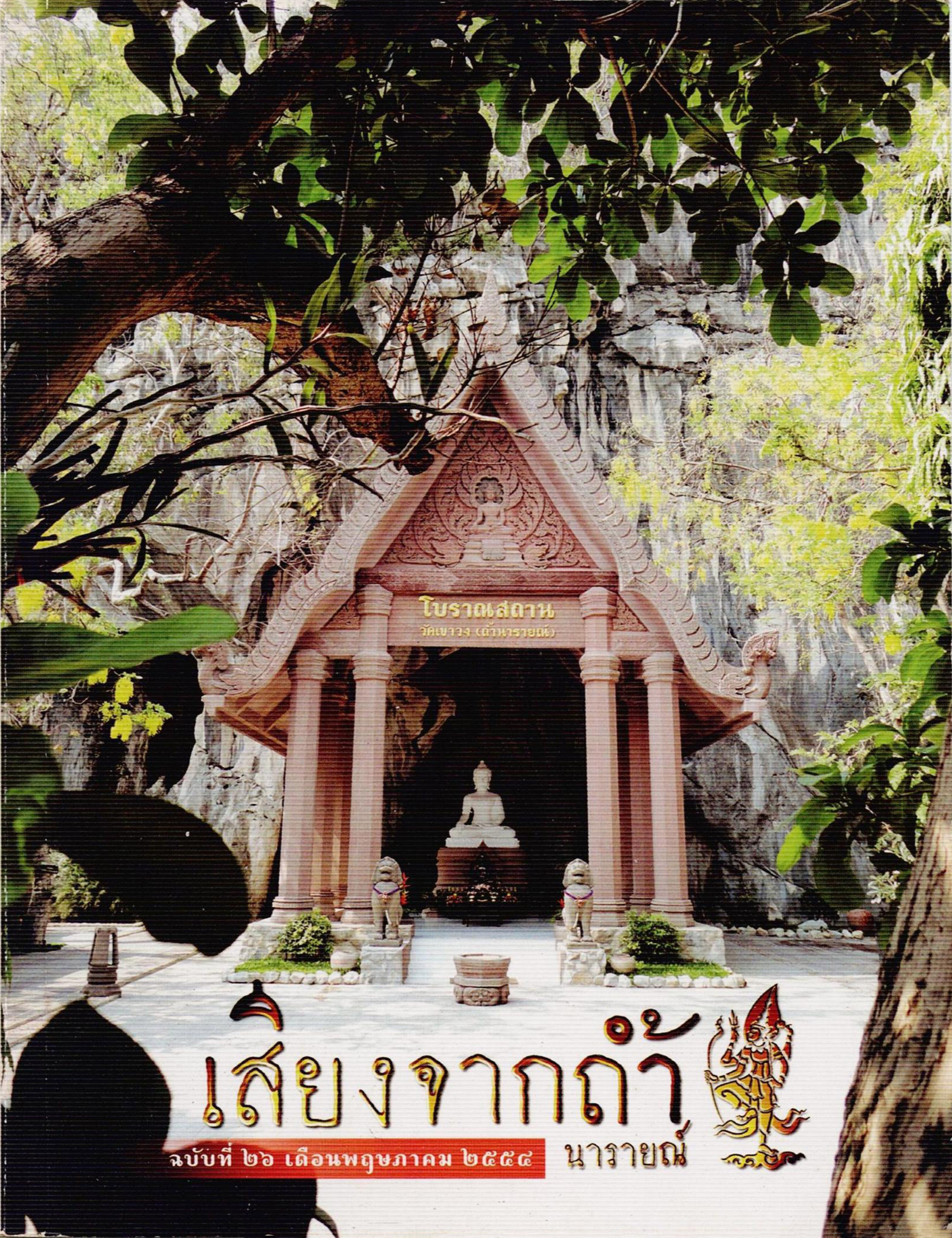

เสียงจากถ้ำ นารายณ์

ฉบับที่ ๒๖ เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔

เสียงจากถ้ำ ฉบับที่ ๒๖ เดือน พฤษภาคม ๒๕๕๔

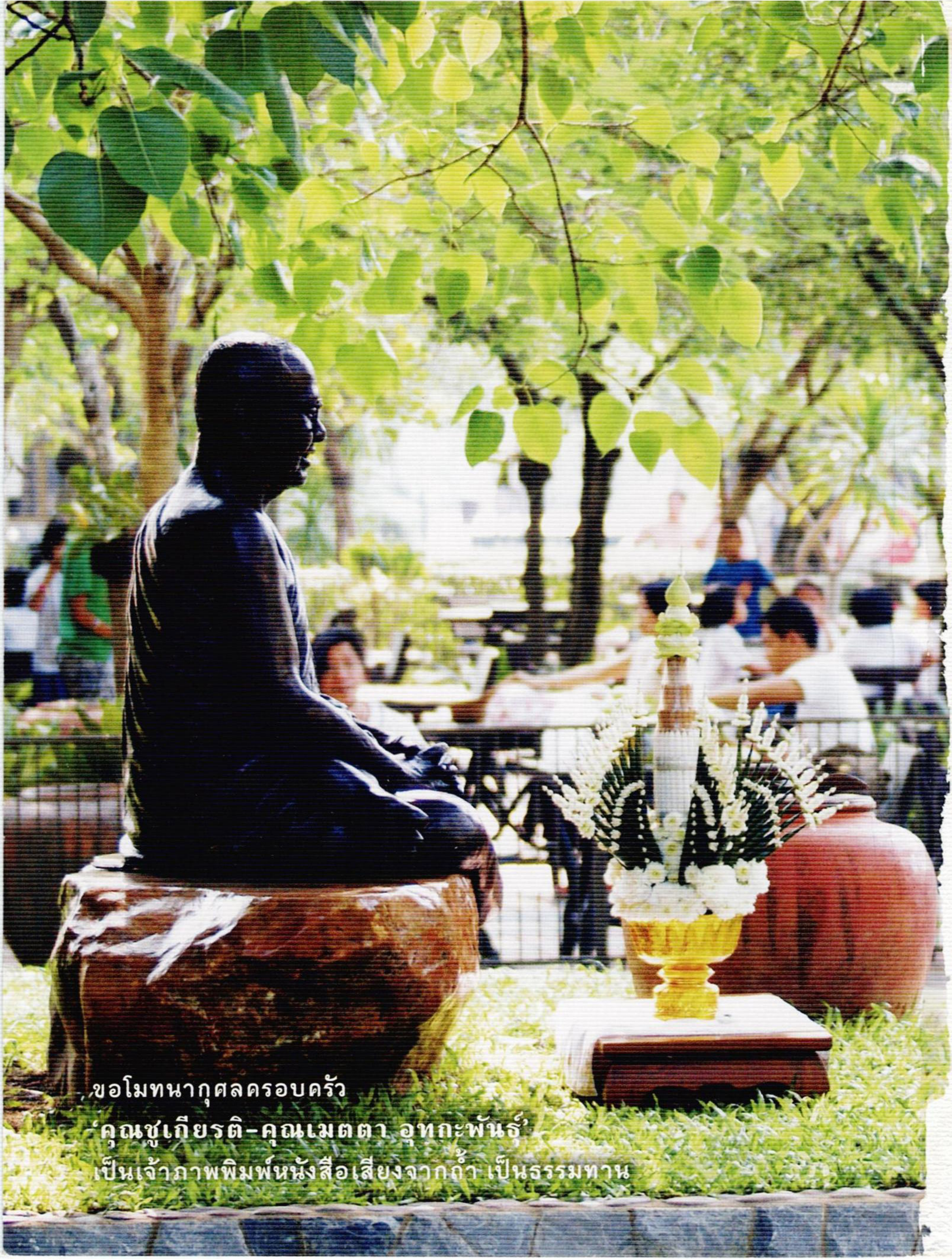

ขอโมทนากุศลครอบครัว
'คุณชูเกียรติ-คุณเมตตา อุทกะพันธุ์'
เป็นเจ้าภาพพิมพ์หนังสือเสียงจากถ้ำ เป็นธรรมทาน

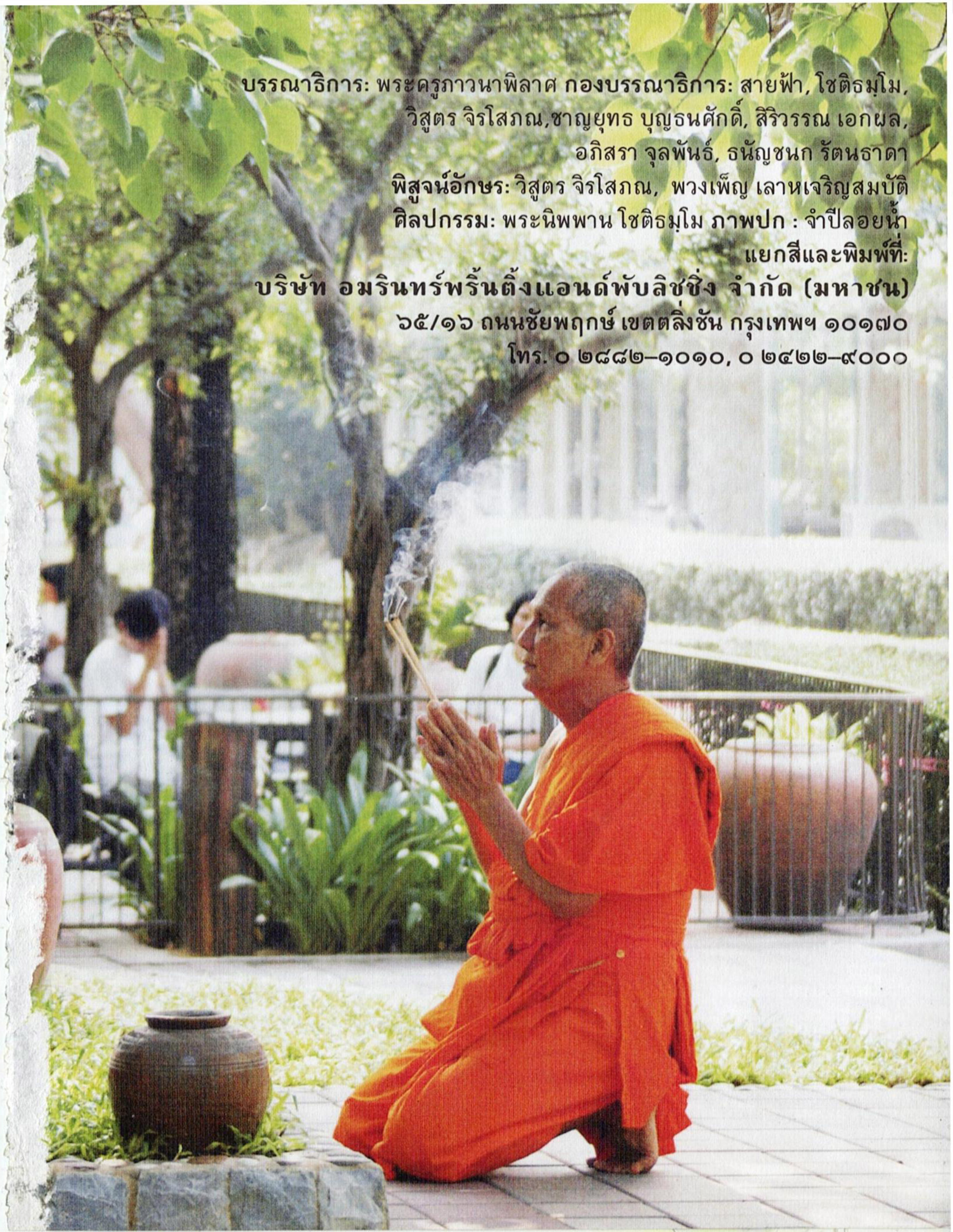

บรรณาธิการ: พระครูภาวนาพิลาศ **กองบรรณาธิการ:** สายฟ้า, โชติธมฺโม,
วิสูตร จิรโสภณ,ชาญยุทธ บุญธนศักดิ์, สิริวรรณ เอกผล,
อภิสรา จุลพันธ์, ธนัญชนก รัตนธาดา
พิสูจน์อักษร: วิสูตร จิรโสภณ, พวงเพ็ญ เลาหเจริญสมบัติ
ศิลปกรรม: พระนิพพาน โชติธมฺโม **ภาพปก :** จำปีลอยน้ำ
แยกสีและพิมพ์ที่:
บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
๖๕/๑๖ ถนนชัยพฤกษ์ เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทร. ๐ ๒๘๘๒-๑๐๑๐, ๐ ๒๔๒๒-๙๐๐๐

บรรณาธิการ พระครูภาวนาพิลาศ ๖

มรดกพระดี 'บนเส้นทางพระโยคาวจร' หลวงตา ๘

ปกิณกะ พระครูภาวนาพิลาศ ๑๘

พูดตามพ่อสอน 'ผูกไว้ในกระแส' พระครูภาวนาพิลาศ ๑๙

ปกิณกะ พระครูภาวนาพิลาศ ๔๗

ในรอยเท้าพ่อ ภญ.ธนัญชนก รัตนธาดา ๔๘

ในรอยเท้าพ่อ พัชรีภรณ์ หยกอุบล ๕๖

ปกิณกะ พระครูภาวนาพิลาศ ๕๙

ใบไม้พูดได้ 'นิพพานฯ' ๖๑

ใบไม้ในป่าใหญ่ **'สิ่งที่มองไม่เห็น'** เนตรา ๖๒

งบการเงิน 'เดือนกันยายน ๕๓-กุมภาพันธ์ ๕๔' ๗๐

ปกิณกะ พระครูภาวนาพิลาศ ๗๙

โมทนากุศล ๘๐

กองทุนธรรมทาน 'ข้าวก้นบาตรของหนู' ๙๗

ในรอยเท้าพ่อ ภานุวัฒน์ รุ่งเลิศสิทธิกุล ๑๑๔

ปกิณกะ พระครูภาวนาพิลาศ ๑๑๗

ในรอยเท้าพ่อ ศุภรัตน์ ดิษบรรจง ๑๑๘

ในรอยเท้าพ่อ ทญ.นันทนา ตรัยญาลักษณ์ ๑๒๔

เรื่องจากปก 'วิหารหน้าถ้ำนารายณ์' ๑๒๗

ท้ายเล่ม 'ภาษาทิพย์' โชติธมฺโม ๑๓๘

สารบัญ

ฉบับที่ ๒๖ เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔

www.watkhaowong.com

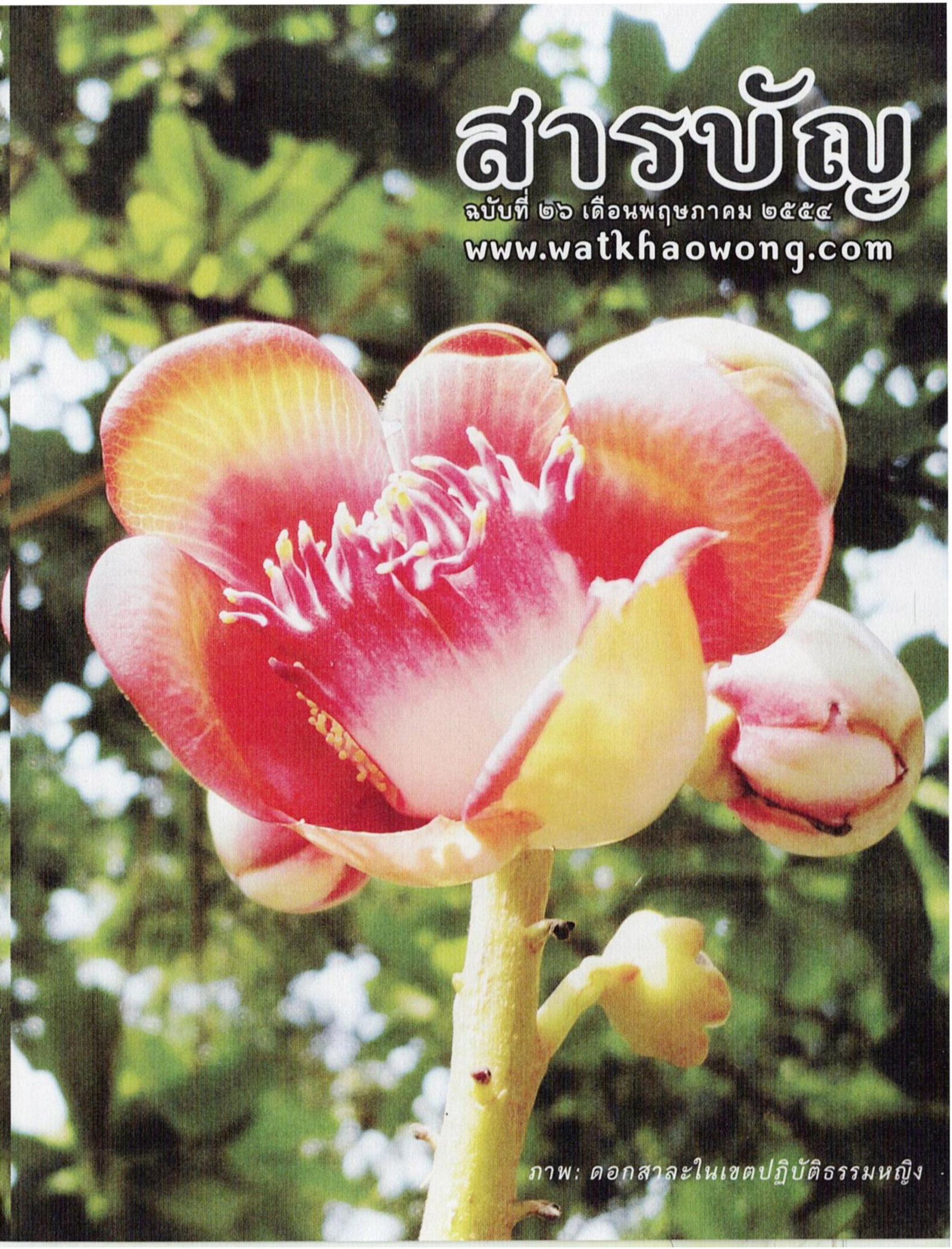

ภาพ: ดอกสาละในเขตปฏิบัติธรรมหญิง

บรรณาธิการ

หลวงตากำลังมึนมาก ช่วยหลวงตาด้วย..

บ้าน..วัดเขาวง..ก็สร้างเสร็จพองาม พอใช้สอยทำประโยชน์สุขได้แล้ว ลานสนทนาธรรมใต้ร่มโพธิ์หน้าถ้ำนารายณ์ก็เริ่มใช้ถ่ายทอดกระแสธรรมนั่งสบายใจได้หลายร้อยคน..ทางเดินจงกรมรอบเขตมาตุคาม ๖ ไร่ ก็คึกคักสงบงามมาสามเดือนแล้ว..ผู้คนมีศรัทธาเดินทางมาลงทะเบียนพักปฏิบัติธรรมในวัดไม่ขาดสาย เงินทองก็มีบ้าง..ไม่มีบ้าง.. แต่ก็ยังเลี้ยงดูกันได้ไม่อดอยาก ก็น่าจะสบายใจ..

แต่ลูกหลานเอย..บุคลากรภายในที่ถวายชีวิตรับใช้พระพุทธศาสนายังน้อยคน ไม่พอที่จะอำนวยประโยชน์สุขแก่ผู้มาปฏิบัติธรรมบำเพ็ญกุศล หลวงตาขอเชิญมาช่วยกัน..มาทำงานด้วย ปฏิบัติธรรมไปด้วย..มาใช้ชีวิตผู้บำเพ็ญประโยชน์ในวัดร่วมกัน..ถ้าลูกหลานพร้อมจะถวายชีวิตบำเพ็ญธรรมทานแทนคุณพระพุทธเจ้า และมีรายได้ดำรงชีวิตพออยู่ได้ เป็นสุขสันโดษภายในวัด เข้ามาคุยกันนะลูก..มาหาหลวงตา.. **หลวงตาเหนื่อยมากแล้ว..จะไม่ไหวแล้ว.**

กิจกรรม 'เดินจงกรมใหญ่' รอบเขตปฏิบัติธรรมหญิง

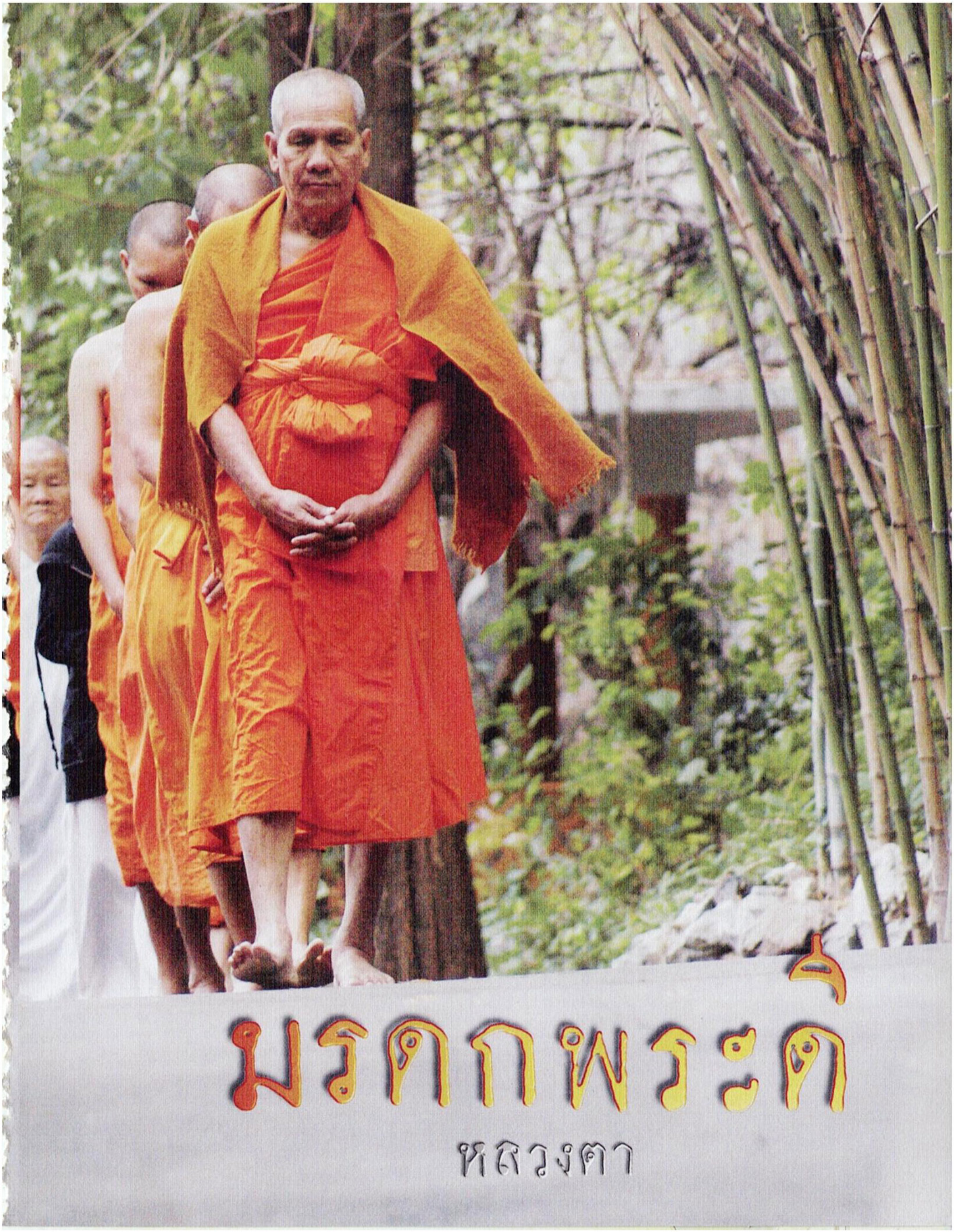

มรดกพระดี

หลวงตา

'เดิน' ด้วยกันเป็นประจำ หลังทำวัตรเช้า

ลูกหลานเอย..

ให้หลวงตาถามลูกหลานบ้าง..

เราเดินทางมานานแค่ไหนแล้วหนอ?

พวกเราผ่านและทิ้งหนทางในวัฏสังสาร มาเป็นระยะทางกี่ล้านรอบโลกสิ้นเวลาไปที่แสนอสงไขยกัปป์กาลเวลาหนอ?..

คนเก่งของหลวงตาเอย.. ตอบได้มั้ยลูก..

จะถามต่อก็สงสารลูกหลาน ก็เลยพาลหันมาถามตัวเองด้วย ช่วยกันตอบนะลูก! ว่าเราได้อะไรติดมือติดใจมาบ้าง หรือได้สูญเสียสิ่งใดจากจิตใจชีวิตวิญญาณของเราบ้าง..

เราจะเดินทางต่อไปไหน

เราเดินมาและเดินต่อไปเพื่อเอาอะไร

เมื่อไหร่จะถึง.. จะได้ดังใจปรารถนาหนอ..

ฟังแล้วกลุ้มนะลูก..หลวงตาเองก็ตอบไม่ได้เหมือนกัน แต่ถ้าจะคิดปรึกษากันว่า เมื่อไหร่ถึงจะหยุดเดิน.. ถึงที่มุ่งหมายเสียที ลูกหลานเอย..อันนี้ตอบได้

วันนี้ไงล่ะลูก..

ตรงนี้นี่แหละลูก!

บนเส้นทางพระโยคาวจรที่เราเหยียบยืนอยู่นี่แหละ! ลูกเอ๋ย... เป็นที่ซึ่งเราหยุดและได้สิ่งที่เรามุ่งมาดปรารถนา พรุ่งนี้.. และที่อื่น.. ไม่มีสำหรับเราตลอดมาและตลอดไป..

หยุดมันเดี๋ยวนี้แหละ.. เอามันตรงนี้นี่แหละ!

ณ วัดเขาวงถ้ำนารายณ์แห่งนี้ หลวงตาหยุดแล้วแต่ดูเหมือนยังหยุดไม่นิ่งสนิท ยังขยับโน่นนี่ หยิบซ้ายป่ายขวา.. จัดสถานที่และระบบการหยุดรอลูกหลานอยู่ และจัดสรรวิธีการหยิบยื่นประโยชน์สุข ที่พวกเราปรารถนามานานแสนนาน ตอนนี้ก็พอจะใช้ได้สบายใจแล้ว

เข้ามาซิลูก!

เข้ามาใช้เวลาเดี๋ยวนี้ และสถานที่นี่กัน

หลวงตาพยายามคิดแทนลูกหลาน คิดในแง่มุมของ

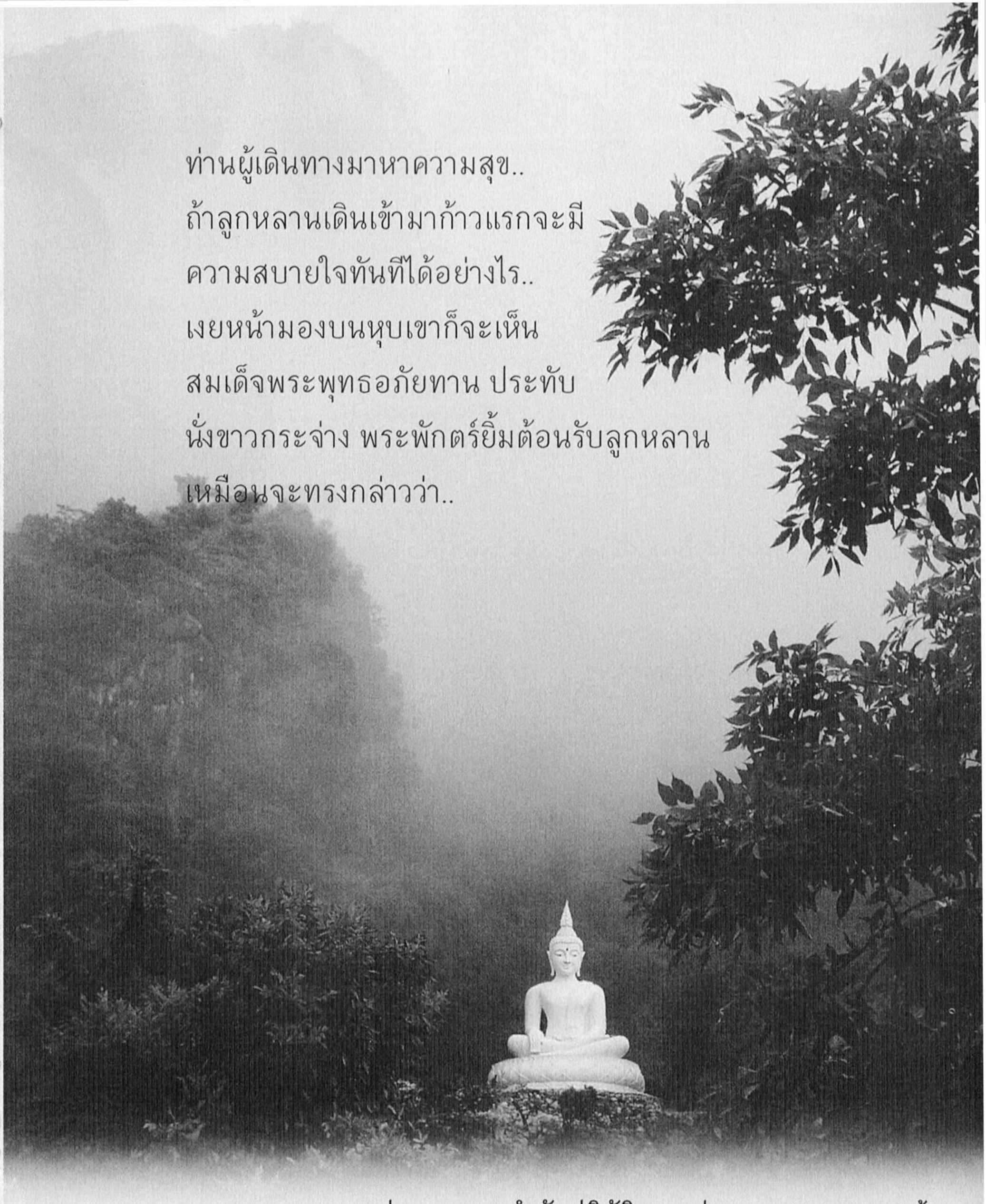

ท่านผู้เดินทางมาหาความสุข..
ถ้าลูกหลานเดินเข้ามาก้าวแรกจะมี
ความสบายใจทันทีได้อย่างไร..
เงยหน้ามองบนหุบเขาก็จะเห็น
สมเด็จพระพุทธอภัยทาน ประทับ
นั่งขาวกระจ่าง พระพักตร์ยิ้มต้อนรับลูกหลาน
เหมือนจะทรงกล่าวว่า..

พระประธานของสำนักปฏิบัติธรรมท่ามกลางหมอกยามเช้า

จงเข้ามาเถิดลูก มาตักตวงบุญบารมี มาทำงานทางจิตทางกายกันในบ้านพ่อนี้.. ที่ผ่านมาก็พ้นไปแล้วลูกเอ๋ย.. ไม่ต้องท้อแท้ทรนง ข้างหน้าในพุทธอุทยานของพ่อนี้ มีที่ให้นั่งนอน มีความสงบเย็นให้ลูกดื่ม มีธรรมให้ลูกเสพเสวยจนพอใจ.. เข้ามาซิลูก.. เข้ามาอยู่ในสถานที่ตรงนี้กัน เพียงคืนวันเดียวก็เพียงพอแล้ว จะเอาอะไรก็ได้ พ่อจะบอกวิธีที่ลูกจะสมปรารถนาให้ ทุกคนนะลูก..

สมเด็จพ่อของเราใจดีมากลูก มากไม่มีประมาณ เมื่อลูกหลานเดินผ่านประตูวัฒนธรรมศาสนา ผ่านแดนกัลยาณชนเข้ามาถึงเขตพระโยคาวจร.. เขตธรรมปฏิบัติ ณ ใต้ร่มโพธิ์ใหญ่ ลูกจะเห็นแต่ไกล..

จะเห็นรูปกายของพระคุณหลวงพ่อฤๅษีฯ วัดท่าซุง พ่อในทางธรรมของพวกเรา นั่งขัดสมาธิท่าสบายบนก้อนหิน หลวงตาได้ชวนลูกหลานจัดที่นั่งถวายพ่อ เผื่อว่าพ่อจะนั่งพักไป ชำเลืองดูลูกหลานทำงานกันไป ยิ้มต้อนรับคนมาใหม่.. ยิ้มให้พรลูก ๆ ที่มาลากลับบ้านไป.. แล้วนั่งสงบสบายเป็นมิ่งขวัญแก่ลูกหลานไม่ไปไหนแล้ว

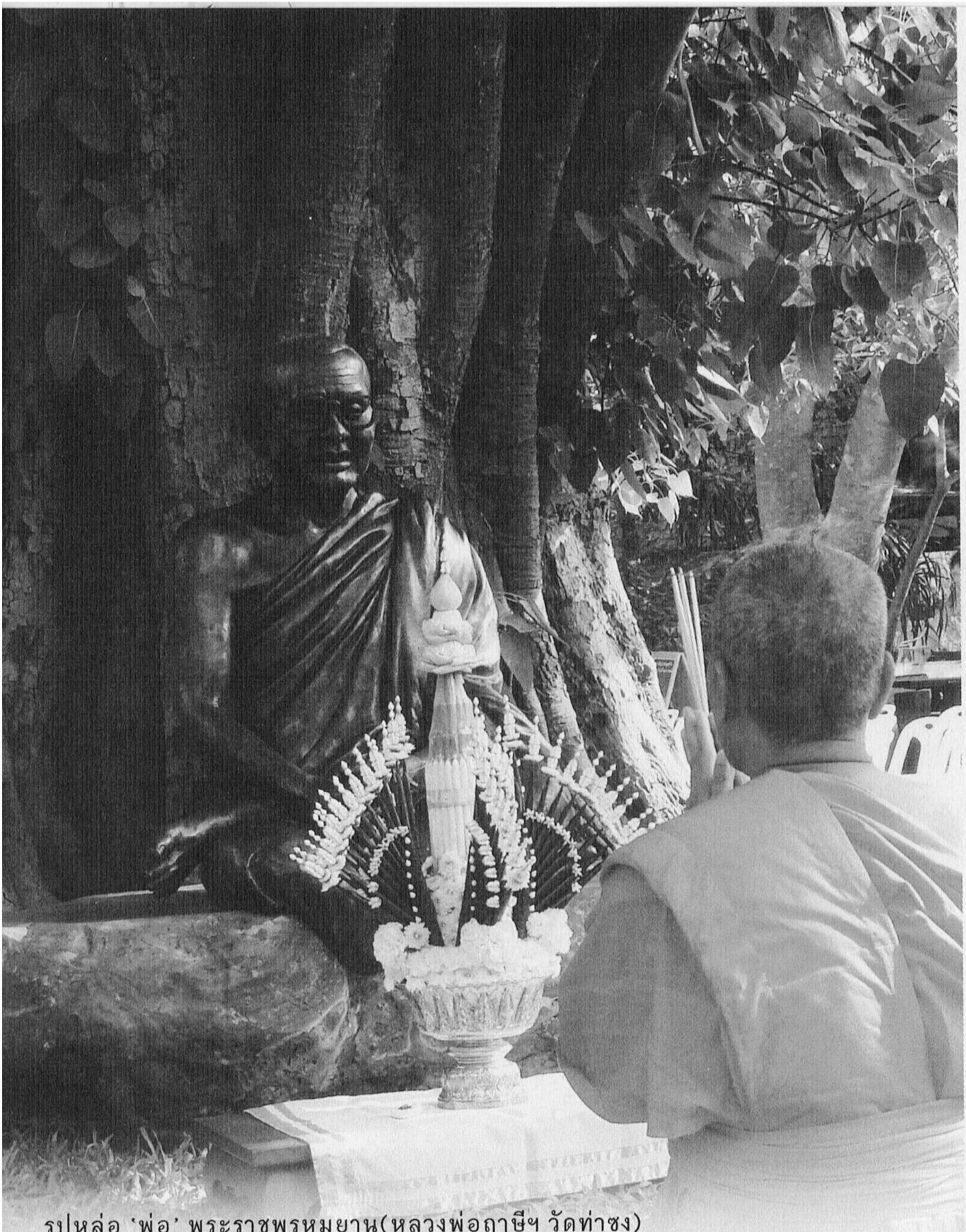

รูปหล่อ 'พ่อ' พระราชพรหมยาน(หลวงพ่อฤาษีฯ วัดท่าซุง)

เพราะพ่อท่านจบแล้ว..หยุดแล้ว..ไม่ต้องเดินทางไปทำอะไรต่อไปแล้ว

แต่พวกเรายังเดินอยู่.. เดินเข้ามา.. เพื่อจะหยุดและก้มกราบท่าน.. พูดกับท่าน.. จะพูดยังไงดีล่ะลูกหลาน.. พูดตามหลวงตาก็แล้วกัน พูดกับท่านว่า

พ่อเอย..พ่อนั่งพัก
พ่อเหนื่อยมานานนัก สิบหกอสงไขย
พ่อนำลูกเดินทางมายาวไกล
พ่อเข้าถึงหลักชัย ลูกจะทยอยติดตาม
ถ้าทำเพื่อตัวเอง พ่อจบไปนานแล้ว
แต่พ่อแก้วทำเผื่อลูกน้อย ที่ตามหลัง
ลูกซาบซึ้งน้ำใจ พ่อเอยจงฟัง
ต่อนี้ไปลูกจะทำบ้าง พ่อเอยพ่อนั่งดู

ต้องรู้ว่าคนทุกคนที่เห็นหน้ากันอยู่
หมาทุกตัว แมว..มดทุกตัว
มีจิตสิงอยู่ทุกชีวิตทุกอัตภาพ
นั่นเป็นวิบากกรรม ซึ่งจิตดวงนั้นทำไว้ในอดีต...
ถึงมาเสวยอัตภาพ กำลังของกิเลส ตัณหา อุปาทาน
ทำอกุศลกรรมมา ถึงมาได้วิบากของอกุศล
แต่จิตดวงนี้มีกำลังอธิษฐานมาทุกคน
โดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม
ผลสุดท้าย สังโยชน์ ๑๐ ต้องขาด
บารมี๑๐ ต้องเต็ม ตกนรกบ้าง..เป็นสัตว์บ้าง..
เป็นมนุษย์ที่ผิดศีลผิดธรรมบ้าง..
แต่ในใจส่วนหนึ่งนี่...มนุษย์นี่นะ จะรักดี
แต่สู้กำลังกิเลสไม่ไหว ก็นึกถึงความดีไม่ออก

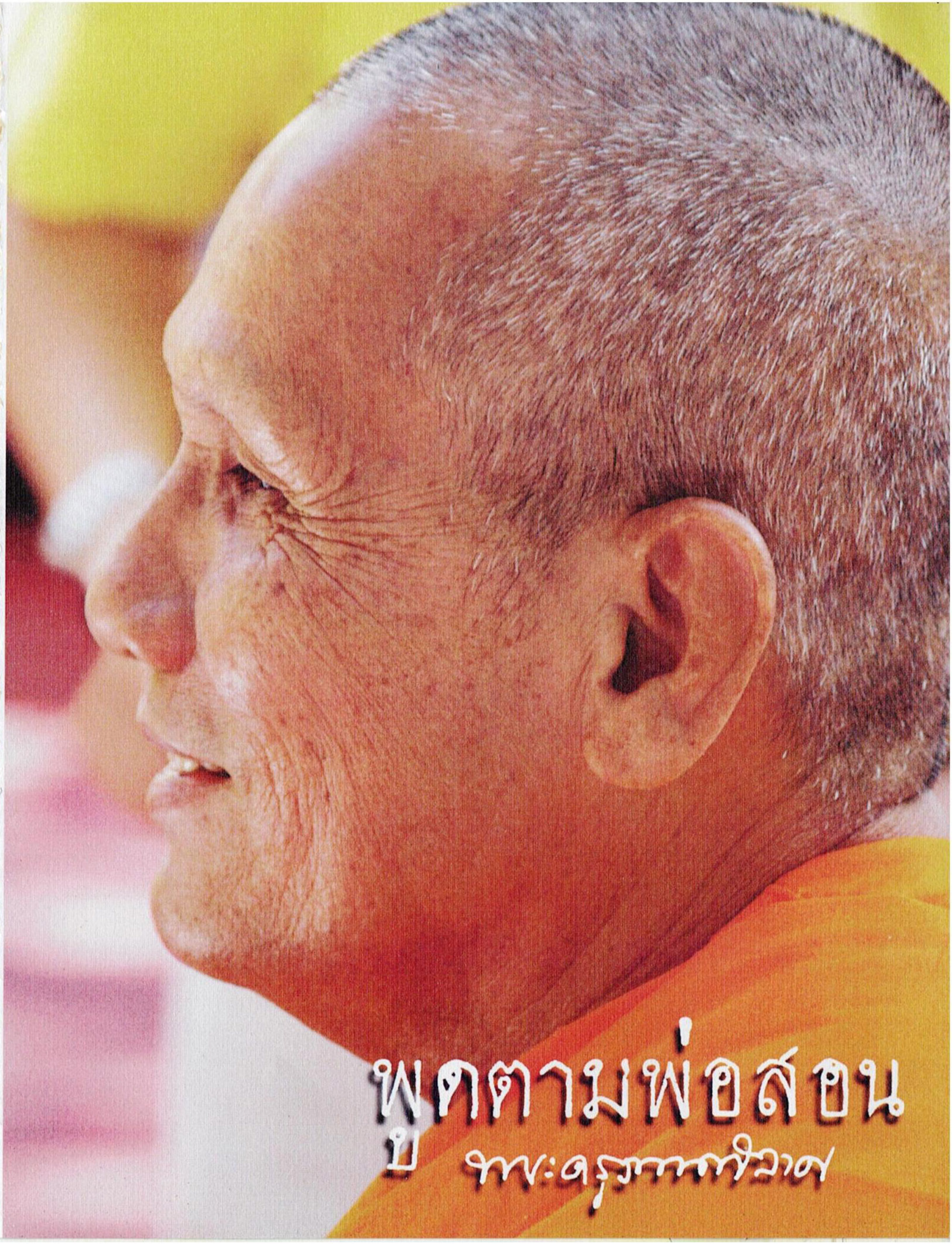
พูดตามพ่อสอน

ภาพโดย : สิรินยา จุรุเทียบ

ภาษาไทยที่ท่านจะได้อ่านจาก 'พูดตามพ่อสอน' ฉบับนี้
เป็นถ้อยคำที่ถอดจากการพูดตอบปัญหาและการสนทนาในงานประจำวันจริงๆ
โปรดทราบว่าเป็นการพูด เฉพาะกิจ เฉพาะกาลเวลา และเฉพาะอารมณ์ของบุคคล
ซึ่งอาจไม่ถูกใจท่านก็ได้ เราถอดเทปพิมพ์ไว้ อ่านแล้วเห็นว่าฟังง่ายสบายใจ
ก็ลองนำเสนอแบ่งกันอ่าน... ตัวผู้พูดคือ 'หลวงตา' ท่านปรารภว่า
พระธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้นั้นละเอียดอ่อนบริสุทธิ์มหาศาล
ทรงเลือกสรรเพียงน้อยนิดมาสอน พระสาวกองค์ใดดื่มด่ำสิ้นสงสัย
ก็พยายามใช้ภาษามนุษย์พูดออกมาได้เพียงหนึ่งในหมื่นพันที่กินใจอิ่มเอิบ
หลวงตาท่านฟังจากหลวงพ่อครูบาอาจารย์ แล้วทรงไว้ได้เพียงหนึ่งในล้าน
ที่พ่อปรารถนาจะให้เข้าถึง
ต่อไปนี้จะเป็นภาษามนุษย์ ที่พยายามบรรยายถ่ายทอดรสชาติที่ผ่านมาในใจ
ของหลวงตา ท่านว่าจะได้สักกี่ส่วน จะเกิดประโยชน์สักกี่สัด
ก็ทำได้สุดความสามารถสุดวาสนา.. แล้วแต่ผู้ฟัง ผู้อ่านจะพิจารณาเอาเองเถิด.

ผูกไว้ในกระแส

(พระครูภาวนาพิลาศ)

๒๔ กันยายน ๒๕๕๒

พระคุณหลวงพ่อฤาษีฯ ก็ดี.. อาจารย์ต่าง ๆ ก็ดี.. ก็พูดก็เทศน์ตลอดเวลานะ ว่าพวกเรานี่ ถ้าทำสังฆทานแม้จะครั้งเดียวชุดเดียวนี่นะ เกิดไปนี่ พระพุทธเจ้ายังประมาณไม่ถูกว่าอานิสงส์สังฆทานจะหยุดให้ผลเมื่อไร นับเวลาไม่ได้ ท่านก็บอกว่าจะร่ำรวยจะเป็นพระเจ้าจักรพรรดิก็ยังได้ เป็นพระอรหันต์ก็ได้ ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าต่อไปก็ได้ ขออย่างเดียวให้ตั้งจิตอธิษฐานนะลูกนะ ถ้าไม่ตั้งจิตอธิษฐาน ก็จะได้อานิสงส์สามัญผล คือหมายความว่า ก็ไม่อับจน ได้บุญ ได้กุศล

ทีนี้ว่า ขนาดชุดเดียวอานิสงส์ ยังไม่มีประมาณขนาดนั้นแล้วชาตินี้เราก็ถวายตั้งหลายชุดนะลูกนะ และที่หลวงตาบอกว่าชาติที่ ๐ ๑ ๒ ๓ นั้นน่ะถวายไม่มีประมาณในอาการต่าง ๆ นะลูกนะ แล้วทำไมถึงจนวะนิ ทำไมก็ยังทุกข์ใจวะเนอะ พระพุทธรูปนี่ถวายจริง ๆ แล้ว รูปร่างจะสวย ผิวพรรณจะดี แต่ทำไมถึงตกกระอย่างนี้วะนิ สงสัยมั้ยลูก?

คืออย่างนี้ลูก อานิสงส์มีอยู่ แต่ว่าถ้าหากว่า เป็นอานิสงส์ในพื้นปกตินี่นะ เกิดไปชาติหน้าขอให้สวย ขอให้รวยนี่นะ ขอให้มีปัญญา ขอให้ได้งานดี ผัวดี เมียดี เป็นเจ้าเป็นนายคน คืออธิษฐานในพื้นปกติ ก็จะได้ในพื้นปกติ สมมติว่า จะเป็นคนดีไป ๑๐๐ ชาติ ไอ้หนูมึงเกิดมาชาติที่ ๒ เป็นคนดีนะ ในระหว่างคนดี มึงทำเลวมั้ยลูก? ทำ! ทำมากกว่าทำดีอีกเนาะ เพราะเรา(ไปเชื่อสังคม ไปโทษสังคมเขาเนาะ)ไปเชื่อกิเลสในใจเรา ก็ไปทำเลวเพิ่ม ทีนี้ความเลวบางอย่างมันอุกฤษฏ์ มันให้ผลแรง เช่น ไปตบพ่อตบแม่ ไปด่าพ่อด่าแม่ตัวเอง ไปเป็นชู้ให้เขาหมองใจกันอะไรกัน กรรมของความเลวก็จะตัดหน้าให้ผลในชาติที่ ๑๐๐ ของเรา ไปตกนรกก่อนระหว่างขึ้นมา ก็เป็นคนมิจฉาทิฐิ ตาบอด หูหนวกก็ไปทำความเลวเพิ่ม มันก็สลับกันไป

พอเลวเบาบางลงไป ความดีให้ผล จะเกิดเป็นคนมีหน้ามีตาดี แต่เศษกรรมที่ไปผิดลูกผิดผัวเขาไว้ ไปหน้าตาดียังไง พูดยังไงคนก็ไม่เชื่อ เขาไม่ไว้ใจ กรรมมันก็ผสมกันไปอย่างนี้ ก็ใช้กันไป ไม่รู้จักสิ้นสุด บางชาติกรรมอย่างนี้ให้ผลไม่ได้ เพราะเราไปเจอพระอรหันต์ เจอพระพุทธเจ้าก็ทำบุญ ๆ ตายจากชาตินั้นก็ไปเป็นพรหมเทวดา เพิ่มบุญให้ตัวเอง

บางชาติก็ไปเป็นพระเจ้าแผ่นดินหลาย ๆ ชาติเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ อานิสงส์ก็สลับกันไปยังให้ผลไม่หมดตั้งแต่ชาติแรก ๆ

ถามว่าทำไมมันมาลำบากในชาติปัจจุบัน? ท่านก็ตอบว่า ในสมัยก่อนที่เราเป็นพระเจ้าแผ่นดิน เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ท่านบอกสู้ชาตินี้ไม่ได้ เพราะถ้าเป็นพระเจ้าแผ่นดิน พระเจ้าจักรพรรดิ มันดีจริง มันไม่ตกนรกก่อนชาตินี้หรอก มันต้องขึ้นนิพพานไปชาตินั้นแล้ว ใช่มั้ยลูก?

ที่มันไม่ดีเพราะใจเราตอนนั้นไม่ดี ไปเอาอำนาจ เอาทรัพย์สมบัติต่าง ๆ ไปทำความเลวเบียดเบียนคนอื่น เรานึกว่าเราไปแกล้งคนอื่น ไปทำลายทรัพย์สินเขาชีวิตเขา ที่จริงแล้วเราทำลายคุณธรรมของเรา ถูกมั้ยลูก? อาศัยเหตุชีวิตกับทรัพย์สินคนอื่นมาทำร้ายตัวเอง ให้เป็นคนเลวหนักขึ้นไป มันก็ลงไปข้างล่าง ใช่มั้ยลูก? ไปเป็นพรหม เทวดา บางคนในที่นี้อาจเคยเป็นท้าวสักกะเทวราช เคยเป็นพระอินทร์ด้วย เป็นพรหมชั้นผู้ใหญ่ด้วย แต่ก็สู้ชาตินี้ วันนี้ไม่ได้ เพราะชาตินั้นก็ยังไม่ใช่ ขึ้นนิพพานไม่ได้ ยังกะแด๋ก ๆ ลงมา ชาตินี้เป็นชาติที่บุญของเราสมบูรณ์ที่สุด เพราะว่าเราเพิ่งทำบุญเพิ่มจากยอดเดิม บุญเดิมของเราไม่เคยหายไปไหน แต่บาปเดิมมันสนองเข้ามา ทำให้ใช้บุญไม่หมด นึกถึงบุญไม่ออก

ท่านก็เลยบอกว่า ถ้าหากว่ายังไม่ถึงพระโสดาบัน กุศลกับอกุศลยังกลับกลอกอยู่เสมอ ยังผิดศีลได้เสมอ แต่ถ้าชาติไหนเป็นต้นไป ศีล ๕ เราบริสุทธิ์โดยอมตะเลย โดยใจเรารู้ด้วยความจริงใจเลย ว่าเกิดไปนี้เป็นทุกข์มาก อย่าไปเบียดเบียนเขาให้เราตก

นรกต่อไปทำไม ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ขออาจหาญมั่นคง สมาทานว่าเราจะไม่เบียดเบียนชีวิตใคร มาเลี้ยงชีวิตที่จะจากไป ที่ใจเราอาศัยอยู่ อีกไม่เกิน ๑๐๐ ปี มันก็ตายลงดิน มันก็ทุกข์หนาวร้อนหิวข้าว หิวน้ำ ไปตามปกติ ทำไมเราต้องบริหารทุกข์นั้น ด้วยการเอาใจของเราเจตนา เอามือมันไปล่วงเกินคนอื่น เอามาให้มันกินแล้วมันก็ตายลงดินไป แล้วมันก็ไม่ได้ไปตกนรกกับเราสักชาติหนึ่งนะ ใจไปตกแทนมันเท่านั้นเอง ถ้าใจมันมีปัญญายังงั้น เขาเรียก 'พระอริยะ' มันรู้ว่า เออ..อะไรควรทำ ไม่ควรทำ

แล้วตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป แกจะหนาวจะร้อนยังไงก็ตามมันเป็นผลปัจจุบันฉันไม่เกี่ยวอะไรเลย แต่รับรองว่าแกเป็นทุกข์ยังไง ฉันจะบริหารทุกข์ หยิบเอาวัตถุ เอาโอกาสอะไรมา ต้องเป็นโอกาสที่ใจเราเห็นว่า บริสุทธิ์ด้วยศีล ๕ ไม่ละเมิดชีวิตใคร มาเลี้ยงชีวิตที่กำลังจะตาย

ไม่ละเมิดทรัพย์สินใครมาเลี้ยงชีวิตผัวเมียตัวเอง ไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของใคร มาเพื่อกามคุณของตัวเอง

ไม่โกหก ส่อเสียด เพ้อเจ้อใคร เพื่อให้เอาไอ้ ๓ อย่างนั้นมาเลี้ยงตัวเอง

แล้วก็อย่าว่าแต่กินเหล้าเลยนะ กินอาหารมัวเมาว่ากูรวยกว่าเขา เขาเรียก 'เมาอาหาร' ก็ทำให้ผิดศีล ๕ ข้อนี้ได้ ก็เลยเห็นโทษของการเกิด แล้วตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เราจะไม่ล่วงเกิน

ใครเลย เราก็จะอิ่มใจ ถ้าอย่างนี้เราก็เริ่มเป็นคนดีได้แล้วเนี่ยนะ ที่แล้วไปนรกรออีกกี่ขุม กูไม่เกิดก็แล้วกัน ชาตินี้เราจะรักษาศีล ๕ ให้บริสุทธิ์ ใครน้อ..สอนให้เรารู้จัก ศีล ๕ นี้? ก็พระอรหันต์ทั้งหลายที่สืบทอดคำสอนมา อุ๊ย! ถ้าใจของเรานึกถึงศีลแค่นี้ยังเห็นธงขนาดนี้เนาะ ยังมั่นใจขนาดนี้ ถ้าองค์พระอรหันต์ท่านจะขนาดไหนน้อ.....หนอนี่มันลูบหัวเลยเนาะ ท่านต้องดีกว่าเราแน่นอน

แล้วพระพุทธเจ้าที่สอนพระอรหันต์มา โอ้ย! เจ้าประคุณพุทโธอัปมาโน เราเห็นคุณธรรมในใจเราเอง เช่น ศีล เป็นต้น หรือสมาธิสักคำนึง ใจมันสงบเหลือเกิน มองไปบนฟ้า ไม่มีอะไรให้เราต้องหนักใจเลย ตายแล้วจะไปอยู่ในที่ว่าง ๆ คิดอย่างนี้ ใจมันผ่องใสขึ้นมา เอ๊ะ! ทำไมเราไม่รู้วิธีคิดอย่างนี้ สละทุกข์ ตั้งนานแล้วนะ คนที่สอนเราก็คือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ก็เลยคิดว่าอืม....ถ้าเราเข้าถึงธรรมตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ขอให้เราได้ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นครูสอนอยู่ตลอดกาลตลอดสมัย ก็จะเข้าถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่ง

แล้วเบื่อหน่ายการเกิด ถ้าพระพุทธเจ้ากับพระอรหันต์ซึ่งฉลาดกว่าเราขนาดนั้น ถ้าท่านตายในชาติสุดท้ายแล้วท่านไปอยู่ตรงไหนนี่นะ ท่านไม่วนลงมาในส่วนระดับตรงกลางนี่นะ ท่านจะอยู่ที่ไหน เราปรารถนาตรงนั้นเลย จำลูกไว้ด้วย! ผูกใจไว้กับท่านเลย ท่านจงส่งกระแสจิตมาดึงหัวกบาลลูก หัวใจลูก ให้เชื่อม

โยงกันอย่างนี้นี่นะ ถ้าท่านตายแล้วในชาติสุดท้าย ท่านไม่ลงมาเป็นทุกข์อีก ท่านอยู่ตรงไหน เราจะไปอยู่ตรงนั้น ท่านอยู่ยังไง เราจะอยู่อย่างนั้น สูญก็สูญกัน มีวิมานก็มีกัน เอาอย่างพระอรหันต์นะ อย่าไปเอาอย่างนักปราชญ์ ที่เขาวิจารณ์กันแหลกไปเลยเนาะลูกเนาะ เราไม่รู้ ขนาดศีล ๕ จะขาดเมื่อไร กูยังไม่รู้เนาะ นิพพานมีไม่มี สุดวิสัยที่จะไปวิจารณ์ใช่มั้ยลูก? เอาแค่ว่าพระพุทธเจ้ากับพระอรหันต์ อยู่ยังไง ลูกจะอยู่อย่างนั้น

เพราะคำสอนที่ท่านให้เรารักษาศีลมันจับใจเรา ให้ 'พุทโธ' คำเดียว มันก็จับใจเรา อย่างนี้ถ้าวันไหน เวลาไหน ที่เราเห็นว่าร่างกายนี้ เดี๋ยวก็ตาย ไม่เกิน ๑๐๐ ปีก็ตาย ตายแล้วก็หมดโอกาสใช้ แล้วมันก็เป็นทุกข์สาหัสเพราะร่างกาย ต่อไปนี้มีทุกข์ยังไงเราจะยอมรับ แล้วเราจะบริหารร่างกายนี้ โดยเอาศีล ๕ ข้อ เป็นเครื่องบริหาร เอาใจผูกพันไว้กับ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ อธิษฐานคือขอผูกใจไว้ว่า ต่อไปนี้เป็นต้นไป ไม่ว่าจะเกิดไปดีเลวยังไง ขออย่าได้ขาดจากพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ แล้วถ้าหากว่าเราหมดเลวเมื่อไร เราจะไปอยู่กับท่าน ภาษาปัจจุบันเขาเรียก 'นิพพาน' แต่ศาสนาต่อไป ของสมเด็จพ่อพระศรีฯ จะเรียกอะไรเราก็ไม่รู้เนาะ เอาคำสมมติตัวนี้! เราจะไปอยู่ในที่ ๆ พระพุทธเจ้ากับพระอรหันต์อยู่ มีแน่นอน เพราะธรรมะในใจที่เราเข้าถึง ยังมีความสุขเลย

คิดมันหน้าด้าน ๆ อย่างนี้นะ ไม่ต้องไปอวดเก่งอะไรหรอก เอามันดื้อ ๆ อย่างนี้ หาทางปลอดภัยไว้ก่อนนะลูกนะ ถ้าใครก็ตามเริ่มเบื่อหน่ายการเกิด เห็นด้วยปัญญาแท้ๆ ว่าร่างกายคบไม่ได้ตลอด แต่จะใช้มันให้ถึงที่สุด แต่จะไม่ผิดศีล ๕ แทนมัน เพราะมัน เพราะเรามีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวเป็นที่พึ่ง แล้วมีที่หมายพระนิพพานเป็นที่ไป

ใจเราเคยทำบุญ แล้วเวียนไป ในระดับอย่างนี้นี่นะ ลงข้างล่างอีกแล้ว ลงมาก็เป็นขี้เมฆ เป็นพรหมเทวดาหน่อยเดียวนะ แล้วก็ร่วงลงมาทำบาปต่อ นึกออกมั้ยลูก? นึกถึงท้องทะเลใหญ่ ๆ มีฟ้าครอบนะ เราจะไปได้สูงแค่ก้อนขี้เมฆอ่ะนะ อาจไปเป็นขี้เมฆอยู่ซักล้านปี อยู่เป็นพรหมนะ หมดกำลังบุญแล้วก็ตกป๋องลงไปเนาะ ถ้าบาปมีก็ลงไปสะดือทะเล ลงไปนรกใหม่ หมุนคว้ก ๆ ขึ้นมาใหม่ เป็นก้อน เป็นหมา เป็นหมู เป็นคลื่นในวัฏฏะ แล้วก็ทำดีทำเลวเวียนกันอยู่อย่างนี้ ไม่เบื่อบ้างเหรอ? ใช่! จะเบื่อได้ก็ต่อเมื่อพระพุทธเจ้าท่านสอน ว่าน่าเบื่อยังไง ใช่มั้ยลูก?

ถ้าอย่างนี้ ปั๊บ! เราก็เลิกเวียนไปในทางนี้แล้ว พอทำบุญในวันนี้ แล้วเงยหน้าขึ้นดู ว่าที่เราทำเนี่ยเราจะทำไปจนกว่าจิตจะบริสุทธิ์ จนกว่าความดีจะเต็ม จนกว่าความเลวจะหมด จนกว่าใจจะผ่องใส ชาติไหน วันไหนก็ช่างเหอะ แต่ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จะขอผูกใจไว้อย่างนี้ ว่าเราเป็นคนของพระนิพพาน เป็นคนของ

พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ สมบัติของเรามี-ไม่มีอะไรบ้าง มีศีลกับสติ ที่เรายึดว่าเรามีที่พึ่ง และไอ้นี่(ร่างกาย)เป็นที่พึ่งของเราไม่ได้ แต่เราจะอาศัยมันทำความดี หนีความเลว ทำใจให้ผ่องใสให้ได้

ถ้าคิดอย่างนี้ปั๊บ! เขาเรียกคนที่เงยใจขึ้นไปสู่กระแส กระแสซึ่งโยงจิตเรากับพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ผูกพันไว้เลย เชื่อมเอาลวดอ็อกอย่างดี เชื่อมกันไว้เลย ไม่ให้หลุดนะ พ่อจับหนูไว้ด้วยนะ หนูจะไม่ละจากพ่อ พ่ออย่าละหนูนา.. แล้วใจของเราจะห้อยอยู่อย่างนี้ มันจับร่างกาย ชะร่างสุดท้ายนี่ เราตัดสินใจจะไม่ผิดศีลแทนมันเพราะมัน เพราะเรามีศีลอยู่อย่างนี้ ก่อนที่เราจะไปเชื่อใคร ทำอะไรให้ถาม "พ่อ..ทำดีมั้ย?" ลูกผู้ปรารถนานิพพาน มีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่ง เป็นผู้ศีลบริสุทธิ์ ขโมยเขาไปกินเหล้าสักมื้อดีมั้ย? เออ..จะดีมั้ย ลองถามท่าน ท่านจะตอบยังไง พอนึกออกใช่มั้ยลูก?

ถ้าคนมีที่พึ่งต้องถามที่พึ่งก่อน ไม่ใช่ละอันนี้ เฮ้ย.. แดกเหล้าดีมั้ยวะ? ไปถามอย่างนี้ มันก็ชวนเราไป ก็หลุดไปเลย มันละที่พึ่ง เข้าใจมั้ยลูก? ต้องผูกพันอธิษฐานไปเลย..อย่างนี้เลย ว่าตั้งแต่นี้เป็นต้นไป เราจะมีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่งบริสุทธิ์หลุดพ้นจากความเลว หมดเชื้อเลวเมื่อไร เราจะเข้าไปสู่พระนิพพาน อยู่ที่พระพุทธเจ้าอยู่

ถ้ายังไม่นิพพานตราบใด ไปเป็นพรหมเทวดา เป็นคน

อะไรก็ตาม จะมีร่างกายอะไรก็ตาม เราจะมีศีลเป็นสมบัติ มีสติว่าเราคือข้างบน ข้างล่างไม่ใช่เรา-ของเรา แต่อาศัยมันทำความดีให้พ้น จนกว่าภาระจะจบกิจ สิ้นเชื้อ ดับไม่มีเหลือเชื้อ ในการอยากเกิดอีกต่อไป จะกี่ชาติยังไง แต่ว่าชาตินี้เราจะผูกพันแล้ว เกิดไปอีกกี่ล้านชาติ มีผัวมีเมียอีกกี่คนก็มี ผัวศีล ๕ เมียศีล ๕ เนาะลูกเนาะ.. จะกินอาหารจานละเท่าไรก็ตาม ต้องเป็นของที่เราหามาด้วยความบริสุทธิ์ ถ้าเป็นอย่างนี้เขาเรียก 'คนเข้าถึงกระแสพระนิพพาน' เข้าใจมั้ยลูก?

กระแสพระนิพพานไม่หลุดจากใจ จะเกิดไปไม่เกิน ๗ ชาตินะลูก จากชาตินี้ตายปั๊บ! อานิสงส์ถ้ายังเข้านิพพานไม่ได้ก็จะเฉียดนิพพาน ก็เป็นพรหม เป็นเทวดา แต่เป็นพรหมเทวดาอริยะแล้วนา ถ้าหากพระพุทธเจ้าหรือพระอรหันต์ท่านเทศน์กันข้างบนพรหมเทวดาองค์นี้ ที่ผูกพันนิพพานก็จะเข้าไปฟังธรรม อาจจะบรรลุข้างบนโดยไม่ต้องมาเกิด เป็นชาติที่ ๒ ก็ได้

แต่ถ้ามันหยาบหยามนัก สติไม่ดีนัก ฟังพระพุทธเจ้าข้างบนไม่รู้เรื่อง หรือมัวเพลินฌานอะไรก็ตาม เมื่อสิ้นอายุก็จะเกิดมาเป็นมนุษย์ พบพระพุทธศาสนาแน่นอน มีพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ที่เราว่านะ ได้บวชได้เรียน ถ้ากำลังเข้มข้น ก็ไปในชาตินั้นแหละ ฟังเทศน์กัณฑ์เดียวเป็นพระอรหันต์ ถ้ายังซื่อบื้อนักก็เกิดไม่เกิน ๗ ครั้ง มาเป็นมนุษย์อีกไม่เกิน ๗ ครั้ง อย่างเลว โง่เง่าเต่าตุ่นที่สุด ชาติ

ที่ ๗ เป็นพระอรหันต์ แต่ไม่เกิน ๗ ชาติ

ถ้าอย่างนี้ก็สบาย ใช่มั้ยลูก? เกิดมาก็ได้ผัวเมียของเราที่ทำบุญร่วมกันมา ได้พ่อแม่ที่ตักเตือนสั่งสอนเรา อย่างนี้ไม่เสี่ยง เขาบอกว่า เป็นผู้ไม่ถอยหลังจากกระแสพระนิพพาน จะท่องเที่ยวอยู่ในความเป็นมนุษย์กับพรหม เทวดา อีกไม่เกิน ๗ ชาติมนุษย์ ก็จะเข้าพระนิพพานได้ โอ้โห หงำเหงือกเลย แต่ว่าจะไม่ยอมผิดอย่างที่แล้วมา เรื่องศีล..ถ้าเขารักษาศีล ๑๐ ก็ไม่ผิดศีล ๑๐ รักษาศีล ๕ ก็ไม่ผิดศีล ๕ แต่หากโลกยุคใดว่างจากพระศาสนา พระอริยะจะไม่ลงมาเกิด จะอยู่เป็นพรหมเทวดาข้างบน รอพระพุทธเจ้าตรัสรู้ มีศาสนาขึ้น เขาจะลงมาฟังธรรมต่อ มาบวชต่อ มาเป็นมหาอุบาสิกาต่อ

ที่เขาบอกเป็นพระโสดาบันตั้งแต่ ๗ ขวบไง ที่จริงมันเป็นมาจากข้างบนแล้ว จิตบริสุทธิ์ผ่องใสมา พอมาเข้าท้องแม่ แต่จิตเขาก็ยังผูกอย่างนี้ ใช่มั้ยลูก? แต่จิตของคนที่บริสุทธิ์หรือมีปัญญาเนี่ยลูก มันมาใช้คอมพิวเตอร์เครื่องใหม่ เข้าใจมั้ยลูก? มันยังอัพเกรดไม่ขึ้น มันยังแปลกระแสโลกที่มันเข้ามากับกระแสธรรมะเข้ากันไม่ได้ จะแปลกระแสและใช้กำลังจิตกับกำลังวาจา กำลังใจเสมอกันได้ ต่อเมื่ออายุขันธ์ ๕ ครบ ๗ ขวบบริบูรณ์ ไอ้ตัวเซลล์ประสาท ตัวอะไรๆ มันจะสมบูรณ์พอที่จะรับกระแสธรรมได้

พอไปฟังธรรมพระพุทธเจ้า กัณฑ์เดิมปั๊บ! มัน..สาธุเลย

มั่นใจ! ทั้งหมดเนี่ยในใจเรานี่ ๆ (ตีอก) อารมณ์พระโสดาบันมีอยู่ในใจแล้วก็เฟื่องฟูขึ้นมา ดีไม่ดี เป็นพระอรหันต์ในกัณฑ์เดียวกันนั้นแหละ แต่ต้องเป็นอยู่ก่อน ไม่เป็นอยู่ก่อน.. เป็นยาก! ต้องเป็นอยู่ก่อนขึ้นไปข้างบน นะลูกนะ หรือไม่ก็(จวน)เจียนอยู่เชียว! เทศน์เรื่องโสดาบันล้นขึ้นมาถึงตรงนี้ แล้วตายก่อน พอมาเจอพระพุทธเจ้าเทศน์ต่อหน่อยเดียว อารมณ์พระโสดาบันก็เต็ม ฟังอีกไม่เกิน ๒ - ๓ กัณฑ์ก็เป็นพระอรหันต์ ถ้าเจอพระพุทธเจ้านะ ถ้ามาในยุคอย่างนี้ อาจจะต่อชาติอีกหน่อยนึง เพราะว่าพระสาวกไม่คมคายเหมือนพระพุทธเจ้านี่ใช่มั้ย? เราก็โง่กว่าท่านอยู่แล้ว ท่านก็ยังฉลาดไม่ครบนะ..เหมาะกันอาจจะต่ออีกสัก ๓ ชาติมนุษย์อย่างนี้นะ นึกออกนะลูกนะ

แต่เราต้องอธิษฐานในชาติปัจจุบันว่า... หยุดกันทีเรื่องความลังเลสงสัยในความดี เรื่องความลังเลสงสัยในขันธ์ ๕ ว่าเป็นมิตรกับเราตลอด คือร่างกายนะ เราใช้มันแบบเราเป็นนายเหนือมัน เราจะเอาศีลปกครองป้องกันมันไว้ แล้วเราจะมีสติของจิตกำหนดว่า อีกหน่อยมันก็ตาย

เวลาพระท่านจะคัดเอาคำสอนของพระพุทธเจ้า เอามาท่องสวดมนต์ มีอยู่บทนึง เขาเรียกบังสุกุลเป็น **"อะจิรัง วะตะยัง กาโย ปะฐะวิง อะธิเสสสะติ ฉุฑโฑ อะเปตะวิญญาโน นิรัตถังวะ กะลิงคะรังฯ"** เราเอาผ้าขาวคลุม เขาจะชักบังสุกุลเป็นนะ

ลูกนะ แปลว่าอีกไม่นานหนอ ร่างกายนี้ ก็จะมีวิญญาณออกจากร่างแล้ว ต้องล้มตายทับถมแผ่นดิน เหมือนท่อนไม้ที่ไร้ประโยชน์ ไม่มีใครเขาสนใจใยดีแล้ว หมดโอกาสจะใช้ร่างกายและเวลาในโลกมนุษย์อีกต่อไปแล้ว นั่นนะลูก.. ให้มันสลดใจขึ้นมา

ถ้าคนชาตินั้นน่ะ เขาคิดถึงตรงนี้นะ แล้วมาฟังอีกทีร้องไห้เลย ๗ ขวบขึ้นไปนี่ต่อนะบุญได้เลย ปัญญาจะต่อเนื่องกันเลย ถ้าก่อน ๗ ขวบฟัง อาจจะซนอยู่บ้างเนาะ หิวข้าว ปวดท้องขี้ท้องเยี่ยว ก็ไม่รู้จะทำยังไงเนอะ แต่จะมีลักษณะอยู่อย่าง คือ ศีลบริสุทธิ์ จะไม่ฆ่าสัตว์ บางคนไม่กินเนื้อสัตว์ เด็ก ๆ นะ เห็นพระเดินมา "ป๊ะ ๆ" แม่มันก็ยังไหว้พระไม่เป็น มา "ป๊ะ ๆ ๆ" นะเห็นรูปพระในหนังสือพิมพ์นี่ มันเก็บขึ้นมาดูแล้วไหว้ บางทีเอาไม้ไอติมน่ะนะ มาปักบนหัวเสา แล้วไหว้อะไรของมันก็ไม่รู้ มันนึกของมันได้แค่นั้นน่ะ ใช่มั้ยลูก? ยังหาที่สื่อให้ครบไม่เป็น เขาเรียกอะไรโหลดนะ มันยังโหลดเข้ามาไม่ได้นะ หาที่ไปเชื่อมความรู้เข้ามาไม่ได้ นั่นแน่ะ

เพราะฉะนั้นจะสรุปว่า..เราทำบุญมานานแสนนานลูกแล้วบุญของเราวันนี้เป็นบุญวันที่สมบูรณ์ที่สุด และผ่องใสที่สุด แต่ยังไม่ใช่พระโสดาบัน จงอธิษฐานบุญทั้งหมดที่เราทำมาทั้งหมดรวมทั้งบุญปัจจุบันนี้ เราขอตั้งจิตว่า..ขอให้เราเกิดปัญญาเข้าสู่กระแสพระนิพพาน ด้วยการทำตามสูตรเลย

(๑.) นึกถึงความตายเป็นอารมณ์ไว้เรื่อย ๆ นะลูกนะ **อะจิรัง วะตะยัง กาโยฯ** หรือว่า **อะนิจจา วะตะ สังขาราฯ** ก็ได้นะ นึกเป็นภาษาไทย ตายแล้วก็หมดโอกาสใช้สอยแล้ว เคยทำผิดเพื่อร่างกายมา ร่างกายมันตายมันไม่ไปตกนรกกะเราเนาะ ลูกเนาะ ถ้าคิดให้ละเอียดเขาคิดอย่างนี้ ลอง ๆ ดู เวลาร่างกายอยู่นี่นะ เราไม่รู้ว่ามันประกอบด้วยอะไรบ้าง เวลามันตายลงไป คิดตามสูตรเนี่ย เมื่อวิญญาณออกจากร่าง ลมหายใจก็ออกจากจมูกไปเนาะ ลมหมดไปจากร่างกาย มันล้มนะมันเคลื่อนไหวไม่ได้นะลูกนะ พอลมหมด ไฟก็อยู่ไม่ได้เนาะ ระเหยไปอยู่ในอุณหภูมิธาตุ ลมหายใจซึ่งเป็นตัวชีวิตแท้ ๆ ไปอยู่ในอากาศธาตุ อยู่ในจมูกเราเป็นลมผู้หญิง อายุเท่านี้ นามสกุลนี้ พอตายหงิกไป ลมอันนั้นไหลไปในอากาศ.. หมาหายใจต่อเลย

ตอนอยู่ในจมูกเรา มีผู้ชายมาเอาปากเอาจมูกมาหายใจต่อจมูก โดนผัวเตะตายเลย.. พอเวลาเราตายหรือหายใจทิ้งไป ให้คนพาลยังไงตามไปงับลมหายใจเรา หายใจเข้าไป ผัวก็ไม่หึง เพราะมันไม่ใช่ของผู้หญิงผู้ชาย ใช่มั้ยลูก? นี่เรียกวิปัสสนาญาณ เพิ่งคิดตามความเป็นจริง เฮ้ย.. ใช่นี่หว่า

พอลมสลายไปแล้ว ไฟซึ่งเป็นอุณหภูมิอุ่นอยู่ในร่างกายนี้ทำให้ตับนั้นอบอุ่น ใครมาจับแนบแก้มแนบตีน อะไรก็ช่างเถอะ โดนยิงตายเลย ความอุ่นในเมียเขา ผัวเขา เวลาตายแล้ว อุณหภูมิ

ไปอยู่ในอุณหภูมิธาตุ โอ้โห ให้หมาไปเยี่ยวรดก็ไม่เป็นไร ไฟหมด ร่างกายมันก็เย็นเฉียบ ลมหมดก็ไม่เคลื่อนไหว น้ำกับดินมันก็ทำลายกัน.. เน่า! เป็นเรื่องปกติเลย

พอเน่าแล้วตานี้ยิ่งกว่าท่อนไม้ที่ไร้ประโยชน์อีก ท่อนไม้เอาไปทำฟืนได้เนาะ คนนี้ตั้งแต่หัวจรดตีน ทำฟืนไม่ได้เลยนะ ไม่รู้จะเอาไปเป็นที่ระลึกอะไรนะ อย่างมากพอเอาไปเผา ก็เลือกเอากระดูกที่สะอาดที่สุดนะ ก็ยังเอาผ้าขาวห่อนะ เอาใส่โกฏิไว้ แล้วยังไปฝังในกำแพงอีก ไม่มีใครเขารักร่างกายนี้จริงหรอกลูก แม้กระทั่งเราเอง แม้กระทั่งสามี ภรรยา หรือพ่อแม่ก็ตาม ไม่มีใครเขารักร่างกายนี้จริงหรอก พอสิ้นสภาพแล้วเขาก็ทิ้งไว้ในพื้นดิน เหมือนท่อนไม้ที่ไร้ประโยชน์ ใช่มั้ยลูก? อย่าไปโกรธเขาเลย เรื่องมันเป็นอย่างนี้

ให้เรารู้ตัวไว้ร่างกายที่เราอาศัยเนี่ย เดี๋ยวลมก็สลายไป เดี๋ยวไฟก็สลายไป ดิน น้ำ อาการ ๓๒ หัวจรดตีนเดี๋ยวก็เน่าและผลสุดท้ายก็เผาลงดินไป เป็นผงขี้เถ้าไป กลายเป็นปุ๋ยไปในดิน ทีนี้หัวกระโหลกเรา ปุ๋ย..มีโปแทสเซียมอะไร หลวงตาไม่เคยรู้ มันก็เข้าไปในรากผักกาดนะ หัวเข่าเราก็เข้าไปรากมะม่วงนะ ตีนเราก็ไปอยู่ในรากกุหลาบ หัวกบาลก็ไปอะไรก็ไม่รู้ เสร็จแล้วเขาก็เอาไปขายที่ตลาด หรือไปเป็นหญ้าให้ควายกิน เข้าไปเป็นขี้ควาย ไปยาลานอยู่ที่กำแพงเพชรอีกเนาะ ญี่ปุ่นกินหัวกระโหลกเราไปพร้อม

มะม่วง กลับไปขี้ที่โตเกียวอีก ลาวเอาไปขี้ที่เวียงจันทน์อีก โอ้โห! ตกลงพอตายห่า ไม่อยู่กับที่เลยนะ เป็นของสาธารณะ เขาเรียกของสาธารณ์ (คือการันต์ สาธารณะ) เป็นของสาธารณ์อยู่ในโลก เป็นคำที่ธรรมดา

โอ้โห..เฮ้ย! กูไม่เคยคิดอย่างนี้เลยว่ากูจะอนาถขนาดนี้ ตอนอยู่เนี่ย หวีผมแต่งหน้าให้มันสารพัดนะ ผิดศีลทุกข้อเพื่อมันนะ แล้วก็ใจเรานี่เสือกด้วยนะ เวลาเขาด่าเข้าหู อี ๆ อี้ หูเนี่ยไม่เคยวิ่งไปตบหน้าใครนะลูกนะ แต่ใจเราบอก "มึงนี่ด่ากู" ก็จับมือไปตบแทนหู จับปากไปด่าแทนหู หูก็ไม่ได้ขอร้อง ว่ามึงไปด่าให้กูหน่อย เสือกคบกิเลส แล้วไปทำเลวแทนร่างกาย แล้วก็ใจไปนึกถึงคำหยาบ นึกถึงอาวุธ นึกถึงคำแช่ง ก็ประกอบออกไป ใจก็มีกำลังความโกรธ ความโลภ ความหลง โหลดเข้ามาในใจ เป็นตัวกิเลส เป็นตัวสังโยชน์หนาแน่นเข้ามา พอกเข้ามา ที่บอกมันมาพอกพูนเอาไว้น่ะ เข้าใจมั้ยลูก?

พอร่างกายตาย **อะจิรัง วะตะยัง กาโยฯ** ปั๊บ! ไม่รู้เรื่องอะไรเลย ไปไหน? ไปโตเกียวอะไรอย่างที่ว่านะ พอใจออกจากร่างกาย "เอ้ย..กูขอไปถวายสังฆทานอีกชุด" หมดโอกาสมั้ยลูก? หมดโอกาส! กูจบปริญญาเอกมานี่ กูไปเบิกเงินเดือน เขาให้เซ็นมั้ยลูก? มือศพเนี่ย! ไม่ได้แล้วนะลูกนะ เข้าใจมั้ยลูก โอ้โห! แค่ ๕ นาที มึงเรียนมาแทบตายห่า หมดราคาเลยนะ อุ๊ย! ฉิบหายแล้ว

มันตายแล้ว มันหมดเรื่องหมดราวอะไรกับโลกเลยนี่หว่า ไปอ้างอะไรไม่ได้เลย

เอ้า! เราทำไมได้ เราจะไปจับปาก เจตนาอยากให้เมีย ให้ผัวช่วยให้ลูกช่วยนะลูกนะ จะจับปาก "ไปทำสังฆทานให้บ้างซี!" มันไม่รู้จะสื่อ วิญญาณมันไปแล้ว มันเหมือนกับคอมพิวเตอร์ตัวนึงเขาถอดปลั๊กออกไปแล้วนี่นะ ตัววิญญาณออกไป กล้องเสียแล้ว ตาเสียแล้ว หูเนี่ย ลำโพงเสียแล้วนะ มึงจะเอาใจไปเป็นสัญญาณให้ลำโพง ตากะหูมันทำงาน มันพ้นวิสัยเหมือนคอมพิวเตอร์ที่เสียแล้วให้มึงไปเคาะยังไง นิ้วด้วนเปล่าๆ แถมซิมการ์ดหมด อายุหมดแล้ว ไม่มีเครือข่ายไหนเขารับถ่ายทอดสัญญาณ ผ่านนี่ไปให้เมียถึงลูก ไปบอกให้เขาทำสังฆทานให้ เขาฟังไม่รู้เรื่อง แล้วเสือกไปเสกกลิ่นเหม็น เพื่อจะให้เขานึกได้ เขาก็ "สาธุไปผุดไปเกิด" ไม่ฟังเราเลยนา แห้งเลยนะ เจริญพรเลย เข้าใจหรือยังลูก?

เพราะถ้าหมดโอกาสใช้ร่างกายแล้ว.. อนาถมาก เป็นนายกรัฐมนตรีก็ยิ่งกว่าขอทานเป็น ๆ อีกนะ ขอทานเป็น ๆ ยังรู้เรื่องเนาะ แต่นายกหรือพระเจ้าแผ่นดินที่ตายแล้วนี่ ยุ่งเลย

เพราะฉะนั้นตรงนี้ ให้เรารู้ว่า.. ร่างกายผลสุดท้ายก็เป็นอย่างนี้ แล้วใจเราก็ต้องออกจากร่างกาย ภายใน ๗ วันถึงจะรู้นะ "ฉิบหายแล้ว" (อารมณ์)เศร้าหมอง "ไปทางไหนดีวะ?" ไอ้ทางโน้นบอก "ไปนรกขุม ๘" (มี)ความโกรธก็ไป..บวกขุม ๙ ไปอีก

ฉิบหายแล้ว มันจะยังไง? เหมือนควายที่แข็งแรงนะลูกนะ ควายเนี่ยถ้าไปจับเขามันเดิน มันสะบัดหัวคะเมนเลย ไปจับหางมันดึงไปข้างหน้ามันไม่เชื่อหรอก จะไปดันตูดมันน้ำหนักมันก็มาก มันต้องมีจุดอ่อน เขาจะทำแผลตรงนี้(ผนังช่องจมูก)มัน แทงแล้วเอาเชือกร้อย เขาเรียก"สนตะพายควาย" พอจูงมันจะเจ็บจมูก เข้าใจมั้ยลูก ? ไปซ้ายก็ไป ไปขวาก็ไป ให้กินก็ต้องกิน ไม่ให้กินก็ไม่กิน เพราะมันเจ็บ เขาจับจุดอ่อนมันได้

ใจก็เหมือนกันมึง! ถ้าก่อนตาย.. มึงมีจุดอ่อนตรงโลภ โกรธ หลงนะ มันจูงไปเลย รั้งไม่ได้ ไม่มีเวลาคิดถึง "พุทโธ" หรอกนะลูก เพราะเครือข่ายมันขัดกันอยู่แล้วลูก มันต้องเชื่อมเฉพาะกฎของกรรมเฉพาะหน้า จนเชื่อเขา นึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ไม่ออก

ถามว่าทำไมนึกไม่ออก? ก็มึงกะกูนี่ลูก.. ตอนที่มีครบทุกอย่างยังไม่ค่อยนึกถึงท่านเลย แล้วมันไม่มีเลย มึงจะเอาอะไรไปนึก มันเหลือแต่ใจกับอารมณ์ บุญกับบาปเท่านั้นเอง พูดนี่มึงเตรียมใจไว้ด้วยจะได้รีบรู้สึกตัว เข้าใจมั้ยลูก? **จะได้ไม่ประมาท**

ทีนี้เวลาเราไปตกนรก หรือไปเป็นหมา.. หรือไปเป็นลูกขอทานข้างบ้านเมีย(ผัวมึงนั่นแหละเนาะ) ไอ้ธาตุไฟกะลมไปกะเรามั้ยลูก? ..ไม่ได้ไป มันอยู่ในอากาศแล้ว ธาตุ ๔ น่ะ หัวกะโหลกไปอยู่โตเกียวแล้ว หัวเข่าไปอยู่เวียงจันทน์แล้ว มึงจะเอาอะไรไป

ตกนรกกะมึงน่ะลูก มันไม่ไปกะเรา ทรยศฉิบหายเลยร่างกายเนี่ย มึงเข้าใจมั้ยลูก? มันไม่เอาเรื่องกะเรา เราต้องไปตกแทนมันด้วย เพราะที่เราผิดศีล ๆ แทนมัน ถูกมั้ย? ให้ระลึกไว้ให้ดี นี่เขาเรียก 'ตัววิปัสสนาญาณ'

คิดเท่าที่มันเป็นจริง มึงไม่ต้องคิดแกล้งร่างกายให้เจ็บใจหรอก คิดแค่มันเลวแค่ไหนก็ยอมรับ คิดแค่ความเป็นจริงเขาเรียก 'วิปัสสนาญาณ' แล้วบางทีก็คิดได้ ๑ นาที คิดไม่ออก "อย่าเพิ่งคิดเลยวะ" ฟุ้งดีก่อน.. เขาเรียกกำลังความคิดมันไม่ยืด ถ้าคิดยืดมาแค่ไหนเขาเรียก คิดชินมา ๑ นาทีก็หลุด ภาษาบาลีเขาเรียก 'ฌาน' ความชินนะ พยายามทำยังไง ถึงยืดใจเราให้คิดได้ ๑๕ นาทีวะ มันจะได้กลมกล่อมเสียหน่อย ได้คมคายขาดลงไปอีกนิดนึง มึงจะคิดยังไง ตอนมีชีวิตอยู่ มึงไม่เคยพุทโธ ถึง ๑๕ นาทีเลย แล้วเวลาตายแล้วหรือเวลาที่ป่วยเนี่ย มึงจะไปคิดถึงอารมณ์ละเอียดถึง ๑๕ นาทียังไง ไม่ได้ฝึกไว้

การที่ฝึกให้ใจมันสงบ ไม่มีอารมณ์นิวรณ์มาเกี่ยวข้องเลยนะ ให้มันผ่องใส.. เขาเรียก 'ฝึกฌาน' ฝึกสมถะภาวนา มันสงบจากความทุกข์ชั่วคราว แต่ส่วนใหญ่ก็จะมาหลงความสงบอันนี้ ยิ้ม..ท่านจะตายห่า ไปเป็นพรหมเทวดายังไม่ใช่พระโสดาบัน เข้าใจมั้ยลูก? เพราะไม่เอาความสงบไปพิจารณาความจริงตะกี้นี้ ให้ใจมันเข็ด.. ให้ใจมันหลาบ.. ให้ใจมันไม่อยากเกิด.. เข้าใจมั้ยลูก?

ไม่เอาปัญญาเข้ามาใส่ในตัวฌาน เขาเรียกเอาแต่สมถะ.. ภาวนาไม่เอา.. ไม่คิดเป็นจริงเป็นจัง ต้องทำไปทั้งคู่ ทำง่าย ๆ เท่าที่มันเป็นจริง แล้วใจมันจะนี่.. ก็เพิ่มปัญญาเข้าแล้วใช่มั้ยลูก? สะดุ้งแล้วนา

เออ ๆ.. เดี๋ยวพรุ่งนี้ไปเจออีกอาจารย์พูดซ้ำ มันเข้าใจง่าย ถ้าค้างไปชาติหน้าใครมาเทศน์อย่างนี้ ก็เข้าใจเลย แต่อย่ารอมันเลยลูก เอาซะเลย! มาวัดให้มันบ่อย เอาหนังสืออ่าน เอาเทปอัด อาจารย์ไหนก็ได้ หนังสือเล่มไหนก็ได้ อธิษฐานอย่างเดียวว่า ใครก็ได้น้อ..? ที่จะแนะนำให้เราหยุดฟุ้งซ่านด้วยอารมณ์เลวส่วนตัว.. อาจารย์ไหนก็ได้ช่วยสอนหน่อย คิดยังไง ภาวนายังไงก็ได้ แต่ขอให้ใจมันหยุดจากความฟุ้งซ่าน

และอาจารย์ไหนน้อ..? เดียวกันก็ได้หรือไปต่อที่ไหนก็ได้ ให้เราเอาความสงบนี้ไปเห็นปัญญาในร่างกายกะจิตใจตัวเอง เพื่อจะชำระจิตใจตัวเอง เพื่อให้อารมณ์ของเราผ่องใส.. ยืดยาวไปจนตายยิ่งดี ถ้าหากมันยาวขนาดนั้นไม่ได้ก็ยืดมาสักครึ่งชั่วโมง แล้วมันฟุ้งไปบ้าง ก็ดึงมันเข้ามาใหม่ โดยเฉพาะอีตอนจะตาย ขอให้ดึงเข้ามาคุมอารมณ์ เอาแค่วินาทีสุดท้ายนะมึง! ไม่ต้องเอาทุกชั่วโมง เอาตอนจะตายน่ะเนาะ ขอให้อยู่ในกระแสตรงนี้ ให้มันเข้ามาในเครือข่ายอันนี้ได้ ไม่หายใจมันเลย ปี๊ด! ไปอย่างนั้นเลย

แต่ใครล่ะจะทำได้สมปรารถนา ถ้าไม่ฝึกไว้ก่อน อีตอนมีพระสอน อีตอนมีเทปฟัง มึงยังไม่เอาอ่ะอีตอนนั้น โอ๊ย..ปวด มึง

จะเอาได้ยังไงลูก ประมาทไม่ได้..ประมาทไม่ได้

แล้วก็เรื่องตลกมันก็มี ไปเกิดบ้านข้าง ๆ นะ เป็นเด็กอนุบาล แม่ใหม่ก็จูงไป เสือกระลึกชาติได้ "นี่รั้วบ้านกูนี่หว่า! ลูกสาวกูโตเป็นอธิบดี ลูกชายกูเป็นนายกรัฐมนตรีนี่" (กูเป็นเด็กขอทานหรือเป็นหมาวัดข้างบ้าน ตามกำลังบุญก่อนจะตาย) มึงจะไปบอก "นี่ ๆ..จำพ่อได้มั้ย? พ่อจบปริญญาเอกเป็นด๊อกเตอร์นะ เนี่ยเงินในบัญชีพ่อ..ให้" เขาเชื่อมึงมั้ยลูก? เชื่อมั้ยเด็กขอทานข้างบ้านไปบอกอย่างนี้? ก็เตะออกมา หาว่าหลอกเขา แล้วยิ่งหมาไปพูด "โฮ่ง ๆ ลูก จำพ่อได้มั้ย?" เขาว่าเราอยากได้อาหาร พูดกันไม่รู้เรื่อง คนละเครือข่ายอินเตอร์เน็ตอ่ะนะ คนละภาษาแล้ว มันอนาถใจ ตรงนี้ไงลูก **อย่าประมาทเลยลูก..อย่าประมาทเลย**

สายสะพายเคยได้ เขาเอาคืนในหลวงไปแล้ว มึงต้องไปทำใหม่ในชาติต่อไปนะ เคยเป็นสิบเอก สิบตรีหรือร้อยตรีต้องไปติด ตามขั้นตอน มึงจะไปบอก "เอาสายสะพายสีน้ำเงินมา" ไม่มีใครเขาบ้าให้หรอก ทั้งที่เป็นของจริงแท้ ๆ เขาว่าเราบ้า เป็นนักเรียนเตรียมทหารใหม่ ๆ บอก "กูขี้เกียจเรียนแล้ว เอาพลเอกอย่างเก่า" เขาก็ไล่ออก ใช่มั้ยลูก? ความจริงถ้าพูดผิดกาลเวลา ฉิบหายนะลูกนา ยิ่งพูดข้ามชาติยิ่งไปกันใหญ่นะลูกนะ

เพราะฉะนั้นในชาตินี้ในวันนี้ให้มั่นใจ บุญเรามีแค่ไหนก็มีแค่นั้นละวะ ไม่ได้โกงว่ามีมากกว่าเดิม แต่ใครน้อ.. จะทำให้เรานึก

ถึงบุญเราออก? แล้วใช้บุญได้เหมือนกับชาติที่เราคล่องที่สุดนะ เนี่ยเราอยากได้ครูตรงนี้! แพงแค่ไหนเราก็จะเรียนหนังสือเล่มนั้นน่ะ และการที่จะเข้าถึงตรงนั้นได้ มันจะต้องมีตาสว่าง มีใจผ่องใสก่อน ใครน้อ..จะทำให้ใจเราโปร่งใส? ให้ความเลวเก่านี้ อย่าเกาะใจเรา ความเลวใหม่ไม่ทำด้วยประการทั้งปวง ใครจะสอนเราน้อ? ให้เราเว้นความชั่วด้วยประการทั้งปวง และไม่ทำใหม่

เออ!..เมื่อความชั่วมันเว้นไปแล้ว ใจมันก็เบา..ผ่องใสชั่วคราว ใครน้อ..จะสอนให้เราเอาความผ่องใสนี่เพิ่มความดีให้ถึงพร้อม? พร้อมจนกระทั่งจะสามารถใช้เป็นปัญญาให้เข้าใจกฎที่ว่าตะกี้ได้ด้วยวิปัสสนาญาณ

ก็หัวใจพระศาสนาไงล่ะลูก! เราต้องหาทางเรียนให้ระงับความชั่วใหม่ ด้วยประการทั้งปวง ความชั่วเก่าก็อย่านึกถึงมัน เพื่อให้ใจมันสบาย พอใจสบาย ทำยังไงน้อ..ถึงจะทำความดีเพิ่มเติมให้ถึงพร้อม? ให้กำลังมันเหนือความเลว แล้วทำยังไงถึงจะให้บุญของเราทั้งใหม่ทั้งเก่า มันผ่องใสบริสุทธิ์ ไม่กลับกลายเป็นอื่น? ใครจะสอนเราได้หนอ?

ก็มีแต่พระพุทธเจ้ากับพระอรหันต์ทั้งหลายเท่านั้น ที่จะสอนธรรมที่ท่านตรัสรู้แล้ว แล้วท่านปฏิบัติตามมาแล้ว แล้วเวลาท่านสอนก็เสือกไม่ฟังอีก เสือกไปเถียง เขียนตำรา ด่าพระไตรปิฎก โอ๊ย!.. ยุ่งกันไปหมดเนาะ ตัวเองคิดไม่ตรงไม่พอ ยังไปพูดไปเขียน

ให้คนอื่นเป็นมิจฉาทิฐิตามตัวเนาะ ไอ้หนู!..บาปยิ่งกว่าฆ่าพ่อ ฆ่าแม่อีกนะมึงนะ คนเขากำลังจะไปขึ้นบนทางสัมมาทิฐิ ก็ไม่ได้ตั้งใจหรอก แต่กูเต็มใจเขียนออกมา แล้วพูดออกมานี่เนาะ ไปให้เขาเชื่อว่า พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ไม่มีคุณจริง พรหมเทวดาไม่มี

เกิดไปเจอคนปัญญาอ่อนไปหน่อย เขาก็เชื่อ เขาก็เบนเข็มจากนี้ไป ไอ้หนูพอเบนเข็มไปหน่อยเดียว บั้นปลายมันห่างจากเป้าหมายขนาดนี้นะ แล้วไปกระตุ้นให้เขาห่างออกไปอีก ก็ทำลายความดีที่ไม่มีประมาณของจิตดวงหนึ่ง.. หรือแสนดวงที่ซื้อหนังสือหรือซื้อตำราไป ขอมึงเลิกคิดเลยนะ ถ้ามึงยังไม่ใช่พระโสดาบันหรือไม่ถึงกระแสพระนิพพาน มึงอย่าไปเขียนหนังสือสอนใครเลยนะลูกนะ ที่หลวงตาเขียน หลวงตาเล่าเฉย ๆ ไม่ได้ให้เชื่อนา.. เอาไปพิจารณาเอาเองนา ไม่กล้า เดี๋ยวใครเขาเชื่อเรา เกิดอีตอนใกล้จะตาย เรารู้สึกตัวแล้วมาทำดีขึ้น ไอ้ฉิบหาย แล้วคนที่เราสอนไว้มันอยู่ไหนบ้างวะ ประกาศให้มันมาฟังคำสอนใหม่มันก็ตายห่าจากกันไปแล้วเนาะ ไปยุให้เขาตกนรกไปแล้ว..

นี่พูดถึงว่าการเผยแผ่ธรรมะ ถึงจะเจตนาดียังไงต้องยึดหัวใจพระพุทธศาสนาไว้ ถ้าอยากจะสอนปรารถนาจะสอนเพื่อเพิ่มบารมีให้ตัวเอง ให้คิดไว้ว่าที่เรา ที่เราบอกคนเนี่ย สอนให้เขาละความชั่วด้วยประการทั้งปวงหรือเปล่า? สอนให้เขาทำความดีตามลายบุญเดิมให้ถึงพร้อมของเขาหรือเปล่า? ไม่ใช่เอาความดีของเรา

ไปสอนให้เขาทำ ตามของเรา มันคนละโรค คนละยา สอนให้เขายึดความผ่องใสเป็นผลหรือเปล่า? ถ้าไม่ยึดอันนี้ เจ๊งบ๊ง! นะลูกนะ

นี่หลวงตาไม่ไปว่าใครนะ เกิดมีใครเขียนหนังสือบ้างหรือเปล่า? ก็ไปเขียนตามแก้เสีย หลวงพ่อ ครูบาอาจารย์ต่าง ๆ ตอนที่ท่านหนุ่ม ๆ ท่านเป็นนักเทศน์กัน หลวงพ่อ(ฤาษีฯ)พระอาจารย์หลวงตา ท่านก็สอนว่านิพพานไม่มี ตอนไปเรียนนักธรรมใหม่ ๆ เรียนบาลีใหม่ ๆ แปลหนังสือกันยุ่งไปหมดเลยท่านบอกว่านิพพานสูญ พรหมเทวดาไม่มี มีแต่คุณธรรมของพรหมเทวดาที่อยู่ในใจเรา

พอมาทำกรรมฐาน ก็มันมีจริง ๆ ลูก พอมีจริง ๆ ก็ต้องดูตารางที่เทศน์ไว้ตั้งแต่หนุ่มเลยลูก สุพรรณฯ กี่บ้าน กี่วัด นครปฐม กี่บ้าน วัดไหนบ้าง เริ่มเข้าไปติดต่อเจ้าอาวาส "ขอได้โปรดรู้ว่าคนโง่อย่างกระผม คนบาปอย่างกระผม มาขอเทศน์แก้ ขอได้โปรดป่าวประกาศให้โยม(สมัยโน้นมาบ้าง คนสองคน..เป็นกำลังใจ) จะขอเทศน์ว่า พระนิพพานมี พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์มี คุณเทวดา พรหมมี" มันเทศน์แก้ไม่ได้ทุกคน ก็ถือให้ไปเทศน์แก้ต่อหน้าสถานที่นั้น ให้พรหมเทวดาเจ้าของที่ท่านเป็นพยานว่าพระองค์นี้เป็นสัมมาทิฐิแล้ว

แต่ว่าเวลาไปเกิดไป มันจะต้องไปหลงอะไรอยู่บ้าง เพราะอานิสงส์ที่ไม่ดีตรงนั้น เขาเทศน์แก้ทุกวัดเลยนะลูกนะ... เทศน์

จนตายเลย ประกาศเลยถ้ามีหนังสือก็เขียนหนังสือใหม่เลย เขียนคำนำ ขอขมาใหม่ ออกเทป ขยันออกอากาศ แล้ว"มีจริง ๆ!!" อย่างโน้นอย่างนี้เลยนะลูกนะ "ขอขมาด้วย.. ตายไปอยู่พรหมชั้นไหน ก็ขอโปรดรู้ว่าเราสร้างวัดสร้างอะไร ขอขมากรรม อุทิศส่วนกุศลให้เจ้าเวรนายกรรม" เอาขนาดนั้น นะลูกนะ

เพราะว่าการช่วยคนให้เป็นสัมมาทิฐิก็มีบุญมหาศาลเนาะ และไปทำให้เขาเป็นมิจฉาทิฐิ.. เอ้า! ทำไมแว้งมาเรื่องนี้ได้วะ ไม่ได้ด่าใครหรอกลูก ด่าลูก ๆ.. กับด่าตัวเอง ว่าอย่าประมาทนะลูกนะ อย่าไปผิดศีลผิดธรรมแทนร่างกายเพราะร่างกายนะลูกนะ มันไม่เข้าข้างเราหรอกนะ มันลงดินเฉยเลยนะ ตกนรกแทนมันมาเยอะแล้วนะ เลิกโง่ซะทีลูก!

ร่างกายที่เหลือร่างนี้ ใจ ๆ เดียวของเรา ณ บัดนี้ เป็นใจที่ยิ่งใหญ่ด้วยบุญตามความเป็นจริง ทำยังไงถึงจะฝึกใจให้ใช้บุญเดิมได้ แล้วร่างกายที่ใจอาศัยนี่ก็เป็นร่างกายที่เหมาะสุด ที่เราจะใช้ได้ ร่างอื่นก็ใช้ไม่ได้ ร่างที่แล้วใช้ไม่ได้ ร่างหน้าไม่รู้ว่าเป็นหมาหรือเป็นงูเนาะ ใช้ได้ร่างนี้ร่างเดียว แล้วใช้ได้เฉพาะวันนี้วันเดียวด้วย! พรุ่งนี้ไม่รู้จะตายคืนนี้หรือเปล่า?

ใจ ๆ เดียวลูก วันนี้วันเดียวลูก แล้วกายนี้กายเดียว ใช้เป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของมนุษย์นะลูกนะ อย่าไปฝัน "เอ้ย..เดี๋ยวเกิดใหม่ชาติหน้า ให้เสียงดี ๆ กว่านี้เดี๋ยวจะเทศน์แก้เสียให้.." อ้าว

เดี๋ยวเป็นหมาก่อนเกิดเป็นคนเสียงดีจะว่ายังไง? เอาวันนี้นะลูกนะ เอาวันนี้ให้ดีที่สุด มันก็เท่ากับเราผูกไว้กับกระแสอันนี้ ต่อไปข้างหน้าเราก็ไม่หลุดจากกระแสอันนี้ ให้ชาตินี้เป็นชาติที่เราตั้งตัวได้ วันนี้เป็นชาติที่เราตั้งตัวอยู่ในสัมมาทิฐิได้

ครูบาอาจารย์สำนักไหน ก็ดีทั้งนั้น.. ถ้าสอนในหลักหัวใจพระพุทธศาสนานะลูกนะ ตามนั้น..แล้วก็จะรอดตัว ใน ๗ ชาติข้างหน้า ไปนิพพานแน่ ๆ ก่อนไปนิพพานมีเมีย มีผัวเท่าไรมีไปเถอะ ถ้าเขายอมให้มี ถ้าไม่ผิดศีล ๕ เนาะลูกเนาะ อย่าไปผิดศีล ๕ มีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่ง มีพระนิพพานเป็นที่ไปอย่างแน่นอน ก็เป็นคนที่ไม่ถอยหลังจากกระแสพระนิพพาน

ด้วยสัจจะวาจาที่หลวงตากล่าวทั้งหมด.. หวังจะให้สติตัวเอง.. สติลูกหลาน ให้ตั้งมั่นอยู่ในบุญของตัวเอง.. ละบาปเสียให้ได้ ให้ใจผ่องใสด้วยวิธีที่ถูกต้องตามที่พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ท่านสอนนะลูกนะ หลวงตาถึงได้บอกว่า ให้คิดถึงคุณครูบาอาจารย์.. คุณพ่อแม่.. ทุกภพทุกชาติ คุณพระศาสดาทุกองค์ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ขอได้โปรดอย่าทอดทิ้งลูก ยังเกิดอยู่ตราบใด.. ขอให้อยู่ในกระแสธรรมอันนี้ ที่คมคายผ่องใสกว่านี้.. ทุกชาติไป

ชาตินี้ที่เหลืออยู่จะให้เอามือไปต้มถวายพระ เอาหัวไปตัดแค่ไหน ให้ทำลายร่างกายบูชาความดียังไง.. ก็จะทำ! เพื่อจะเข้าถึง

กระแสอันนี้

แต่อย่าไปทำระยำอย่างนั้นเลยลูก ไม่มีได้ดีหรอก! เอามันเดินจงกรม เอามันพุทโธ เอามันไหว้พระ เอามือมันไปขอขมาคนที่เราล่วงเกินเสีย ปากที่ใช้ด่าคน ก็ไปขอโทษเขาเสีย ต้องบังคับมันขนาดนี้ลูก แล้วทำในวันนี้สักอย่างหนึ่งด้วย ไม่ต้องรอพรุ่งนี้นะ ถ้ายังขอขมาเขาไม่ได้ ก็นึกขอขมาฝากอากาศไปนะลูกนะ ฝากเทวดาเอาไว้ เดี๋ยวไปเจอตัวเราจะขอโทษเขา ที่เราทำให้เขาเจ็บใจ แล้วใจเราจะเบาลงทุกขณะ

ด้วยสัจจะวาจานี้... ด้วยบุญทั้งหมดที่พวกเราทำกันมา จงดลบันดาลให้เราตั้งมั่นอยู่ในความดีของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ความดีครูบาอาจารย์ บุพการี ด้วยความดีของเราเองนะลูกนะ ให้ตั้งมั่นอยู่ตลอดไป.

ทุกคนที่เราเห็นอยู่นี่ มันไม่ใช่อะไรเลย
ถ้าใจเราออกจากร่างนี้ ร่างนี้มันสลายลงไป
โลกมันจะดีจะเลวยังไง
เราไปเป็นเทวดาแล้ว หรือเป็นสัตว์นรกไปแล้ว
เข้านิพพานไปแล้ว...
มันไม่เกี่ยวกับเรา เราไม่สัมผัสโลกทั้ง ๓ แล้ว..
ที่ยังสัมผัสได้ เพราะว่า ขันธ์ ๕ ยังทำงาน
เออ!..ก็จริงของท่าน ใช่มั้ย?
โลกนี้ที่มันเกี่ยวข้องกับเรา
เกี่ยวข้องขันธ์ ๕ ที่เราอาศัยชุดเดียว
นอกนั้นไม่เกี่ยว..

“ความเลวที่ต้องการละ
และความดีที่ต้องการจะทำให้ได้”

เมื่อวันขึ้นปีใหม่ที่ผ่านมาทางวัดเขาวง(ถ้ำนารายณ์) ได้จัดให้พิธีส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ มีการสวดมนต์สิบสองตำนานข้ามปี นับเป็นมงคลแก่ชีวิตยิ่งนักและในวันขึ้นปีใหม่ก็ได้จัดให้มีการทำบุญตักบาตรต้อนรับปีใหม่และ......ในครั้งนี้หลวงตาได้จัดให้มีการพิจารณาสิ่งที่เราต้องการที่จะปรับปรุงตนเอง หรือเรียกง่ายๆ ว่า ความเลวที่ต้องการละ และความดีที่ต้องการจะทำให้ได้ ในปีใหม่นี้ แล้วเขียนสิ่งเหล่านั้นในกระดาษ ใส่ในตู้แยกกัน บริเวณพระหน้าถ้ำ สิ่งเหล่านี้เป็นอุบายอันแยบยลที่จะทำให้เรารู้จักการพิจารณาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

ข้าพเจ้าใช้เวลาไตร่ตรองอยู่นาน เพราะไม่เคยฝึกที่จะคิดในเรื่องเหล่านี้เท่าใดนัก จนสุดท้ายได้คำตอบให้กับตนเองดังจะกล่าวต่อไปนี้...

ความดีที่ต้องการจะทำให้ถึงพร้อม คือการละสังโยชน์เบื้องต้น ๓ ประการ ออกจากใจให้สำเร็จอัน

ได้แก่ **สักกายทิฏฐิ** คือความรู้สึกว่าร่างกายไม่ตาย เป็นเราเป็นของเรา **วิจิกิจฉา**คือความสงสัยในคำสอนของพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ **สีลัพพตปรามาส** คือการไม่รักษาศีล อย่างน้อยคือศีล ๕ ประการ จากการที่พิจารณาตนเองของข้าพเจ้าอันที่จริง ก็ทำได้บ้างแล้วแต่ต้องการที่จะทำให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ให้สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้ในปีนี้ และปีต่อ ๆ ไป

ความไม่ดีที่ต้องการจะละหรือข้อบกพร่องที่ต้องการจะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น จริง ๆ แล้ว เมื่อคิดไตร่ตรองให้ดีแล้วในส่วนนี้ข้าพเจ้ามีอยู่อย่างมากมาย แต่คิดว่าสิ่งที่ควรพัฒนาอย่างเร่งด่วนคือ การกินอาหารโดยไม่ได้พิจารณาอาหาร ความไม่ตรงต่อเวลา และการแบ่งเวลาในชีวิตที่ยังไม่เหมาะสม

การกินอาหารโดยมิได้พิจารณา ขาดการพิจารณาข้ออาหาเรปฏิกูลสัญญา จริง ๆ แล้วการรับประทานอาหาร

นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อยังชีวิตให้มีความสมบูรณ์เพียงพอ ที่จะนำร่างกายนี้ไปทำความดี ไปละความชั่ว และ ทำจิตใจให้ผ่องใส มีปัญญา สามารถพิจารณาธรรมให้เห็นตามสภาพความเป็นจริง และละกิเลสจากใจให้ได้มากที่สุด แต่สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ หลายครั้งเวลาข้าพเจ้ารับประทานอาหารก็จะไม่ได้นึกถึงข้อนี้และยังมีการติดในรสชาติของอาหารอยู่อย่างมาก ทำให้ร่างกายสมบูรณ์เกินประมาณ และอาจเป็นเหตุให้เกิดโรคตามมาได้ในเวลาต่อมา ดังนั้นข้อนี้จึงเป็นข้อที่ข้าพเจ้าต้องรีบทำให้ได้อย่างเร่งด่วนที่สุด

ความไม่ตรงต่อเวลา ทุกครั้งที่มีการนัดหมาย หรือมีกำหนดส่งงาน เช่นหากเป็นเรื่องการเดินทางข้าพเจ้าไปจวนเจียนเวลานัดหมายเป็นที่สุด หรือไม่ก็ช้ากว่ากำหนดเล็กน้อยอยู่เสมอทุกครั้งไป ทั้งๆ ที่ก็ทราบว่า ถ้าทำให้ออกจากบ้านเร็วกว่านั้นอีกสักนิดก็จะไปไม่สายแล้ว แต่ก็ยังเป็น

เช่นนี้อยู่อย่างสม่ำเสมอ เมื่อเวลามีการกำหนดส่งงานที่ได้รับมอบหมายก็จะต้องส่งช่วงเวลาสุดท้ายที่จะสามารถส่งได้เสมอ ทั้งๆ ที่ก็ทราบว่าถ้าได้ทำงานก่อนหน้านี้ก็จะสามารถมีเวลาทบทวนแก้ไขผลงานก็จะออกมาดีกว่าที่เป็นอยู่ ถ้าข้าพเจ้าสามารถแก้ไขในข้อนี้ได้จะทำให้ผลงานต่าง ๆ ที่ทำออกมาดีขึ้น และเป็นการสร้างสัจบารมีให้ดีขึ้นด้วย

ประการสุดท้ายเรื่องเป็นเรื่องของการแบ่งเวลาในแต่ละวันที่ยังไม่เหมาะสมไม่ลงตัว วันไหนอยากจะทำอะไรก็ทำแต่สิ่งนั้นโดยไม่ได้คำนึงว่างานอื่นๆ ที่สมควรที่จะต้องทำในวันนี้ยังไม่ได้ทำ ในวันหนึ่งๆ คนเรามีเวลา ๒๔ ชั่วโมงเท่าๆ กัน แต่หากเราไม่ได้มองหน้าที่ในชีวิตของเราให้รอบด้าน ก็จะไม่สามารถทำในสิ่งที่ควรทำให้ครบถ้วนเหมาะสมได้ สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการที่จะทำให้สม่ำเสมอ แต่ยังทำไม่ได้เช่นการฟังธรรมทุกวันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้

เกิดปัญญาแก่ตัวเรา ซึ่งจะสามารถขัดเกลากิเลสในใจให้เบาบางลงไปได้ตามลำดับ ข้าพเจ้าต้องการที่จะสวดมนต์ทำวัตรเช้า- เย็นให้ได้อย่างสม่ำเสมอ ก็ยังทำไม่ได้ ต้องการที่จะออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอทุกๆ วันก็ยังทำไม่ได้ ดังนั้นถ้าสามารถแบ่งเวลาในแต่ละวันได้อย่างเหมาะสมลงตัวก็จะทำให้ชีวิตของข้าพเจ้ามีความสมบูรณ์แบบมากขึ้น การปฏิบัติธรรมก็จะมีความก้าวหน้ามากขึ้นด้วย

การฝึกในการพิจารณาตนเองเช่นนี้มีคุณมากยิ่งนัก ทำให้จิตใจเรามีความละเอียดอ่อนมากขึ้น สิ่งใดที่เราคิดว่าเราได้ทำดีแล้วก็จะรักษาสิ่งนั้นไว้ให้มั่นคง ยืนยาว สิ่งใดที่เป็นความชั่วในใจเราก็พยายามละออกไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อเห็นผู้อื่นทำสิ่งใด ถ้าเราพิจารณาแล้วว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ เราก็คิดว่าหากเป็นเรา เราจะไม่ทำเช่นนั้นเด็ดขาด และสิ่งใดที่เราเห็นผู้อื่นได้ทำดีแล้ว ก็พร้อมที่จะอนุโมทนา พร้อมกันนั้นก็จะยินดีที่จะพิจารณาว่าเราได้

ทำสิ่งที่ดีเหล่านั้นบ้างไหมหนอ หากเราอยู่ในสภาวะที่พอจะกระทำได้ เราก็จะตั้งใจไว้ว่า เราจะทำสิ่งเหล่านั้นบ้าง แต่ก็จะนำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับสถานะที่เราเป็นอยู่

ประโยชน์ที่ได้จากการพิจารณาตนเองอย่างสม่ำเสมอเช่นนี้ทำให้เราสามารถมองเห็นจุดบกพร่องของตนเองมากยิ่งขึ้น และเป็นการเริ่มต้นในการพัฒนาตนเองอย่างจริงจัง ดังที่หลวงพ่อฤๅษีฯ ท่านเคยกล่าวไว้ว่าเราควรพิจารณาจริยาของตน อย่าไปสนใจจริยาของผู้อื่น สิ่งเหล่านี้ทำให้ในสังคมมีความสงบสุข ไม่มีการจ้องจับผิดคอยทำร้าย ทำลาย ซึ่งกันและกัน มีแต่การมองในส่วนที่ดีของกันและกัน และพร้อมที่จะปรับปรุงพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ ทำให้บ้าน เป็นบ้านที่น่าอยู่ ที่ทำงานก็เป็นที่ทำงานที่มีความสุข มีแต่การยกย่องสรรเสริญซึ่งกันและกันอย่างจริงใจ สังคมก็จะเกิดความสงบสุขร่มเย็นอย่างแท้จริง

ภญ.ธนัญชนก รัตนธาดา

ลูกขอกราบขอบพระคุณหลวงตาเป็นอย่างยิ่งที่นอกจากจะชี้แนวทางอันประเสริฐ คือการละกิเลสจากใจให้หมดสิ้น คือการมุ่งสู่พระนิพพานแล้ว ท่านยังแนะนำแนวทางหัดให้ลูกได้คิดถึงวิธีการที่จะเข้าสู่จุดหมายนั้นได้อย่างดียิ่งขึ้นด้วยการพิจารณาจริยาของตนเองอย่างสม่ำเสมอ

บุญใดที่ลูกได้ทำไว้ดีแล้ว ตั้งแต่ชาติแรกจนถึงปัจจุบันขณะนี้และที่จะทำต่อไปในอนาคตกาลข้างหน้า ขอหลวงพ่อ และหลวงตา จงมีส่วนในบุญนั้นอย่างสมบูรณ์ด้วยเทอญ.

"มันลึกนะ...มันร้อนนะ...มันนานนะ..."

เกร็ดเล็กเกร็ดน้อยจากการไปกราบพระคุณหลวงตาเท่าที่สมองน้อยๆ จะเก็บกลับมาได้ค่ะ

วันนี้ฝูได้เกาะพี่ๆ ชาวคณะสะพานบุญไปกราบพระคุณหลวงตาวัชรชัยที่วัดเขาวง(ถ้ำนารายณ์) จ.สระบุรี

ภาพแรกที่เห็นคือ พระคุณหลวงตานั่งรับลม.. พร้อมสนทนากับพระหนุ่มอีกรูปหนึ่งอยู่ พอพวกเรามาถึง ก็รอจนท่านสนทนากับเสร็จแล้วค่อยเข้าไปกราบท่าน

วันนี้อากาศเย็นพอประมาณ กำลังดี ลมพัดเย็นดี เสียงลมพัดใบไม้ไหวอยู่รอบตัว... เป็นบรรยากาศที่เหมาะแก่การฟังธรรมเสียนี่กระไร

พวกเราก็จับจองที่นั่งกัน หลวงตาท่านก็สอนเรื่องอภัยทาน ท่านบอกว่าเวลาเราไม่พอใจกับคนหรือสิ่งที่เขาทำ ก็มองให้ **'ทะลุแจ้งแทงตลอด'** ให้คิดว่าสุดท้ายแล้ว ทุกดวงจิตก็เป็นพระอรหันต์ เข้าพระนิพพานเหมือนกันหมดแน่นอน! อย่างไรก็แน่นอน! แต่ระหว่างทางก็เป็นเรื่องของดวงจิตแต่ละดวงที่ต้องบำเพ็ญเพียรและรับกรรมตามสิ่งที่ดวงจิตนั้นเคยกระทำไว้ ถึงแม้ว่าผู้ถูกกระทำจะให้อภัยและเข้าพระนิพพานไปแล้ว แต่กรรม

หรือการกระทำที่ได้สร้างไว้ ยังส่งผลอยู่ ทำให้เขาต้องรับกรรมนั้นตามที่เคยได้ทำไว้

เมื่อใดที่เราไม่พอใจในการกระทำ ในจริยาของผู้อื่น ให้คิดเสียว่า นั่นเป็นการเดินทาง บำเพ็ญเพียรของจิตดวงนั้น หากเราพอจะช่วยเขาได้ ก็ช่วยหากเราช่วยเขาไม่ได้ก็วางเฉย (อุเบกขาเสีย)

หากเราทนไม่ไหว ก็ให้บอกพระอรหันต์ในอนาคตนั้นว่า "ท่านเลวได้สมจริงมาก...มันน่ากลัวนะท่าน...มันลึกนะ...มันร้อนนะ...มันนานนะ..." แล้วถ้าเราทนเขาไม่ไหวก็บอกให้เขาห่างออกไป เราทนเค้าไม่ได้ อย่ามายุ่งกับเราเลย เราไม่เอาด้วยหรอก

กราบนมัสการพระคุณหลวงตาเจ้าค่ะ...

ไว้จะมาเล่าให้ฟังอีกนะคะว่าพระคุณหลวงตาเมตตาสอนอะไรไว้อีกบ้างค่ะ

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

กุศลอะไรที่จะทำให้เต็ม
ที่จะไปนิพพานได้ในวันนี้
เราจะทำเฉพาะกุศลนั้น
ปัญญาอะไรที่จะทำ
แล้วให้กิเลสมันขาดไปทันวันนี้
เราจะทำเฉพาะปัญญาอันนั้น
และข้อสำคัญ..
กิเลสของใครที่เราควรยุ่งด้วยที่สุด
จงยุ่งกับกิเลสของคนๆ นั้น
คือของมึงเองนั่นแหละ ไม่ใช่ของคนอื่น..

กลัวหลวงตา
ลื่นล้มหนอ!

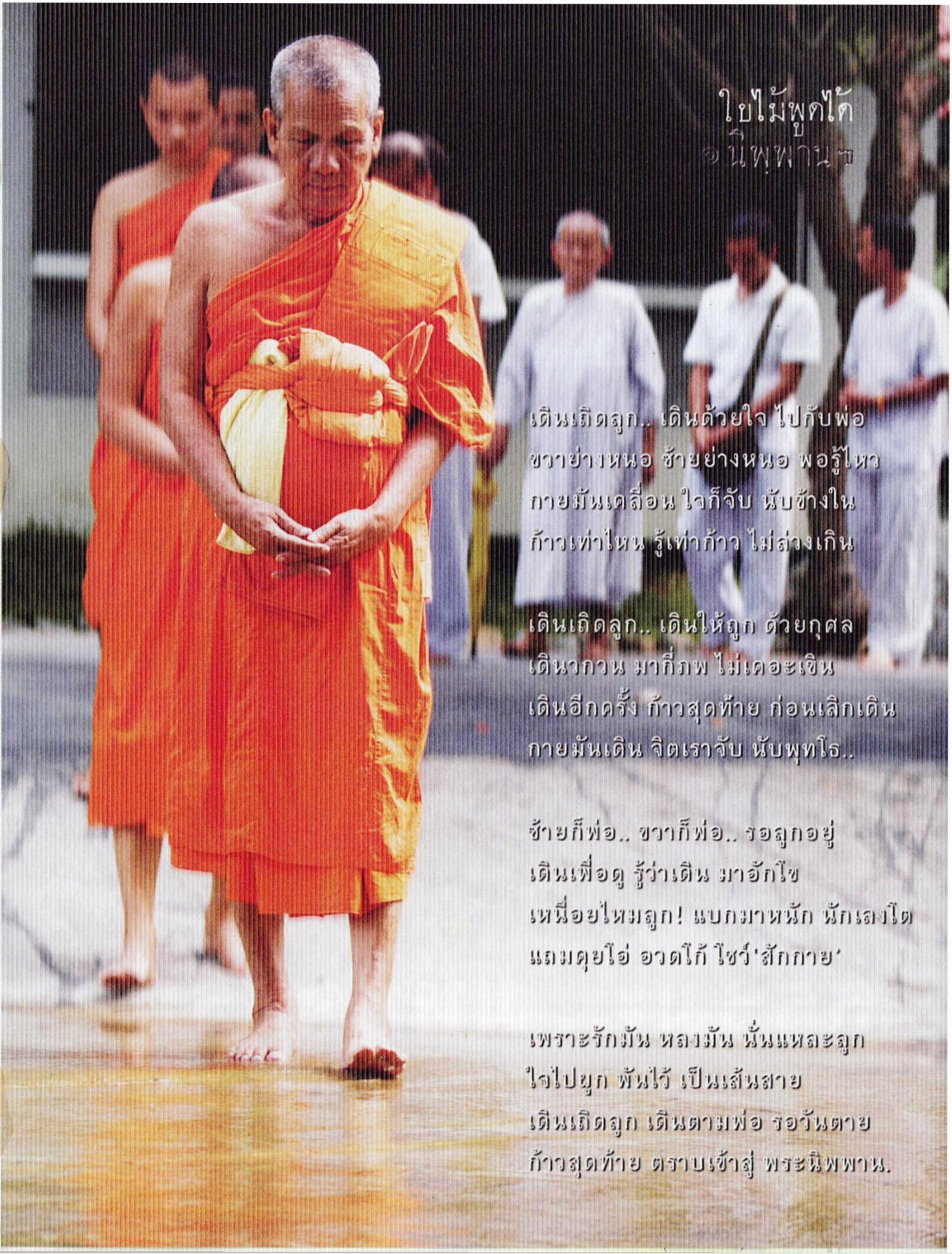

เดินเถิดลูก.. เดินด้วยใจ ไปกับพ่อ
ขวาย่างหนอ ซ้ายย่างหนอ พอรู้ไหว
กายมันเคลื่อน ใจก็จับ นับข้างใน
ก้าวเท่าไหน รู้เท่าก้าว ไม่ส่วงเกิน

เดินเถิดลูก.. เดินให้ถูก ด้วยกุศล
เดินวกวน มากี่ภพ ไม่เคอะเขิน
เดินอีกครั้ง ก้าวสุดท้าย ก่อนเลิกเดิน
กายมันเดิน จิตเราจับ นับพุทโธ..

ซ้ายก็พ่อ.. ขวาก็พ่อ.. รอลูกอยู่
เดินเพื่อดู รู้ว่าเดิน มาอักโข
เหนื่อยไหมลูก! แบกมาหนัก นักเลงโต
แถมคุยโอ่ อวดโก้ โชว์'สักกาย'

เพราะรักมัน หลงมัน นั่นแหละลูก
ใจไปผูก พันไว้ เป็นเส้นสาย
เดินเถิดลูก เดินตามพ่อ รอวันตาย
ก้าวสุดท้าย ตราบเข้าสู่ พระนิพพาน.

ธรรมะ.. มหัศจรรย์

เนตรา

ภาพ : รูปหล่อจำลองพระวิสุทธิเทพ วัดท่าซุง

ตอน..สิ่งที่มองไม่เห็น

"แค่ขึ้นต้นก็ขนลุกแล้วใช่ไหมคะ"

พอได้ยินใครพูดว่า... **'สิ่งที่มองไม่เห็น'** หลายคนก็จะหวาดกลัวไปก่อน เพราะไม่รู้ว่าสิ่งนั้นคืออะไร หรือบางคนก็ไม่เชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นมีจริง เพราะไม่เคยเห็นประจักษ์กับสายตาตนเองเลยพิสูจน์ไม่ได้

และที่ฮิตสุดๆ สำหรับคำว่า... **'สิ่งที่มองไม่เห็น'** หลายคนก็จะนึกไปถึง **'ผี'** ก่อนเป็นอันดับแรก

แค่นึกก็กลัวแล้ว ทั้งที่ยังไม่เห็นเลย....

แต่จะมีใครสักกี่คน ที่นึกถึง**'เทวดา...ครูบาอาจารย์'**ก่อนแล้ว...ไม่กลัวซะด้วย แถม...ยังรักและผูกพันธ์อีกต่างหาก (จะเป็นไปได้หรือ?)

นักปฏิบัติธรรมหลายท่าน...คงคุ้นเคยกันดีกับความแปลกที่เกิดขึ้นกับตนเอง เมื่อปฏิบัติไปมาก ๆ เข้า บางท่านคิดว่าเป็นอุปทาน (คือการปรุงแต่งเพิ่มเติมจากสิ่งที่เป็นจริง เกิดขึ้นจริง หรือเรียกสั้น ๆ ว่า... คิดไปเอง) และบางท่านก็เชื่อสนิทว่า...อุปทานนั้นเป็นจริง

แล้วเราจะแยกสิ่งเหล่านี้ออกจากกันได้อย่างไร?

อะไรคือ...จริง?

และอะไรคือ.. อุปทาน?

คำตอบคือ....เราจะแยกสองสิ่งนี้ได้ เราต้องกลับมาดูที่ใจตัวเอง... ว่าสิ่งที่เกิดขึ้น หรือกำลังเกิดขึ้นกับเรานี้ ไม่ว่าจะในขณะปฏิบัติธรรมหรือในขณะใช้ชีวิตประจำวัน ...ใจเราอยากให้เป็นเช่นนั้นหรือเปล่า?

ถ้าสิ่งที่เกิดขึ้น.. เกิดขึ้นเพราะใจเราอยากให้เป็นเช่นนั้น.. นั่นเรียกว่าอุปทาน คือไม่ใช่ของจริง แต่กลไกเหล่านั้นเกิดขึ้นเพราะความอยากลึก ๆ ของเราโดยไม่รู้ตัว เช่น

ใจลึก ๆ อยาก เห็นสิ่งที่ไม่เคยเห็น อยากสัมผัสได้ถึงความมหัศจรรย์ตามที่ครูบาอาจารย์ หรือนักปฏิบัติท่านอื่น ๆ บอก เช่น อยากเห็น ผี เทวดา นางไม้ อสูรกาย ภพภูมิ อยากรู้ว่าเป็นอย่างไร...

เพราะฉะนั้น ...คนเหล่านี้ แม้เพียงแค่นั่งหลับตา บางที เมื่อได้ยินเสียงใบไม้ หรือมีแสงอาทิตย์ส่องเข้ามากระทบเปลือกตา ก็คิดว่าเป็นแสงทองที่มหัศจรรย์ ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ต้องเป็นอำนาจฤทธิ์ของตนแน่ ๆ ทั้ง ๆ ที่หากลืมตาดู ก็จะเห็นว่า... นั่นแค่พระอาทิตย์กำลังตกดิน และแสงนั้นส่องมาโดนตาเท่านั้นเอง ...ซึ่งในความเป็นจริง ความอยากเหล่านี้ ก็จะเป็นสิ่งปิดกั้น ทำให้คนเหล่านั้นไม่เห็นอะไรที่เป็นของละเอียด...อย่างแน่นอน

แต่ถ้าสิ่ง ๆ นั้นเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ และเราไม่เคยรู้มาก่อน

หรือไม่ได้คาดคิดมาก่อน จู่ ๆ ก็เกิดขึ้นเลย..ทั้งในขณะที่ทำสมาธิ ปฏิบัติธรรม หรือแม้กระทั่งขณะใช้ชีวิตประจำวัน ยืน เดิน นั่ง นอน สิ่งที่เราไม่เคยสัมผัส ก็เกิดขึ้นแก่ตา แก่ใจตนเอง ทำให้เกิดตัวที่เรียกว่า รู้โดยอัตโนมัติ นั่นแหละ...คือของจริง...!

มาถึงตรงนี้...ฉันจึงอยากเล่าเรื่อง ๆ หนึ่ง นานมาแล้ว..ในขณะที่ฉันเป็นเด็ก ฉันเพิ่งกลับมาย้อนคิดได้เดี๋ยวนี้เองว่า...ฉันเป็นเด็กแปลก คือชอบคุยกับดาว

ทุกวันตอนกลางคืน ..ฉันจะออกไปนั่งอยู่หน้าบ้าน แล้วแหงนหน้านอนดูดาว และพูดคุยกับดาวอย่างสนุกสนาน คุยเหมือนกับดวงดาวเหล่านั้นเป็นเพื่อนของฉัน และฉันจะเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ทั้ง สุข ทุกข์ให้ดวงดาวบนฟ้าฟังทุกวัน การคุยกับท้องฟ้าและดวงดาว ทำให้ฉันรู้สึกเหมือนไม่ได้อยู่คนเดียว

และทุกวันนี้ เมื่อฉันได้ปฏิบัติธรรม ฉันก็ได้รู้ว่าในตอนนั้นฉันไม่ได้อยู่คนเดียวจริง ๆ ซะด้วย..!

ทำไมฉันจึงกล้าพูดแบบนี้...

ลองฟังอีกเรื่อง...ก่อนนะคะ

พอฉันโตเป็นสาว..ทำงาน อยู่มาวันหนึ่ง ฉันก็ฝันว่า...

มีเทวดาองค์หนึ่ง...ท่านกำลังโกรธฉันมาก บรรยากาศน่าสะพรึงกลัว และท่านก็ดุฉันเสียงดัง...รุนแรง อย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ....

ฉันตกใจตื่นจากฝัน...นึกในใจว่าฝันอะไรกันนี่...ช่างเหมือนจริงมาก..ทำไมเหมือนจริงปานนี้ ...น่ากลัวสุด ๆ เหมือนฉันอยู่ตรงหน้าท่านจริง ๆ และท่านกำลังโกรธฉันจริงๆ ฉันทำอะไรผิด...?

เกิดคำถามขึ้นในใจฉันตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา...

ย้อนกลับไป....

คุณ...ยังจำ...เรื่องราวที่ฉันเล่าให้ฟัง เมื่อครั้งแรกได้ไหมคะว่า... ก่อนปฏิบัติธรรม ฉันนั้นเป็นคนประเภทไม่เชื่อ แถมยังลบหลู่คือไม่เชื่ออะไรสักอย่าง ไม่เชื่อว่าภพภูมิมีจริง คนเราเกิดหนเดียวตายหนเดียว ชาตินี้ชาติหน้าไม่มีแน่ๆ วิทยาศาสตร์ก็บอกไว้ คนเราตายแล้ว ร่างกายถูกเผาไฟก็จบกัน

หรือ ภูตผี วิญญาน อะไรไม่มีทั้งสิ้น ถ้ามีก็ต้องมาให้เห็นแล้วซิ ...ผีสางอะไร ฉันไม่กลัวทั้งนั้น

ในตอนนั้น...ฉันคิดแบบนี้จริงๆ

แต่เชื่อไหมคะ....ฉันเองยังมีบุญอยู่ แม้ว่าจะเกิดมาแล้ว..คิดผิด เห็นผิด หลงผิด... แต่ในที่สุด! ก็มีครูบาอาจารย์ที่เป็นทิพย์...ท่านชักจูงนำพาให้ไปถูกทางจนได้

ครูบาอาจารย์ที่เป็นทิพย์ คืออะไร คุณ ๆ สงสัยไหมคะ?

และเราจะรู้ได้อย่างไรว่าเรามีครูบาอาจารย์ที่เป็นทิพย์คอยปกป้องดูแลหรือเปล่า..?

ฉันขอตอบคำถามแรกก่อน

ครูบาอาจารย์ที่เป็นทิพย์คืออะไร?

นั่นคือ.. ดวงจิตของผู้ที่ผูกพันกับเรา มาหลายภพหลายชาติ ซึ่งอาจจะเคยเป็นพ่อแม่ หรือผู้มีพระคุณกับเรา ซึ่ง ณ บัดนี้ท่านไม่ได้เป็นมนุษย์เช่นเรา และดวงจิตของท่านอาจเป็นเทวดาพรหม ในชั้นภูมิต่างๆ หรือแม้กระทั่งพระอรหันต์ ซึ่งดวงจิตนั้นจะมีความละเอียด ความเป็นทิพย์ของดวงจิต มีพลังมากพอที่จะดูแลปกป้องคุ้มครอง หรือแม้แต่สั่งสอนเราได้ หากท่านมีความเกี่ยวเนื่องกับเรา (หลายท่านฟังแล้วอาจเข้าใจทันที.. แต่หลายท่านอาจอึดอัด และคิดต่อต้านว่า.....ฉันกำลังพูดอะไรให้ผู้คนหลงใหลงมงาย ..ไม่เป็นไรค่ะ บางทีคุณอาจต้องใช้เวลาและการปฏิบัติให้เห็นตามจริง คุณจึงจะรู้ และประจักษ์แก่ใจตนเอง)

และถ้าคุณอยากรู้ว่า ตัวเองมีครูบาอาจารย์บ้างหรือเปล่า?

คำตอบคือทุกคนมีค่ะ! แต่.. ใครจะสามารถเชื่อมโยงกับท่านเหล่านั้นได้ แยกเป็นดังนี้ เช่น ..

๑. คนมีใจบาป...หยาบช้า ชั่วสารพัด อันนี้ฉันว่า..เชื่อมยังไงก็ไม่ติดค่ะ และครูบาอาจารย์ที่อยู่ข้างบนท่านคงได้แต่ส่ายหน้ารอดูให้ชีวิตพาลงเหว เมื่อสำนึกแล้วค่อยพยุงขึ้นเพราะท่านไม่รู้จะสั่งสอนยังไงค่ะ

๒. คนที่เดี๋ยวดี เดี๋ยวเลว ..ถึงเวลาถ้าได้เปรียบก็เอาเหมือนกัน เช่นพวกเอาเปรียบสารพัด ไม่นึกถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น

อย่างนี้...ต้องรอให้หมดบุญ และกรรมกระหน่ำจนสบักสะบอม เมื่อสำนึกได้ ชีวิตจึงเปลี่ยน... ครูบาอาจารย์ท่านถึงมาชี้ทาง

๓. คนที่ไม่ทำเลว.. แต่ก็ไม่ทำดีเช่นกัน แม้ไม่เคยทำเลว เอาเปรียบใคร แต่วัดวาไม่เคยเข้า บุญไม่เคยทำ ตระหนี่ถี่เหนียว ไม่มีเมตตา ไม่ช่วยเหลือใคร แถมมีอัตตาตัวตนสูง ...คิดว่าตนดีที่สุด คนอื่นทำอะไรก็ดูถูก อย่างนี้.. ชีวิตก็จะขึ้น ๆ ลง ๆ ไปตามกระแส บุญมีก็สบายใจ บุญหมดก็ทุกข์หนัก ครูบาอาจารย์ท่านก็ช่วยได้เป็นครั้งคราว

๔. คนที่มีศีล ให้ทาน เจริญภาวนาไม่ขาด แน่นอน ถึงแม้วันนี้ หากยังไม่สามารถสัมผัสกับครูบาอาจารย์ ได้อย่างจริงจังประจักษ์แก่ใจตนเอง แต่คนเหล่านี้ก็จะมีที่พึ่ง ที่คุ้มครอง ไปไหนก็แคล้วคลาดปลอดภัย บางทีรอดจากอันตรายต่าง ๆ อย่างมหัศจรรย์ แล้วคิดว่าตัวเองเฮงสุด ๆ ซึ่งจริง ๆ แล้วมีครูบาอาจารย์ท่านดลจิตดลใจให้แคล้วคลาดปลอดภัยนั่นเอง...

พูดไปพูดมา...หลายท่านผู้เป็นนักปฏิบัติธรรมอยู่เป็นเนืองนิตย์ คงเข้าใจดี แต่หากท่านยังไม่เคยแม้จะทำสมาธิ เพื่อให้จิตนิ่งสงบจากความวุ่นวายต่าง ๆ ให้จิตผ่องใสจากกิเลส รัก โลภ โกรธหลง ท่านก็คงคิดว่า.. สิ่งที่มองไม่เห็นที่ฉันพูดถึง..ในส่วนของครูบาอาจารย์ที่คอยปกป้องคุ้มครองเรานั้น.. เป็นเรื่องไม่จริงหลอกลวง

ไม่เป็นไรค่ะ... ตามสบาย ใครจะคิดเช่นไร

เพราะเราลองคิดดูว่า...หากแม้ครูบาอาจารย์ที่เป็นทิพย์ท่านไม่มีจริง ...แต่ใจเราคิดเกรงใจ หวาดกลัว ไม่อยากทำชั่ว เพราะยอมเชื่อว่าเรามีท่านคอยดูแลคุ้มครองอยู่เสมอ ท่านมองเห็นพฤติกรรมเราอยู่ตลอด และเราอยากให้ชีวิตของเรา มีผู้นำทางพาไปในทางที่ถูกที่ควรมากกว่านี้.. จนสุดท้ายเราถึงที่หมายอย่างปลอดภัย...

อย่างนี้....เราก็เลือกที่จะเชื่อไปซะเลย ดีกว่ามานั่งลังเลสงสัยให้เสียเวลาทำความดี ใช่ไหมคะ คุณว่าจริงไหมล่ะ..?

เพราะฉะนั้น นับจากนี้เป็นต้นไป หากใครจะทำไม่ดี ลองเกรงใจสิ่งที่คุณมองไม่เห็นบ้าง บางทีท่านอาจจะกำลังดูอยู่ก็ได้นะคะ

แล้วพบกันคราวหน้าค่ะ!

วัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์)
งบการเงิน
สำหรับเดือน กันยายน – ตุลาคม ๒๕๕๓

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด	๑,๖๕๑,๑๗๗.๒๕
รายรับ	
รับเงินทำบุญวิหารทาน	๓๘๙,๙๙๐.๐๐
รับเงินทำบุญธรรมทาน	๓๙๖,๑๓๗.๐๐
รับเงินทำบุญสังฆทาน	๗๘๓,๒๖๖.๒๖
รับเงินทำบุญชำระหนี้สงฆ์	๒๕,๔๔๐.๐๐
รับเงินทำบุญอื่น	๐.๐๐
รับเงินอื่น	๐.๐๐
รับเงินยืม	๙๕๔,๐๐๐.๐๐
รวมรายรับ	**๒,๕๔๘,๘๓๓.๒๖**
รายจ่าย	
รายจ่ายเกี่ยวกับงานสาธารณูปการ	๒,๕๐๑,๘๙๕.๕๐
รายจ่ายเกี่ยวกับการศึกษาและงานเผยแผ่	๑๖๓,๒๕๙.๐๐
รายจ่ายเกี่ยวกับการศึกษาสงเคราะห์	๕,๖๐๐.๐๐
รายจ่ายเกี่ยวกับงานสาธารณสงเคราะห์	๕๗,๙๘๕.๐๐
รายจ่ายเกี่ยวกับงานปกครอง	๔๖๘,๗๔๐.๐๐
รายจ่ายชำระคืนเงินยืม	๓๓๖,๘๐๐.๐๐
รวมรายจ่าย	**๓,๕๓๔,๒๗๙.๕๐**
เงินสดและเงินฝากธนาคารปลายงวด	๖๖๕,๗๓๑.๐๑
เงินสดในมือ	๕๕๕,๙๔๒.๐๑
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน)	๑๔,๓๕๒.๙๓
เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน)	๔๓,๗๕๔.๒๒
เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด(มหาชน)	๔๐,๔๘๑.๘๕
เงินประกันต่าง ๆ	๑๑,๒๐๐.๐๐

วัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์)
งบการเงิน
สำหรับเดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม ๒๕๕๓

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด	๖๖๕,๗๓๑.๐๑
รายรับ	
รับเงินทำบุญวิหารทาน	๒๕๖,๗๙๙.๐๐
รับเงินทำบุญธรรมทาน	๓๘๒,๙๐๘.๐๐
รับเงินทำบุญสังฆทาน	๓,๙๘๘,๒๘๘.๐๘
รับเงินทำบุญชำระหนี้สงฆ์	๘๖,๒๓๔.๐๐
รับเงินทำบุญอื่น	๓,๐๐๐.๐๐
รับเงินอื่น	๑๑๒,๐๕๖.๕๗
รับเงินยืม	๑,๑๐๘,๗๖๐.๐๐
รวมรายรับ	**๕,๙๓๘,๐๔๕.๖๕**
รายจ่าย	
รายจ่ายเกี่ยวกับงานสาธารณูปการ	๔,๑๓๘,๕๕๑.๔๔
รายจ่ายเกี่ยวกับการศึกษาและงานเผยแผ่	๔๒๖,๓๑๗.๕๐
รายจ่ายเกี่ยวกับการศึกษาสงเคราะห์	๐.๐๐
รายจ่ายเกี่ยวกับงานสาธารณสงเคราะห์	๑๖,๘๔๒.๕๐
รายจ่ายเกี่ยวกับงานปกครอง	๖๔๕,๔๔๔.๖๓
รายจ่ายชำระคืนเงินยืม	๑,๒๔๖,๘๕๐.๐๐
รวมรายจ่าย	**๖,๔๗๔,๐๐๖.๐๗**
เงินสดและเงินฝากธนาคารปลายงวด	๑๒๙,๗๗๐.๕๙
เงินสดในมือ	๕,๘๙๕.๙๔
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	๒๑,๘๗๔.๐๑
เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	๔๓,๗๕๔.๒๒
เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	๔๗,๐๔๖.๔๒
เงินประกันต่าง ๆ (จะไม่แสดงในปีถัดไป)	๑๑,๒๐๐.๐๐

วัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์)
งบการเงิน
สำหรับเดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด	๑๑๘,๕๗๐.๕๙
รายรับ	
รับเงินทำบุญวิหารทาน	๓,๖๖๑,๐๘๘.๐๐
รับเงินทำบุญธรรมทาน	๓๐๘,๗๔๓.๐๐
รับเงินทำบุญสังฆทาน	๑,๑๗๓,๐๒๖.๐๐
รับเงินทำบุญชำระหนี้สงฆ์	๖๘,๖๖๘.๐๐
รับเงินทำบุญอื่น	๐.๐๐
รับเงินอื่น	๐.๐๐
รับเงินยืม	๖๐,๐๐๐.๐๐
รวมรายรับ	**๕,๒๗๑,๕๒๕.๐๐**
รายจ่าย	
รายจ่ายเกี่ยวกับงานสาธารณูปการ	๒,๐๐๒,๗๔๒.๒๑
รายจ่ายเกี่ยวกับการศึกษาและงานเผยแพร่	๕๐๕,๗๗๐.๒๕
รายจ่ายเกี่ยวกับการศึกษาสงเคราะห์	๐.๐๐
รายจ่ายเกี่ยวกับงานสาธารณสงเคราะห์	๓๓,๖๙๐.๐๐
รายจ่ายเกี่ยวกับงานปกครอง	๕๙๒,๑๘๐.๒๕
รายจ่ายชำระคืนเงินยืม	๗๗๖,๙๐๐.๐๐
รวมรายจ่าย	**๓,๙๑๑,๒๘๒.๗๑**
เงินสดและเงินฝากธนาคารปลายงวด	๑,๔๗๘,๘๑๒.๘๘
เงินสดในมือ	๔๕๐,๓๑๙.๒๓
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	๙๓๗,๖๙๓.๐๑
เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	๔๓,๗๕๔.๒๒
เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	๔๗,๐๔๖.๔๒

งบการเงิน
บัญชีข้าวก้นบาตร
สำหรับเดือน กันยายน – ตุลาคม ๒๕๕๓

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด	๗๘,๓๙๒.๕๔
เงินสดในมือ	๖๓,๘๒๒.๙๙
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	๑๔,๕๖๙.๕๕
รายรับ	
รับเงินจากสมาชิก	๑๙๗,๗๕๒.๐๐
รับดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	๐.๐๐
รวมรายรับ	**๑๙๗,๗๕๒.๐๐**
รายจ่าย	
จ่ายเงินยืม	๑๙๕,๐๐๐.๐๐
รวมรายจ่าย	**๑๙๕,๐๐๐.๐๐**
เงินสดและเงินฝากธนาคารปลายงวด	๘๑,๑๔๔.๕๔
เงินสด	๖๐,๔๓๒.๙๙
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	๒๐,๗๑๑.๕๕

งบการเงิน
บัญชีข้าวก้นบาตร
สำหรับเดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม ๒๕๕๓

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด	๘๑,๑๔๔.๕๔
เงินสดในมือ	๖๐,๔๓๒.๙๙
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	๒๐,๗๑๑.๕๕
รายรับ	
รับเงินจากสมาชิก	๒๒๖,๒๗๙.๐๓
รับดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	๐.๐๐
รวมรายรับ	**๒๒๖,๒๗๙.๐๓**
รายจ่าย	
จ่ายเงินยืม	๒๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมรายจ่าย	**๒๐๐,๐๐๐.๐๐**
เงินสดและเงินฝากธนาคารปลายงวด	๑๐๗,๔๒๓.๕๗
เงินสด	๗๕,๒๔๓.๙๙
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	๓๒,๑๗๙.๕๘

งบการเงิน
บัญชีข้าวก้นบาตร
สำหรับเดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด	๑๐๗,๔๒๓.๕๗
เงินสดในมือ	๗๕,๒๔๓.๙๙
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	๓๒,๑๗๙.๕๘
รายรับ	
รับเงินจากสมาชิก	๑๖๕,๙๗๔.๕๐
รับดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	๐.๐๐
รวมรายรับ	**๑๖๕,๙๗๔.๕๐**
รายจ่าย	
ค่าอุปกรณ์ใส่เงินบริจาค	๑๒,๐๐๐.๐๐
ค่าสาธารณูปโภคและการสื่อสาร	๒๑,๔๕๐.๐๐
จ่ายเงินยืม	๖๐,๐๐๐.๐๐
รวมรายจ่าย	**๙๓,๔๕๐.๐๐**
เงินสดและเงินฝากธนาคารปลายงวด	๑๗๙,๙๔๘.๐๗
เงินสด	๑๒๘,๑๒๘.๙๙
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	๕๑,๘๑๙.๐๘

งบการเงิน
ร้านค้าสวัสดิการวันยังค่ำ
สำหรับเดือน กันยายน – ตุลาคม ๒๕๕๓

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด ยกมา	๑๔๕,๔๓๐.๐๖
เงินสดในมือ	๑๒๘,๔๗๘.๓๖
เงินสดย่อย	๑๕,๐๐๐.๐๐
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	๑,๙๕๑.๗๐
รายรับ	
รายได้จากการขายเครื่องดื่มและสินค้าสำเร็จรูป	๓๘๔,๕๑๓.๐๐
รับเงินยืม	
ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	๑,๓๐๕.๐๐
รวมรายรับ	**๓๘๕,๘๑๘.๐๐**
รายจ่าย	
ต้นทุนขายในการผลิต	๔๓,๓๘๖.๕๐
ต้นทุนขายจากสินค้าสำเร็จรูป	๒๑๐,๐๓๔.๒๕
ค่าปรับปรุงขยายร้านและอุปกรณ์เครื่องใช้	๖๐,๕๓๔.๐๐
ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ	๙๓,๙๐๕.๐๐
รวมรายจ่าย	**๔๐๗,๘๕๙.๗๕**
เงินสดและเงินฝากธนาคารคงเหลือ ปลายงวด	๑๒๓,๓๘๘.๓๑
เงินสดในมือ	๙๗,๒๕๓.๖๑
เงินสดย่อย	๑๕,๐๐๐.๐๐
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	๑,๙๕๑.๗๐
ลูกหนี้กองทุนข้าวก้นบาตร	๙,๑๘๓.๐๐

งบการเงิน
ร้านค้าสวัสดิการวันยังค่ำ
สำหรับเดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม ๒๕๕๓

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด ยกมา	๑๑๔,๒๐๕.๓๑
เงินสดในมือ	๙๗,๒๕๓.๖๑
เงินสดย่อย	๑๕,๐๐๐.๐๐
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	๑,๙๕๑.๗๐
ลูกหนี้กองทุนข้าวก้นบาตร	๙,๑๘๓.๐๐
รายรับ	
รายได้จากการขายเครื่องดื่มและสินค้าสำเร็จรูป	๕๗๐,๑๔๐.๐๐
ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	๒๙.๕๒
รวมรายรับ	**๕๗๐,๑๖๙.๕๒**
รายจ่าย	
ต้นทุนขายในการผลิต	๖๑,๗๕๓.๕๐
ต้นทุนขายจากสินค้าสำเร็จรูป	๒๕๗,๓๓๑.๐๐
ค่าปรับปรุงขยายร้านและอุปกรณ์เครื่องใช้	๓๑,๓๐๐.๐๐
ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ	๑๒๐,๙๓๘.๐๐
รวมรายจ่าย	**๔๗๑,๓๒๒.๕๐**
เงินสดและเงินฝากธนาคารคงเหลือ ปลายงวด	๒๑๓,๐๕๒.๓๓
เงินสดในมือ	๑๘๐,๓๘๐.๑๑
เงินสดย่อย	๑๕,๐๐๐.๐๐
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	๑,๙๘๑.๒๒
ลูกหนี้กองทุนข้าวก้นบาตร	๑๕,๖๙๑.๐๐

งบการเงิน
ร้านค้าสวัสดิการวันยังค่ำ
สำหรับเดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด ยกมา	๒๑๓,๐๕๒.๓๓
เงินสดในมือ	๑๘๐,๓๘๐.๑๑
เงินสดย่อย	๑๕,๐๐๐.๐๐
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	๑,๙๘๑.๒๒
ลูกหนี้กองทุนข้าวก้นบาตร	๑๕,๖๙๑.๐๐
รายรับ	
รายได้จากการขายเครื่องดื่มและสินค้าสำเร็จรูป	๕๔๑,๘๐๑.๐๐
ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	๐.๐๐
รายได้จากการรับบริจาคสิ่งของ	๗,๘๕๙.๐๐
รวมรายรับ	**๕๔๙,๖๖๐.๐๐**
รายจ่าย	
ต้นทุนขายในการผลิต	๖๕,๕๐๒.๗๕
ต้นทุนขายจากสินค้าสำเร็จรูป	๔๒๗,๕๐๔.๐๐
ค่าปรับปรุงขยายร้านและอุปกรณ์เครื่องใช้	๑,๖๔๐.๐๐
ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ	๑๐๔,๕๗๗.๐๐
คืนเงินยืม	๔๐,๐๐๐.๐๐
รวมรายจ่าย	**๖๓๙,๒๒๓.๗๕**
เงินสดและเงินฝากธนาคารคงเหลือ ปลายงวด	๑๒๓,๔๘๘.๕๘
เงินสดในมือ	๘๑,๕๑๑.๓๖
เงินสดย่อย	๑๕,๐๐๐.๐๐
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	๑,๙๘๑.๒๒
ลูกหนี้กองทุนข้าวก้นบาตร	๒๔,๙๙๖.๐๐

งานซึ่งต่างคนต่างทุกข์เพิ่มขึ้น

หรือไม่ได้ประโยชน์อะไร

แล้วมึงจะทำมันทำไมเล่า?

ต้องทำงานซึ่งต่างคนต่างมีความสุข

แล้วก็มีประโยชน์เกิดขึ้น

ถึงจะทำ ใช่มั้ยลูก?

ทำแล้วต่างคนต่างทุกข์

หรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทุกข์

เราก็ไม่ได้ประโยชน์เสียเวลา

เขาไม่ได้ประโยชน์

ไปทำมันทำไมเล่า?

พิจารณาขันธ์ ๕ ดีกว่าลูก ไปกราบพระดีกว่า..

โมทนากุศล

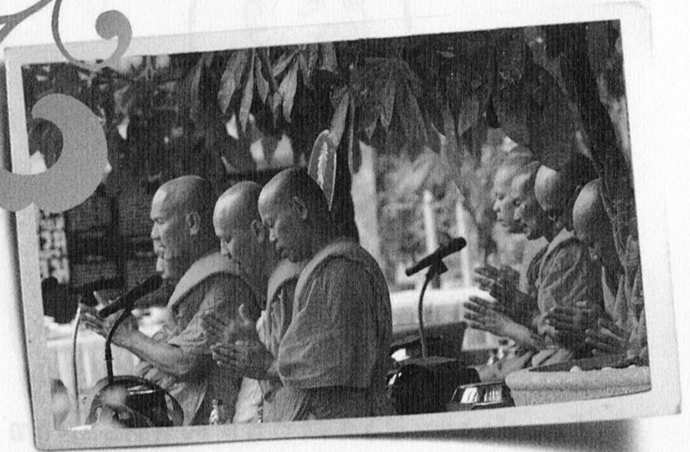

ขอโมทนา ขอขมา ขอขอบคุณ ลูกหลาน และท่านผู้มีคุณทุกท่าน ...
ที่ร่วมบุญทุกประเภทกับวัดเขาวง และถวายส่วนตัว ตามอัธยาศัยหลวงตามา
โดยตลอด ...โดยเฉพาะท่านที่ ไม่มีชื่อ ลงในรายการโมทนา "เสียงจากถ้ำ"
เพราะความผิดพลาดที่ไม่ขอแก้ตัว แต่ขอรับผิดแต่เพียงผู้เดียว ...

แต่ชื่อของท่าน บุญของท่านได้สถิตย์เป็นอมตะอยู่ในเนื้อนาบุญพระพุทธศาสนา
และในใจหลวงตา แล้วโดยไม่มีกาลเวลาใดจะมาลบทำลายได้... และต่อไปจะจัดสวน
ดอกไม้บุญ มีแท่นหิน จารึกชื่อทุกนามที่จำ และค้นคว้าย้อนหลังได้ ..สถิตย์ไว้ใน
ฐานะผู้มีพระคุณต่อพระพุทธศาสนาเขตวัดเขาวง ....ต่อไปนี้ขอเชิญโมทนาบุญ
ตามรายชื่อ ตามที่เจ้าหน้าที่สามารถลงโมทนาได้แล้ว จ้ะ....

ถวายอาหารพระ

คุณวิเชียร ถาวรสถิตย์	๕,๐๐๐
คุณประกอบ ผลาสุขและครอบครัว	๑,๐๐๐
ด.ต. โกศล ชมภูพาน	๒,๒๙๐
คุณประกอบ ผลาสุข	๑,๑๔๐
คณะคุณมยุรีช์ อาจศิริ	๑,๐๐๐
คุณโรจน์วรัตน์ สุรเลิศรังศรี	๓,๐๐๐
ครอบครัวจิตต์โอภาส	๕,๐๐๐
คุณรุจิเรข จิระเสวีและครอบครัว	๓,๐๐๐
คุณธนศร สังวรเวชชภัณฑ์	๓,๐๐๐
คุณโรจนวรัตม์ สุรเลิศรังศรี	๓,๐๐๐
คุณสิทธิศาสน์ ลัญชานนท์และคณะ	๓,๐๐๐
คุณแสงชัย - คุณจอมใจ พงษ์อนิวรรตน์	๓,๐๐๐
คณะสหพัฒน์ฯ	๔,๐๐๐
คุณจอมใจ พงษ์อนิวรรตน์	๖,๐๐๐
คุณประกอบ ผลาสุข	๕๕๕
คุณพิเชษ-อรทัย คงจันทร์	๗๐๐
คุณธนศร สังวรเวชชภัณฑ์	๓,๐๐๐
คุณธีระวรรณ พิทยาธิคุณ	๑๐,๐๐๐
คุณกาญจนา สันติธารา	๓,๐๐๐
คุณวิชิตพร คงคาใส	๓,๐๐๐
คุณไพโรจน์-คุณวันดี อุทัชกุล	๕,๐๐๐
คุณพชร - คุณธัญญพัชร์ อุทัชกุล	๕,๐๐๐
ครอบครัวศิริชัย-ครอบครัวม้าเฉี่ยว	๕,๐๐๐
คณะภูเก็ต	๗,๔๙๐
ครอบครัวเลิศสมิตวันท์	๓,๐๐๐
Mr. Gerry และคุณธัญญพัฒน์ สุขส่ง	๒,๐๐๐
คุณพิมสุชา ล้วนประจักษ์แจ้ง	๓,๐๐๐

คณะมะลิแก้ว	๑,๒๐๐
ครอบครัวขอเอิบกลาง	๗,๐๒๕
คุณประกอบ ผลาสุข	๑,๒๗๐
ครอบครัวพงศ์กมลานนท์ และหน่วยกู้ภัยดวงตะวัน	๓,๐๐๐
ป้าอี๊ด สำนักแม่ชีปทุม	๓,๕๐๐
คุณสุรพงษ์ เตชะวิบูลย์	๕,๐๐๐
คุณสุชัย พรพิมล โหลทอง	๔,๕๐๐
คุณวิเชียร ถาวรสถิตย์	๕,๐๐๐
คุณลักษณ์สิภา ศิริถาวรสถิตย์	๕,๐๐๐
คุณอำไพ อุไรรัตน์	๓,๐๐๐
คณะหนุนบุญ	๓,๐๐๐
คุณพาณี โกยสมบูรณ์และครอบครัว	๓,๐๐๐
คุณชัยโรจน์ - คุณธีระวรรณ พิทยาธิคุณ	๕,๐๐๐
คุณนิตยา ม่วงทรัพย์	๓,๐๐๐
คุณภูชิณ แสงไฟ-คุณรัชกร ศุภศักดิ์มนตรี	๓,๐๐๐

ถวายสังฆทาน

คุณประกอบ ผลาสุขและครอบครัว	๒,๐๐๐
บจก. อริยสิน	๑๐,๐๐๐
คณะอุบาสก-อุบาสิกา วัดไร่ขิง	๑,๐๐๐
คุณนฤพาน ดุสิตาลาภาและครอบครัว	๖๐๐
ส.ต.อ. วรพจน์ สุจิตตกุล	๑,๘๐๐
คุณเยาวเรศ อารธรรมศิริกุล	๔๘๐
บ้านทรัพย์บุญชัย	๖,๙๗๒
คุณเอกโชค - คุณหนึ่งฤทัย ธีราวิทยางกูร	๑,๖๐๐
คุณบุญเลิศ จิตวศินกุล	๑๐๐
คุณประกอบ ผลาสุข	๒,๐๐๐

ด.ช. เอกกมล ธีราวิทยางกูร	๕๐๐
ด.ญ. ศิริ ธีราวิทยางกูร	๕๐๐
คณะนวรัตน์	๒,๖๔๐
คุณนฤมล วัฒนศัพท์	๑๐๐
คุณปรานี กุลาศัย	๒๐๐
ครอบครัวยาคุณ	๒,๔๑๐
ครอบครัวปุ่นวัฒน์	๕๐๐
คุณวรรณะ ม้ารุ่งเรือง-คุณจอมใจและครอบครัว	๕,๐๐๐
ครอบครัวถนอมแก้ว	๕๐๐
คุณปราณี เลไทสงค์	๑,๐๐๐
คุณประนอม อินทร์สุข	๑,๐๐๐
พนง.บจก.พชร มาสเตอร์คอนสตัคชั่น	๑,๒๕๐
นายวิริยะ แก้วอุดม	๓๐๐
พระทรงศักดิ์ สุทฺธิญาโณ	๑,๐๐๐
คุณครรชิต งามเลิศชัย	๑,๐๐๐
พล.ต.ต.นรบุญ-ผศ.อุรารัตน์ แน่นหนา	๕,๐๐๐
คุณธนภร - คุณเมทิกา พุทธวิบูลย์	๙๐๐
คุณชาญวิทย์-คุณประชุมพรหม สัทธาวรกุล	๕๐๐๐
คุณกุลธิดา เทียนจีน	๒,๐๐๐
คุณธนูศักดิ์ - คุณธิติภา เทียนจีน	๒,๐๐๐
คุณธนศร สังวรเวชชภัณฑ์	๒,๐๐๐
คณะคุณดอกรัก จันทวังโส	๒,๕๒๐
ส.ต.อ. วรพจน์ สุจิตตกุล	๑,๘๐๐
คุณพงษ์ศักดิ์ แซ่ลี้	๑๔๐
คุณทัศน์พล-สมวงษ์-สุทธิณี-สุทธิชัย ผึ้งแดง	๖๐๐
คุณชะเอม ผลสุขา	๑๐๐
คุณณัฐวรรณ แซ่ลี้	๑๒๐

คุณแน่งน้อย	๕๐๐
ครอบครัวจันลา	๕๐๐
คุณชนิดา แซ่ตั้ง	๑,๑๐๐
ครอบครัวโปษยะนันทน์	๑๐๐
คุณศิริวรรณ สังข์ศิลปไชย	๔๐๐
คุณคมสัน-จันทนา -ด.ช. ศุภวิชญ์ ผึ้งแดง	๒๑๐
บ้านทรัพย์บุญชัย	๑๓,๕๘๕
ป้าพยอม ผดุงพล - ป้าพยุง แจ่มสว่าง	๒,๐๐๐
วัดเขาแร่	๑๙,๙๖๖
คณะพระชยานุนโท	๓,๑๗๐
คุณรษิกา องอาจทวีชัย	๑๐๐
คุณมาลี สุวรรรัชตมณี	๑,๐๐๐
ครอบครัวตรีวรัญญู	๑๐๐
คุณสุนิตยา กิ่งโพธิ์	๑,๐๐๐
คุณสาลินี นาคประสิทธิ์	๑๐๐
คุณเสาวณี หลอดศิริและญาติ	๒,๒๐๐
คุณพรจรัส สดารัตน์	๑๐๐
คุณตุ๋ย กอผจญ	๑๐๐
คุณสุนันท์ สนธิพร	๑,๐๐๐
คุณจันทรา โยว์มาร์ค	๑,๓๐๐
นพ.สิงห์ชัย คำภู	๕๐๐
คุณวรารักษ์ สกุลเลิศดิษนันท์	๑๐๐
ประภัสสร โสดาคำ	๑,๐๐๐
คณะภูเก็ต	๒,๕๐๐
คุณสุนิตยา กิ่งโพธ์	๑,๐๐๐
คุณศรีจิตรา ภัทรพฤทธ์พาณิช	๕๐๐
ครอบครัวปุษยะนาวิน	๕๐๐

คุณธนยศ บุญมีมา	๕๐๐
ครอบครัวคุณศุภาวีร์ สมใจ	๑,๒๐๐
คุณขวัญรัฐ ส่วนพงษ์	๔,๕๐๐
คุณมยุรีช์ อาจศิริ	๒,๓๕๐
คุณพสิษฐ์ - ณัฐนันท์ เสรีวิริยะกุล	๑๐,๐๐๐
คุณกาญจนา บู่บาง	๖๐๐
เว็บพลังจิตและคณะกัลยาณธรรม	๒,๐๐๐
คุณสารี รุ่งเรือง	๑,๐๐๐
คุณพัศกร รอดเดช	๕๐๐
คุณโสศภิษณฐา เซ่งมาก	๑,๐๐๐
คุณจิตติมา คนตรง	๕๐๐
ด.ญ. ธีระวิทยางกูร - ด.ช. เอกมล ธีรา วิทยางกูร	๕๐๐
ส.ต.อ. วรพจน์ สุจิตตกุล	๓,๐๐๐
คุณประสาท โกมุทพงศ์	๑,๐๐๐
คณะคุณอ้อยพระบาท	๑,๒๐๐
เณรณัฐพงศ์ พงศ์อนิวรรตน์	๑,๒๐๐
ครอบครัวอมรวงศ์	๑๐,๐๐๐
คุณประกอบ ผลาสุข	๑,๐๐๐
ครอบครัวกุลสยาม	๑,๐๐๐
คุณจรรยา ศิลารัตน์	๒๐๐
คุณมาฆามาส ศิลารัตน์	๓๐๐
คุณคำพวน จันทะคาร	๒,๐๐๐
จ.ส.อ. สุริศักดิ์ - คุณธารทิพย์ มะสุทธิ	๕๐๐
คุณธนศร สังวรเวชชภัณฑ์	๕๐๐
ด.ต. วรพจน์ สุจิตตกุล	๒,๗๐๐
คุณสุวิทย์ น้อมแก้ว	๕๐๐
คุณวิธน กุยโกมุท	๑,๐๐๐
พ.อ. วัชรพงศ์ สายทิพย์วดี	๑,๐๐๐

คุณปรียาพัทธ์ สุวราก้องเกียรติ	๑,๐๐๐
นพ.วัฒนะ ฐิตรดิลก	๓๒๐
นพ.วัฒนะ ฐิตรดิลก	๑,๐๐๐
คุณสิริกาญน์ กุลสยาม	๑,๐๐๐
คุณกัลยาบารมี แสงวันชัย	๑๐๐
ครอบครัวประธานชัยมงคล	๕๐๐
ครอบครัวโตประเสริฐพงศ์	๕๐๐
คุณสอางค์ศรี - จิตพัฒน์ สังขสุวรรณ	๑,๐๐๐
ส.ต.อ. วรพจน์ สุจิตตกุล	๒,๐๐๐
คุณนฤพาน ดุสิตาลาภาและครอบครัว	๕๐๐
คุณยุพิน ปุ่นวัฒน์	๑๐๐
ครอบครัวงามเลิศชัย	๑,๒๗๐
ร้านหนุนบุญ	๒๐๐
ครอบครัวบุญนาค	๑,๐๐๐
คุณสุรพงษ์ เตชะวิบูลย์	๕๐,๐๐๐
ครอบครัวชินวงศ์	๒,๐๐๐
บ้านสนามไชยเขต	๑๕,๘๐๐
คุณรสกมล วงศ์เชาวนาถ	๑,๐๐๐
พระนวกะวัดสระเกศ	๑,๗๔๐
คุณกาญจา สันติธารา	๑,๐๐๐
คุณอภิชาต-นลินพันธ์ เอกภัควัฒน์	๒,๐๐๐
บ้านทรัพย์บุญชัย	๒๓,๗๔๐
คุณสุนิตยา กิ่งโพธิ์	๑,๐๐๐
คณะนวรัตน์	๓,๔๔๐
คุณมยุรีย์ อาจศิริ	๕๐๐
คุณชัยโรจน์ - คุณธีรวรรณ พิทยาธิคุณ	๑๐,๐๐๐
ครอบครัวโอสถศิลป์	๑,๐๐๐
คุณสง่า เก่งทอง	๕๐๐

พ.ต.อ. สำราญ วีระวงศ์	๑,๐๐๐
คุณนงลักษณ์ ทัศน์ธนาวัฒน์	๕,๐๐๐
ครอบครัวเทพเจษฎาทรศักดิ์และคุณากร	๒,๐๐๐
คุณจอมใจ พงศ์อนิวรรตน์	๓,๐๐๐
คุณประจวบ บุญสนธิ	๒,๐๐๐
คุณพรรณี วันสีและครอบครัว	๒,๐๐๐
คุณทัศน์พล-สมวงษ์-สุทธิณี-สุทธิชัย ผึ้งแดง	๔๕๐
คุณคมสัน-จันทนา -ด.ช. ศุภวิชญ์ ผึ้งแดง	๓๐๐
บ้านทรัพย์บุญชัย	๒๖,๓๘๐
คุณสิทธิศาสน์ ลัญชานนท์	๒,๐๐๐
พนักงาน บจก. พชรมาสเตอร์ คอนสตัคชั่น	๔,๕๐๐
คุณธนยศ บุญมีมา	๑,๐๐๐
คุณนันทา บุญมีมา	๕๐๐
คุณแม่ศรีเพ็ญ - คุณเจียมจิตต์ แสงสินเจริญชัย	๒,๐๐๐
คุณบุษบา ปทุมลังการ์	๑,๐๐๐
คุณธัญลักษณ์ สุขเกษม	๕๐๐
คุณธนสาร สุภาพรหม	๒,๐๐๐
คณะคุณมยุรีช์ อาจศิริ	๒,๐๐๐
คุณภูชิณ แสงไฟและคณะ	๖,๕๐๐
คุณจันทนา โพธิ์ศรีและคณะ	๑,๐๐๐
ครอบครัวจันทร์เพ็ง	๒,๑๐๐
คุณปิยธิดา พูนพัฒนปรีชา	๕๐๐
คุณเอกรัฐ กังวรรัตน์ - คุณปกรณ์ ชื่นยืนยง	๒,๔๐๐
คุณธันย์จิรา ธนาอธิเศรษฐ์	๙๐๐
คุณแม่มัลลิกา ทองเพิ่มสมสิทธิ์	๒,๐๐๐

เจ้าภาพบวชพระ

คุณสถาพร ถนอมแก้ว	๒๐,๐๐๐

เรืออากาศตรี เชียร ชุดทะเล	๑๑,๑๐๐
คุณวิชิตพร คงคาใส	๒๘,๐๐๐

เจ้าภาพห้องน้ำสาธารณะ

พระภานุวัฒน์ สุเมธโส	๒๐,๐๐๐
คุณลักษณ์สิภา ศิริถาวรสถิตย์	๕๐,๐๐๐
คุณชวลิต เจียรนันทจิต	๒,๐๐๐
ครอบครัวสกุลพูลผล	๖๐๐
พระภานุวัฒน์ สุเมธโส	๑๐,๐๐๐
ครอบครัวนิลสวย	๔๘,๐๐๐
คณะศิษย์หลวงพ่อสายอังกฤษและไทย	๕๐,๐๐๐
คุณรัตนากร ภูเก็ต	๑๐๐
คุณสมใจ มานะตระกูล	๑๐,๐๐๐
คุณเล็ก กุลหงวน	๑,๐๐๐
คุณกุ่ย กุลหงวน	๑,๐๐๐
คุณนัธทวัฒน์ - คุณพงษ์ศรี ธนาธิวัฒน์	๑,๐๐๐
คุณพนธกร-คุณปัญจนา เหมะจันทร	๑,๑๐๐
คุณตรึงตรา อดุลสุทธานนท์	๑,๐๐๐
พระมหากวีศิลป์ วิสุทฺธิกุโล - นายธนสิน อัษฎมงคลพันธ์	๒,๐๐๐
ครอบครัวฆาระเสน	๑๐,๐๐๐
ครอบครัวอริยตระกูล	๑๐,๐๐๐
พระทรงศักดิ์ สุทฺธิญาโณ	๑๐,๐๐๐
ป้าพยอม พดุงพล	๑,๐๐๐
พระภานุวัฒน์ สุเมธโส	๒๐,๐๐๐
คุณเกียรติ-คุณจงกลนี ดิษฐอุดม	๕๐,๐๐๐
พระทรงศักดิ์ สุทฺธิญาโณ	๑๕,๐๐๐
ครอบครัวนิลสวย	๒,๐๐๐
พระทรงศักดิ์ สุทฺธิญาโณ	๑๕,๐๐๐

พระภานุวัฒน์ สุเมธโส	๑๐,๐๐๐
ณัฏฐิกา ไชยเทพ ทำบุญ	๔๕,๙๐๐
พิน - บุญเรือน ยอดสนิท ทำบุญ	๓,๐๐๐
ศิริพร ยอดสนิท ทำบุญ	๑,๐๐๐
ประจวบพร จันทรบำรุง ทำบุญ	๑๐๐

สร้างพระประธานวิหารหน้าถ้ำ

พระซ้ง - พระภานุ - พระอุ๋ย - พระกร	๕,๔๐๐
คุณป้าพยอม ผดุงพล - คุณธัญญากร หู้เต็ม	๑,๐๐๐
ครอบครัวปัญญาเลิศ - สุขสอาด	๕๐๐
คุณฉัตริษา ศรีสานติวงศ์ - คุณวิกรณ์ พยัคฆพันธ์	๑,๐๐๐
พระทรงศักดิ์ สุทฺธิญาโณ	๗,๕๐๐
คุณวิวัฒน์-คุณลัดดา พรหมมุนินทร์	๒,๐๐๐
คุณกันต์กวี ศรีโรจน์นพคุณ	๒๐๐
คุณขวัญรัฐ-คุณรสกมล-ณัฐดนัย ส่วนพงษ์	๗,๕๐๐
บ้านธีรธรรมาพร	๑๐,๐๐๐
คุณพิเชษฐ์- ชนสรณ์ ญาณฤกษ์	๕๐๐
คุณรัชวิน วงษ์วิริยะและครอบครัว	๑,๐๐๐
คุณธงชัย - คุณวรญา จึงทองดีและครอบครัว	๒,๐๐๐
คณะคุณณัฐพร ธีรเนตรและครอบครัว	๖๐,๐๐๐

หล่อพระสิงห์ ๑

คณะกาขาว	๙,๐๐๐
คุณอำนวย จั่นแก้ว	๑๐,๐๐๐
ครอบครัวบัวขำ	๗๘๐
คุณศิริวรรณ วิลาศศักดานนท์	๕,๐๐๐
พระอาจินต์ ธมฺจิตฺโต	๑๔,๖๕๐
ครอบครัวราชเวียง	๑,๒๒๐

ครอบครัวรัตนวรรธนะ	๑๐,๐๐๐
คุณสุรวิทย์ บุญสุข	๑๐๐
คุณภวัฐ วาทยะกร	๕๐๐
คุณสิริกาญจน์ กุลสยามและครอบครัว	๑,๓๐๐
คุณจรรยา ศิลารัตน์	๒๐๐
คณะบ้านก่ง	๒๐,๘๔๐
คุณอภิชาติ วัฒนวิกย์กิจ	๖๐๐
คุณเพ็ญพันธ์ กาญจน์โสภา	๒,๕๐๐
คุณชิดชู คงเจริญรส	๑,๑๐๐
คุณพนิตษา แสงสินธุศร	๕๐๐
พระมหากวีศิลป์ วิสุทฺธิกุโล	๒๕,๐๐๐
ครอบครัวจรัสวุฒิยากร	๓,๓๘๐
คุณตรึงตา อดุลสุทธานนท์	๒,๐๐๐
คุณจันทร์-คุณวไลพร บัวสนธิ์	๒๐๐
คุณวิทยา - คุณนงลักษณ์ กองทอง	๕๐๐
ครอบครัวลังเรอร์	๑,๐๐๐
นพ.สงวน - สิณัฐริน คุณาพร	๕,๐๐๐
คุณสุระพงษ์ พิพัฒน์พัลลภ	๕,๐๐๐
คุณนงค์นุช ปารมาลย์	๑,๐๐๐
คุณศรัญญา อดุลสุทธานนท์	๕๐๐
คุณประกอบ ผลาสุข	๒,๖๐๐
พระทรงศักดิ์ สุทฺธิญาโณ	๒,๐๐๐
คุณโรจน์วรัตม์ สุรเลิศรังศรี	๑๒,๕๐๐
คุณมะลิ นนทรีย์	๑,๐๐๐
กำนันนัฏฐพงษ์ - นายกถาวร เหลืองทอง	๒,๐๐๐
กลุ่มคนงาน วัดเขาวง	๑,๐๓๐
คุณสุรพันธ์ - วิไลลักษณ์ พิมพ์ชื่น	๓๐๐
ครอบครัวอ้นจันทร์ - ครอบครัวบัวขำ	๑,๐๐๐

คุณนิคม เกิดขันหมาก	๕,๐๐๐
คุณทรงพล ทิมาศาสตร์	๕,๐๐๐
คุณธีระ จันทรไกลลาศ	๕๐๐
พล.ต. บุญส่ง ภัทรสงคราม	๑๐๐,๐๐๐
คุณบุณฎาริกา ไทยทอง	๑,๐๐๐
พล.ต.ต. วินัย ทองสอง	๓๐๑,๐๐๐
คุณวัฒนา โอภานนท์อมตะ	๒,๐๐๐
คุณพงศ์สร-นภัสรพ์ เทพคุ้มกัน	๒,๐๐๐
คุณมยุรีช์ อาจศิริ	๑๕๐,๐๐๐
คุณสุบรรณ จิรพันธุ์วณิช	๕๐,๐๐๐
คุณรัตนา สายัณห์	๕๐๐
คุณเอกรินทร์ - ด.ช. พงษ์ปณต อาจศิริ	๑,๐๐๐
พ.ต.ต. ศิรเมศร์ - อัญพัชร์ เมธีธนวิจิตร์	๑๐,๐๐๐
พนักงานธนาคารกสิกรไทย สำนักงานใหญ่	๑,๖๒๕
คุณวรญา แซ่ตั้ง	๑๑,๒๕๐
คุณวัชชิระ สุจำเนียร	๒,๓๑๐
คุณอุดม - เกศแก้ว จิรัฐรุจิกรและครอบครัว	๕๐๐
คุณทัศน์พล-สมวงษ์-สุทธิณี-สุทธิชัย ผึ้งแดง	๑,๐๐๐
บ. ปูนซีเมนต์ไทย(ท่าหลวง) จำกัด	๕,๐๐๐
พ.ต.ท. นิวัฒน์ - คุณบุญสืบ วิญญา	๑,๒๐๐
ครอบครัวพยัคฆพันธ์	๙๐๐
คุณภัคญา ไตรธนาภัทรและครอบครัว	๒,๐๐๐
คุณสวัสดิ์ และครอบครัว	๓๐๐
คณะบ้านกิ่ง	๘,๐๐๐
คุณขวัญรัฐ ส่วนพงษ์	๒,๐๐๐
คุณชนันพร เฟื่องภักดี	๕๐๐
คณะภูเก็ต	๔๓,๕๐๐
ครอบครัวพฤกหวนกิจ	๒,๐๐๐

พันเอกไพบูลย์ - คุณศิริลักษณ์ วารรัตน์และครอบครัว	๕๐๐
ครอบครัวอริยตระกูล	๑๐,๐๐๐

หล่อหลวงพ่อนั่งพัก

คุณพิกุลฉัตร พิจารจิต	๒๐๐,๐๐๐
คณะบ้านก่ง	๒,๐๐๐
คุณปภัสสร โสดาคำ	๑,๐๐๐
กลุ่มกาขาว(แม่ครัว)	๑๒,๗๐๐
คุณอรวดี วัชรกุล	๒,๐๐๐
คณะหลวงพี่โก้ วัดทรงเมตตา	๑,๗๗๐
คุณมยุรีช์ อาจศิริ	๒๐,๐๐๐
คุณนรเสฏฐ์ มงคลชัยและครอบครัว	๑,๐๐๐

สร้างอุโบสถ

บ้านทรัพย์บุญชัย	๖๑๖
คุณเนตรนัย อริยตระกูล	๑๐,๐๐๐
คุณมาลัยรัตน์ ชินสมบูรณ์	๑,๒๐๐
บ้านทรัพย์บุญชัย	๑,๒๑๐
คุณยุพา เรือนเจริญศิลป์	๒๒,๕๔๐
คุณอุทุมพร คุณากรและครอบครัว	๓๐,๐๐๐
บ้านทรัพย์บุญชัย	๓,๒๗๐

ชำระหนี้สงฆ์

บ้านทรัพย์บุญชัย	๘๙๐
คุณรัตนาภรณ์ ลาภอินทรีย์	๓๐๐
คณะนวรัตน์	๗,๓๗๐
คุณมยุรีช์ อาจศิริ	๕๐๐
คุณคิมเซีย แซ่เจ็ง	๒,๐๐๐

คุณนฤมล แพทย์กิจ-กอร์ดอน ครูร์	๒,๖๕๐
กลุ่มกาขาว(แม่ครัว)	๒,๕๔๐
ครอบครัวสกุลเนรมิตร	๒๐๐
คุณนิธิศักดิ์ - เกตุญาดา	๒๐๐
คุณอติภา ทิศนาญชลี	๒๐๐
คุณธนศร สังวรเวชชภัณฑ์	๓,๐๐๐
คุณมยุรีย์ อาจศิริ	๔,๑๒๐
กลุ่มกาขาว	๑,๐๐๐
คณะปิยะบุตร	๘๔๐
คุณศุภาวีร์ สมใจ- คุณบุญล้อม ราชพลแสน	๒,๒๐๐
คณะวัดเขาแร่	๓,๐๐๐
พระวิชิตพร ชยาทัพโต	๔,๙๙๐
คณะคุณมยุรีช์ อาจศิริ	๔,๕๐๐
คุณธนศร สังวรเวชชภัณฑ์	๑,๐๐๐
คุณวิไลวรรณ นาควิเชตร์	๑๐๐
คุณซิมเช้ง เลี่ยวไพรัตน์	๒๐๐
คุณพรรณปพร ศรีสุมานันท์	๒๐๐
คุณลำดวน สมบุญ	๕๐๐
คุณปาริชาด เปรี่ยงเดช	๔๐๐
คณะนวรัตน์	๒,๑๙๐
คุณสุญญตา พูลทรัพย์	๘,๐๐๐
คุณพรหมพร น้ำใจมั่น	๕๐๐
คุณอุทุมพร คุณากรและครอบครัว	๓,๐๐๐
บ้านทรัพย์บุญชัย	๙๑๐

ค่าอาหารปลา

คณะนวรัตน์	๖๔๐
คณะนวรัตน์	๑,๑๐๐

ติดมุ้งลวดกุฏิสงฆ์

คุณปกรณ์ - คุณเอกรัฐ	๘,๐๐๐

ระบบสื่อสารในวัด

คุณฉัตริษา ศรีสานติวงค์-คุณปิติพัฒน์ พยัคพันธ์	๒๐,๐๐๐

ค่ารำสมโภชศาลพระนารายณ์

คุณจิตรลดา เอื้อชลิตนุกูล	๔,๐๐๐
คุณพิทักษ์ - คุณสุภาพรรณ์ ธนะเกียรติไกร	๑,๐๐๐
คุณมยุรีช์ อาจศิริและลูก ๆ	๕๐,๐๐๐
คุณสุนีย์ สิงหะพันธ์	๕๐๐

จัดสวนวิหารหน้าถ้ำ

คุณฟ้าปกเกศ บรรจงจิต	๑๐,๐๐๐

เจ้าภาพศาลาหลวงพ่อฤาษี–หลวงปู่ปาน

คณะ ดร.อัจฉรา เสาว์เฉลิม	๕,๐๐๐
นพ.เลิศยศ ประสิทธิโศภินและคณะ	๑๐๑,๕๒๐

อุปกรณ์เครื่องนอน

ครอบครัวจิตต์โอภาส	๑๐,๐๐๐

เครื่องเสียง

ครอบครัวเหินสว่างปภา	๑,๕๕๐
คุณศิวัตม์ วิลาศศักดานนท์	๔๐,๐๐๐

พระปางไสยาสน์บนหลังคาศาลาบุญ

คณะคุณวันทนีย์ ภูมิฐานนท์	๑,๐๐๐
คุณฉัตริษา ศรีสานติวงค์-คุณปิติพัฒน์ พยัคพันธ์	๕,๐๐๐

ลำโพงตอไม้

คุณพัชรีภรณ์ หยกอุบล	๒,๕๐๐
ครอบครัวพฤกษาโกมล	๒,๕๐๐

สร้างศาลพระภูมิ, ศาลตายาย

คุณฉัตริษา ศรีสานวงค์	๖,๐๐๐

เสาตะเกียงจุดธูปบูชาพระ

คุณวราภรณ์ กูเกเรยา-คุณทิพย์วิภา คำยินดี	๑๐,๐๐๐

อาสนะสงฆ์

คณะวัชรบุตร	๑๐,๐๐๐
คุณอรทัย ปรมัตตานนท์	๑๐,๐๐๐
คุณชาลิสา วงศ์ภากร	๙,๒๐๐

ทอดผ้าป่า

คุณฉัตริษา ศรีสานติวงศ์และญาติโยม	๘,๖๐๐
บริษัทปูนซีเมต์เอเซีย จำกัด	๒๐,๐๐๐

บูรณะวิหารหน้าถ้ำ

พระภานุวัฒน์ สุเมธโส	๕,๐๐๐
พระทรงศักดิ์ สุทฺธิญาโณ	๕๐๐
พระกฤษดา ญาณวีโร	๕๐๐
คุณพิบูลย์ ดิษฐอุดม	๑๐๕,๐๐๐

ธรรมทาน

คุณพวงเพ็ญ เลาหะเจริญสมบัติ	๒๔,๔๕๐
คุณภาณี วงศ์ภากร	๒๔,๑๒๐
คณะวัชรบุตร	๑,๐๐๐

ธรรมทานการศึกษา

คุณทรงพล บุญประเสริฐ	๒,๐๐๐

ถวายสิ่งของเข้าวัด

บริษัท ทีทีซี น้ำดื่มสยาม จำกัด	น้ำดื่มขวด ๒๐๐ โหล น้ำแก้ว ๒๐๐ แพ็ค
คุณพชร อุทัชกุล	อุปกรณ์สุขภัณฑ์ ห้องน้ำ
คุณอัจฉราภรณ์-กัญญารัตน์ โพธิประเสริฐและเพื่อนๆ	เครื่องรีดผ้าไอน้ำ ๒ เครื่อง
คุณวิเชียร ถาวรสถิตย์และครอบครัว	เครื่องถูพื้น ๘ เครื่อง
บริษัท เอ็กซ์ตร้า เทค จำกัด	สีน้ำมันและกล๊าส บีท

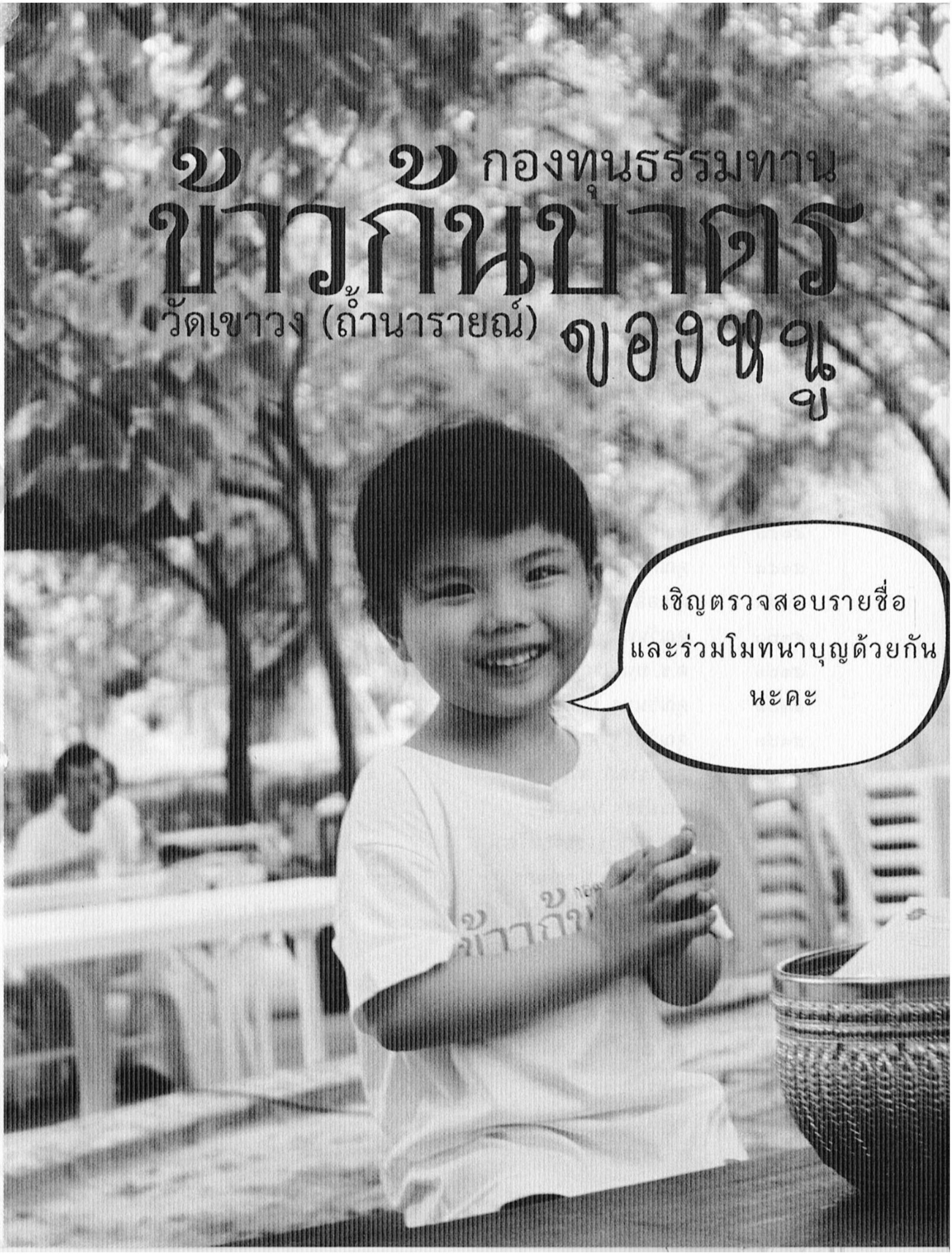

๒ ๒ กองทุนธรรมทาน
ข้าวก้นบาตร
วัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์)
ของหนู
เชิญตรวจสอบรายชื่อ
และร่วมโมทนาบุญด้วยกัน
นะคะ

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
๕๑๕๐	คุณฟ้าปกเกษ บรรจงจิตร	๑,๑๒๗	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๕๑	คุณกัลย์ธีรา ชาครียวณัชย์	๑๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๕๒	คุณนงนภัส คันทรง	๕๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๕๓	คุณพรพิมล คันทรง	๕๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๕๔	คุณวิฑูรย์ คันทรง	๕๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๕๕	คุณนันทวดี คันทรง	๕๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๕๖	สภ.บ้านหมอ จ.สระบุรี	๔๔๗	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๕๗	คุณโรจนวรัตม์ สุรเลิศรังศรี	๔,๓๘๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๕๘	คุณกัญจน์รัตน์ ธุระพันธุ์	๑๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๕๙	คุณอลิศา วาพันสุ	๒๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๖๐	คุณวันเพ็ญ นาคปั้น	๕๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๖๑	ด.ช. ทนงวิชญ์ นาคปั้น	๕๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๖๒	คุณธนพร นาคปั้น	๕๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๖๓	คุณกัลยา ลาทอง	๖๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๖๔	คุณวรรณา ลาทอง	๑๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๖๕	คุณปรีชา นาคปั้น	๕๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๖๖	ครอบครัวธรรมาธนวัฒน์	๑๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๖๗	คุณฑณิฎา บุหงานคร	๘,๘๕๘	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๖๘	คุณศรีสุมล-อรการณ์ ภูษิต	๑๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๖๙	คุณติณณ์ณพล กูลกิรัญรัตน์ - คุณอรนิชา อริยะวงศ์	๓๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๗๐	นนร.ปิยะวุฒิ ศุภโชคสุนทร	๓๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๗๑	คุณสกุลทิพย์ หนูไทสง	๑๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๗๒	คุณชนัญญา อัมพวา	๑๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๗๓	คุณจิรวัฒน์ -รอศรี-		

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
	ภัทรสุดา ขุนทองศรี	๑,๙๖๓	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๗๔	คุณปรมภัทร สุวรรณหล	๑๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๗๕	ภจักร สิทธิศักดิ์	๑๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๗๖	คุณวิภารัตน์ ศรีสด	๒๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๗๗	คุณภูดิท มงคลฉัตร	๑๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๗๘	คุณพฤทธ์ ชื่นพาณิชยกุล	๑,๐๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๗๙	ด.ญ. วงษ์ภัสรา เจริญกุล	๑๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๘๐	คุณลัดดาวัลย์ สมัครทวีชัย	๑๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๘๑	คุณจงจิตต์ ว่องวีรวัฒนกุล	๑๐๐	๑๓ ก.ย. ๑๐
๕๑๘๒	ครอบครัวธรรมาธนวัฒน์	๑๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๘๓	พ.ต. สมเกียรติ ขำละม้าย	๘๕๕	๑๙ ก.ย. ๑๐
๕๑๘๔	คุณสมศิลป กลิ่นอุ่น	๗๑๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๘๕	คุณนกแก้ว กลิ่นอุ่น	๕๐๔	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๘๖	คุณกชมน อาจองค์	๒๖๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๘๗	คุณภัทรภร รักไตรรงค์	๒,๑๕๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๘๘	คุณพรรณรส บุตรราช	๒๓๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๘๙	คุณวินัย-ศิริรัตน์ -นธากร - วิชชากร วินานุรักษ์	๑,๙๙๗	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๙๐	คุณจรินทร์ จินดามล และครอบครัว	๑๑๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๙๑	คุณชลธิชา ไชยวงค์การ	๒๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๙๒	คุณวิวิทร วิชยานุรักษ์	๑๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๙๓	ครอบครัววิชยานุรักษ์	๑๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๙๔	คุณรัตนาศิลป์ วงศ์เลิศศักดิ์	๑๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๙๕	คุณกิตติพงษ์ - วนิดา		

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
	วิชยานุรักษ์และครอบครัว	๑,๐๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๙๖	ด.ช. ธนานพ จันทรวัต	๑๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๙๗	คุณชุติรัตน์ ค้าขาย	๒๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๙๘	คุณจิรกฤต วิทยปิยานนท์	๑๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๑๙๙	คุณนวลสรี วิโนทัย	๑,๐๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๐๐	คุณดนลดา ดิมิทร๊อฟ	๑๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๐๑	คุณชุลีพร รัชนีกรไกรลาศ	๕๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๐๒	คุณพาเมล่า ดิมิทร๊อฟ	๑๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๐๓	คุณทิพวรรณ ประยงค์รัตน์	๑,๐๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๐๔	คุณมะลิ ฉันทธำรงศิริ	๒๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๐๕	คุณพูลสวัสดิ์ ฉันทธำรงศิริ	๑๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๐๖	คุณนภัสสร ฉันทธำรงศิริ	๑๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๐๗	คุณณิชกานต์ ฉันทธำรงศิริ	๑๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๐๘	คุณธเนศ พรหมประเสริฐ	๑๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๐๙	คุณลำไย โทแหล่ง	๒๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๑๐	พระมาตังคะปัจเจกพุทธเจ้า	๓,๐๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๑๑	พระปฐมปัจเจกพุทธเจ้า	๑,๕๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๑๒	พระมหาปทุมปัจเจกพุทธเจ้า	๑,๕๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๑๓	คุณวราวุฒิ พิมเสนและครอบครัว	๒๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๑๔	พระยาอุปการศิลปเสริฐ- คุณนายบุญเรือน ชัชกุล	๑,๐๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๑๕	คุณเยาวรัตน์-วันทนีย์- อรุณศรี-ปรมัตถ ว่องปฏิการ	๘๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๑๖	คุณรุ่งทิพ ว่องปฏิการ คิมุระ	๒๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๑๗	คุณศิริ-ผ่องเพ็ญ-อิชยา ชัชกุล	๑,๐๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
๕๒๑๘	คุณจันทร์ฉาย จินดาพล	๑๖๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๑๙	คุณอุทัยวรรณ จินดาพล	๒๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๒๐	คุณภูชิน แสงไฟ-		
	ชัชกร ศุภศักดิ์มนตรี	๖,๐๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๒๑	คุณฐิติรัตน์ ธัญประภัสสร	๑,๒๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๒๒	คุณณัฐณิศ มัทสาวณิชและ		
	พงศธร จันทน์วัฒนาผล	๑,๐๐๐	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๒๓	คุณธเดช เดชรังสฤษดิ์	๓๑๘	๑๘ ก.ย. ๑๐
๕๒๒๔	คุณปิยฉัตร เจนอักษร	๑,๐๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๒๕	พ.ต.ต. หญิง คัติยา-		
	ดร.ไมเคิล อีวาโนวิช	๑,๐๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๒๖	คุณจิราพร อรุณรัศมี	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๒๗	ด.ญ. ภาราดา ศิริโชติ	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๒๘	คุณวิภาดา ศิริโชติ	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๒๙	คุณพัณณ์ชิตา บุหงานคร	๕๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๓๐	คุณสมทรง	๒๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๓๑	คุณวนัชณิช เจตนเสน	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๓๒	ด.ช. รัชชาพงษ์ เลี่ยวไพรัตน์	๒๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๓๓	คุณภรภัทร อินทรีย์-		
	คุณจริยา ฉมามหัทธนา	๑๒๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๓๔	คุณพรศรัญ วิโรจนกูฏ	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๓๕	คุณกันยา เกื้อประเสริฐกิจ	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๓๖	คุณวราภรณ์ อิกานนท์-		
	พงศธร ธรรมพฤกษา-		
	บุญเลือก กรมทอง	๑๔๐	๒๒ ก.ย. ๑๐

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
๕๒๓๗	คุณรำเพย บุญมั่น	๙๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๓๘	คุณลลินันท์ บุญมีมา	๑๔๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๓๙	คุณกฤติน ศรีสันติสุข	๕๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๔๐	คุณแม่ทองคำ ม่วงชุ่ม และครอบครัว	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๔๑	คุณมลรัตน์ คงสัตย์	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๔๒	คุณสาร ศรีกะชา	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๔๓	คุณมัญชุสา สังข์สอาด	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๔๔	คุณนราวดี โฆษิตเภสัช	๔,๕๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๔๕	คุณสมศรี ศักดานุจนนท์	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๔๖	คุณสุเมธ อุดมทรัพย์	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๔๗	คุณปิยะ เลาวณาภิบาล	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๔๘	ด.ญ. อรกช มาตย์สร้อย	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๔๙	คุณวีรพงศ์ แวหะยี	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๕๐	คุณดาราพร กาญจนาภา	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๕๑	คุณวัชรภรณ์	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๕๒	คุณศิรภัสสร กุลศรี	๔๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๒๕๓	คุณดารณีย์ ภักดี	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๕๔	คุณอาภาภรณ์ สงวนดิลกรัตน์	๖๗๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๕๕	คุณจิตติพงษ์ ชื่นอารมณ์	๔๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๕๖	คุณแม่นายกทอง อริยทรัพย์กมล	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๕๗	ด.ช. ปิยังกูร หม่องศิริ	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๕๘	คุณหรั่ง-คุณสุรินทร์ ยุวัฒนา	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๕๙	คุณยุพิน เจริญนานนท์	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๖๐	คุณรพีรัตน์ ฤทธิ์รณศักดิ์-		

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
	คุณปิยะวัลย์ แสนดี	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๖๑	คุณธัญญาลักษณ์ สุขพาสน์เจริญ	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๖๒	คุณนันทวรรณ กาญจนปรีชา	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๖๓	คุณพัชญ์สิตา ปฐมเมธีเสถียร	๖๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๖๔	คุณณฐพนธ์ บุญมีมา	๓๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๖๕	คุณธนาธิป คงเพ็ชรศรี	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๖๖	คุณพ่อ ระวิ วรรณะ และครอบครัว	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๖๗	คุณโกสินทร์ วงษ์สินธุ์	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๖๘	คุณทินกร เกิดสันตรา	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๖๙	คุณกัญญธร ฤทธิ์อร่าม	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๗๐	คุณปรากายรัตน์ ปองตระกูล	๑,๓๙๗	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๗๑	คุณมนัส เลิศฤทธีชันยง	๒๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๗๒	คุณเพ็ญศรี-นิมิตร เรืองพานิชภิมาส	๔๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๗๓	คุณวิจิตรา รุ่งเรือง	๑๓๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๗๔	ธิติศา รัตนนุรารักษ์	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๗๕	คุณดิษฐิมา ศรีนวลเอียด และครอบครัว	๒๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๗๖	คุณสายพิณ กลิ่นอดีต	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๗๗	คุณมนู-จิรปรียา สุทธิพงษ์	๒,๐๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๗๘	คุณพรดี สาตราวาหะ และครอบครัว	๑,๐๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๗๙	คุณนันทวัน ธารีไทย	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๘๐	คุณจิตติมา จันทร์เรือง	๕๐	๒๒ ก.ย. ๑๐

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
๕๒๘๑	ณัฐวิภารัศมิ์ เจริญชีพ	๕๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๘๒	คุณณัฐพร เกรียงไกรวัฒนะ	๒๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๘๓	ด.ญ. กชกร โตสูงเนิน	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๘๔	คุณสถาพร-อุมา พึ่งเงิน	๒๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๘๕	คุณรัชนีกร เดชราช	๕๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๘๖	คุณอำพร พรแดง	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๘๗	คุณสันติ ทักราล	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๘๘	คุณมยุรา สุทธิพิบูลย์	๑๒๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๘๙	คุณสุรพันธ์ พิมพ์ชื่น	๓๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๙๐	คุณพักตร์วิภา เจริญดีไพศาล	๑๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๙๑	คุณรุ่งทิวา ยงประพัฒน์	๔๐๐	๒๒ ก.ย. ๑๐
๕๒๙๒	คุณวิทยา ศุภพิตร	๕๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๒๙๓	คุณน้อย ทิฐิธรรมเจริญ	๙๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๒๙๔	คุณมาลัย พร้อมเชื้อแก้ว	๒๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๒๙๕	คุณจรัสรัฐ ชีวะวัฒนาพงศ์	๘๗๔	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๒๙๖	คุณวิวัฒน์ เจนเจริญ และครอบครัว	๒๐	๑๓ ต.ค. ๑๐
๕๒๙๗	คุณสิทธิชัย กิตติชัยนันท์	๕๔๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๒๙๘	ครอบครัว คุณพ่ออยู่ - แม่เยื้อน มากวิริยะ	๑,๑๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๒๙๙	คุณเพชรรัตน์ ศิริคงสุวรรณ	๑๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๐๐	คุณมณเฑียร ทองเพิ่มสมสิทธิ์	๗๗๓	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๐๑	คุณปรัชนันท์ ภัทร์ธนัทพงศ์	๒๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๐๒	คุณอัจฉรีย์ พุทธชัยภูมิ	๑,๐๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๐๓	คุณอภิสราพัชร์ วงษ์สังข์	๒๐	๑๔ ต.ค. ๑๐

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
๕๓๐๔	คุณสมศรี มาลัย	๑๕	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๐๕	คุณปุณย์ชุดา ศรีเทพประดิษฐ์	๑๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๐๖	พ.ท. เทพ - คุณอัมพร อ้นจรูญ	๑,๐๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๐๗	คุณไตรมิตร วงษ์ภักดี	๓,๐๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๐๘	คณะปฏิบัติธรรม -		
	คุณสุเทพ แก้วคำ	๑,๔๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๐๙	พล.ต หญิง กนกทิพย์		
	รัตนพิทักษ์	๑๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๑๐	คุณจำเริญ ทิพญพงศ์ธาดา	๓๖๕	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๑๑	คุณกาญจนา อิ่มพร	๑๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๑๒	คุณกัญญาณัฐ ทองธานี	๑๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๑๓	คุณสมบูรณ์-		
	คุณสมใจ สิงหะพันธ์	๒๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๑๔	คุณรณันธร พลชาติ	๒๗๒	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๑๕	คุณนิชา-นันท์นภัสส แดงเพียร	๑๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๑๖	ด.ช. ณกรณ์ แท่นทอง	๒๖๗	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๑๗	ด.ญ.ณัฐกฤตา แท่นทอง	๒๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๑๘	คุณชนันทยา นรจิตต์	๑,๐๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๑๙	คุณรษิกา-		
	ด.ช. ณธกร องอาจทวีชัย	๙๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๒๐	คุณฤทัยรัตน์ ทองคำ	๗๙๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๒๑	คุณศศิธร - สิปาง สุวรรณวงค์	๑,๐๐๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๒๒	คุณพรหม สุขศิริสัมพันธ์	๓๘๐	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๒๓	คุณเฟื่องฟ้า จำปาทอง	๓,๐๐๖	๑๔ ต.ค. ๑๐
๕๓๒๔	คุณณัฐนันท์ พรมปัญญา		

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
	- คุณเพียว สิริกนกกุล	๑,๐๗๔	๑๙ ต.ค. ๑๐
๕๓๒๕	คุณพรพันธ์ เตชะวิบูลย์	๗๗๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๒๖	คุณจำนงค์ พรรณราช	๑๐๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๒๗	คุณจิตรา -		
	คุณตติมาภรณ์ พรรณราช	๑๐๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๒๘	คุณอชิรญา ประธานชัยมงคล	๔๐๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๒๙	คุณอุษา จารุภุมมิก	๑๐๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๓๐	คุณศุภวิชญ์ ประธานชัยมงคล	๔๐๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๓๑	คุณกาญจนา ประธานชัยมงคล	๑,๐๐๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๓๒	คุณบัญญัติ ประธานชัยมงคล	๑,๐๐๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๓๓	คุณทองคูณ ววิลุนระทรัพย์	๒๐๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๓๔	คุณสุทธิพจน์ ประทานพรโชคชัย	๑๐๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๓๕	คุณรัญช์รัชย์ ธีรพุฒิสิต	๒๐๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๓๖	คุณวรรณา สมบูรณ์ธเนศ -		
	คุณวิชชุลดา สุวรรณมู	๑๐๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๓๗	คุณหงลดา นิยมศิลป์	๓๓๗	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๓๘	คุณหทยา นิยมศิลป์	๒๒๙	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๓๙	คุณกรุณา บุญมา	๒๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๔๐	ด.ญ. วรนิษฐา - ณัชริชา ฮีกหาญ	๓๗๑	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๔๑	คุณศุภาวีร์ สมใจและครอบครัว	๑,๒๐๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๔๒	คุณมะลิ เกิดดอนแผน	๙๐๐	๒๐ ต.ค. ๑๐
๕๓๔๓	คุณเบญจรัตน์ วงษ์ประยูร	๕๐๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๔๔	คุณพัศรักษ์ องอาจทวีชัย	๑๐๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๔๕	คุณสวงษ์ เนียมจันทร์	๑๐๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๔๖	จ.ส.อ.ชูเดช เนียมจันทร์,		

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
	คุณสิรยา วงศ์กล้าหาญ	๑๐๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๔๗	คุณกานต์สิรี กุลเตชิตทรัพย์	๑๐๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๔๘	คุณอิ่มจิตต์ ผิวเกลี้ยง, คุณวนัสนันท์ ฤทธาธร	๖๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๔๙	คุณณุกานดา จงชาณสิทโธ, คุณธีรพงษ์ ร่วมเชื้อ	๖๕๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๕๐	คุณธันยพร-ด.ช.ศุภณัฐ เทพนุรักษ์	๒๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๕๑	คุณพิศมัย พ่อลิละ	๒๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๕๒	คุณวีรพจน์ พ่อลิละ	๒๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๕๓	คุณวิษณุพงศ์-รติพงษ์-ชำมะเรียง พ่อลิละ	๒๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๕๔	คุณรุจพันธ์ พ่อลิละ	๒๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๕๕	คุณเดชา ถนอมใส้	๒๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๕๖	คุณยุทธ ทักษิณาสถิตย์	๒๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๕๗	คุณราเชนทร์ จันทบูรณ์	๒๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๕๘	คุณวิลัยลักณ์-ธีระพงษ์ โพธิ์ทอง	๒๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๕๙	คุณบุษบง เมืองฟัก	๑๒๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๖๐	คุณนันทภัค ภิญโญ พร้อมครอบครัว	๑๐๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๖๑	คุณวิลาวัลย์ มณที	๓๐๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๖๒	คุณชนิกานต์ เทียนกิ่งแก้ว	๓๐๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๖๓	คุณสรายุทธ รัตนงามกุล และครอบครัว	๖๘๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๖๔	คุณประยูร มิตตากานนท์	๖๘๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๖๕	คุณทวดยิ้ม โชติสุวรรณ	๖๘๐	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๖๖	คุณชนิสา เดชะไกสยะ	๖๘๐	๒๐ พ.ย. ๑๐

หมายเลข	**ชื่อเจ้าของทุน**	**จำนวนทุน**	**วันเริ่มทุน**
๕๓๖๗	คุณมุกดา รัตนงามกุล, วรัสสรร มโนมัยสิริกุล	๖๘๑	๒๐ พ.ย. ๑๐
๕๓๖๘	คุณศิริวรรณ แสงไผ่แก้ว	๓๗๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๖๙	คุณณัฏฐพัจน์ เทพวุฒิสภาพร	๕๐๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๗๐	คุณชลากร,อัมพาพันธ์, ด.ญ.พิมพ์วิมล,ด.ช.ชูชาติ ชุ่มชูจันทร์	๖๐๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๗๑	คุณอาบและบุตรธิดา ชุ่มชูจันทร์	๕๐๑	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๗๒	คุณเกษกัญญา เห็นสว่าง	๑๐๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๗๓	คุณวรวุฒิ เห็นสว่างปภา	๑๐๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๗๔	คุณพืชมงคล-คุณผัด ผลเจริญ	๑๐๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๗๕	คุณพิศดี สุขะเสนา	๑,๐๐๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๗๖	คุณปัทมา นรพัลลภ	๕๐๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๗๗	คุณภัสรารีย์ พัชรเมธาพัฒน์, พิมพ์ลดา บวรชัยเต็มสิริ, นันทารัศม์ พัชรเมธาพัฒน์	๑,๑๘๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๗๘	คุณศิริจันทร์ หงศ์มากุล	๙๔๒	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๗๙	คุณฉัตรชัย เพียรวิริยะ	๑,๐๐๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๘๐	คุณณัฐณิชา ทองธานี	๑๐๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๘๑	คุณเสาวลักษณ์ ลิขิตวัฒนพร	๗๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๘๒	คุณสง่า ล้ำเลิศ	๙๐๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๘๓	ครอบครัวศรีนางแย้ม	๑๐๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๘๔	คุณณฐกฤต รั้วแดง	๖๐	๒๑ พ.ย. ๑๐
๕๓๘๕	คุณดวงกมล แฝงฤทธิ์	๑๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๓๘๖	คุณปิยะวรรณ คำต๊ะ	๑๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๓๘๗	คุณกรวุฒิ ม่วงไทย	๑๐๐	๒ ม.ค. ๑๑

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
๕๓๘๘	ด.ญ. ภิญญ์ดา เจริญสุข	๑๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๓๘๙	คุณบุญมา บำรุงเดช	๑๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๓๙๐	คุณน้อย ธำมรงค์	๒๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๓๙๑	คุณดารณี วงศ์แก้ว	๑๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๓๙๒	คุณสไว ภู่อร่าม	๑๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๓๙๓	ด.ช. เมษพนธ์ พระภายไชย	๑๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๓๙๔	คุณนันทนา วงศ์ธนาศิริกุล	๓๗๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๓๙๕	คุณวิไลลักษณ์ บุษบง	๖๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๓๙๖	คุณมาลัย เกตุแก้ว	๕๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๓๙๗	คุณฌานิกา บุญญานพคุณ	๑๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๓๙๘	คุณรตพนธ์-ดารณี- ดาณิชชา ตรีจารุรันต์	๑,๐๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๓๙๙	คุณณัฐนันท์ สิงหสาคเรศ	๒๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๐๐	คุณอัชชนาม จิระเสวี	๖๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๐๑	คุณษิปฐเศรษฐ์ ฉินสว่าง	๑๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๐๒	คุณธมกร เทียนทองกูล	๑๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๐๓	คุณทองใบ หอมงามและครอบครัว	๑๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๐๔	คุณพัชรินทร์ ปาทานนท์	๑๐๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๐๕	คุณสาริณี แสงสุวรรณ	๕๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๐๖	คุณรวเรศษ์ แสงสุวรรณ	๕๐	๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๐๗	คุณอัจฉราภรณ์ โพธิ์ประเสริฐ	๑,๗๐๗	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๐๘	คุณจิตราวดี ไพบูลย์พร	๕๙๘	๑ ม.ค. ๑๑
๕๔๐๙	คุณแตง เอ๋หน่อย	๕๔๐	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๑๐	คุณกมลรัตน์ หนองรั้ง	๔๒๕	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๑๑	ด.ช. ธนทัต ไพบูลย์พร	๓๒๐	๕ ม.ค. ๑๑

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
๕๔๑๒	คุณม่าจำเนียร ทัศน์ประภากร		
	และครอบครัว	๑,๙๒๐	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๑๓	บ.พงษ์พานิชย์เจริญผล	๔๗๐	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๑๔	คุณสุทิน แสงอรุณ	๑,๕๘๘	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๑๕	คุณอัมรา จิระกิจ	๑,๐๑๕	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๑๖	ด.ญ. ศิวพร อินทโชติ	๖๔๕	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๑๗	คุณฉัฐวีณ์ พิสิทธิ์ธนากุล	๘๕๐	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๑๘	คุณจรรยา ผาตะเนตร		
	คุณเอนก บุญสว่าง	๓๙๔	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๑๙	ด.ช.กนกพันธ์ แก้วงามอรุณ	๓๔๘	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๒๐	คุณนิญาพัณณ์ กิติธนันพัฒน์	๔๓๒	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๒๑	คุณสุพิชชา-คุณทรงศักดิ์ แก้วผลึก	๒๐๐	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๒๒	คุณสุวันดี พานิชสาห์น-		
	คุณธนพิสิษฐ์ เฮ้าเดชไพบูลย์	๑๐๐	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๒๓	คุณดาลัด รอดทอง	๔๐๐	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๒๔	กองควบคุมคุณวุฒิ		
	กรมสารบรรณทหารบก	๘๖๕	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๒๕	คณะครูร.ร. ศึกษาบัณฑิต	๔๖๐	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๒๖	พ.ท.หญิง รพีพัทธ์ ตรีจิตรฐิติกุล	๑๐๐	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๒๗	คุณฐิติพร ปราณีมาโพธ	๑๐๐	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๒๘	คุณมนัญญา ชมภูวัง	๑,๐๐๐	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๒๙	คุณวรรณพงษ์ บัวขำ พร้อมครอบครัว	๕๐๐	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๓๐	คุณจิระนัน แดงประยูรและครอบครัว	๑๐๐	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๓๑	คุณสุราค์พิมล	๑๐๐	๕ ม.ค. ๑๑
๕๔๓๒	คุณปภาวดี	๑๐๐	๕ ม.ค. ๑๑

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
๕๔๓๓	พ่อทองเหลือ - แม่ปิ๊ด ทองเหลือ และครอบครัว	๑๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๓๔	คุณสุดารัตน์ คงฤทธิ์	๓๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๓๕	คุณมทิรา ชินธนาคณนา	๑๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๓๖	คุณรชต โปษยะนันทน์และครอบครัว	๑๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๓๗	มณี อินถนอม	๑๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๓๘	เกาะกวม	๑,๐๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๓๙	ครอบครัวสกุลเนรมิตร์	๑๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๔๐	คุณแมนรัตน์-คุณมณี บุญเย็น	๑,๐๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๔๑	คุณภูมิชัย ไทพาณิชย์- คุณมนนลิน วจนการ	๑,๐๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๔๒	คุณแม่ประมวลศรี- คุณพ่อสมพงษ์ บุญเย็น	๕๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๔๓	พล.ต.ต เกรียงศักดิ์ - ประไพศรี ไทพาณิชย์	๓๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๔๔	คุณทองเลื่อน - โสภณ พรมมาฏร์	๑๕๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๔๕	ครอบครัวสุวรรณรัชตมณี	๑,๐๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๔๖	คุณปุญย์วารี ปรัชญ์วรโรจน์ และครอบครัว	๑,๐๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๔๗	คุณพิริยะ ตั้งสกุลเดิม	๑,๐๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๔๘	คุณชะเอม คำรอด	๑๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๔๙	คุณภัสวรรณ บุญไมตรีสัมพันธ์	๑๐๐	๒๒ ม.ค. ๑๑
๕๔๕๐	คุณนงลักษณ์ จิรภัทรโสภณ	๖๖๐	๒๓ ม.ค. ๑๑
๕๔๕๑	คุณสุพรรณี หอมปักษา	๒๐๐	๒๓ ม.ค. ๑๑
๕๔๕๒	คุณวิภาวี มโนศิรินุกุล	๘๔๐	๒๓ ม.ค. ๑๑

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
๕๔๕๓	คุณชวลิต-รัตนา -บุญสิตา ยาดี	๔๖๕	๒๓ ม.ค. ๑๑
๕๔๕๔	ด.ญ. มธุรดา ทำวิชา	๑๐๐	๒๓ ม.ค. ๑๑
๕๔๕๕	คุณนพมาศ ฉ่ำใจหาญ	๑,๑๓๒	๒๓ ม.ค. ๑๑
๕๔๕๖	คุณขนิษฐา อัมภวา	๔๖๐	๒๔ ม.ค. ๑๑
๕๔๕๗	คุณขวัญดารินทร์ ธนาธีรวัชร์	๒๐๐	๑๑ ก.พ. ๑๑
๕๔๕๘	คุณสมพร ปัญญาเสฐียรพงศ์	๕๐๐	๑๑ ก.พ. ๑๑
๕๔๕๙	คุณสุวิทย์ อ้อมแก้ว-สุวิมล เชียงชุม	๔๓๙	๑๑ ก.พ. ๑๑
๕๔๖๐	ส.อ. สุรีวพันธ์ เผื่อนพันธุ์นิต	๑๐๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๖๑	ดาบตำรวจ สิงหา เรืองวุฒิเดช	๑๐๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๖๒	คุณวณัช ศรีสวัสดิ์	๑๐๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๖๓	ด.ช.ภิพัช รักษธรรม	๑๐๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๖๔	ด.ช. ภัชศุ รักษธรรม	๕๐๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๖๕	คุณมงคลรัตน์ ทองครบุรี	๗๐๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๖๖	คุณสมบัติ โชคธนา และครอบครัว	๑๐๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๖๗	คุณสมบูรณ์ กอร์ปศรีเศรษฐ์- คุณพศุตม์-วัลยา ศรีอภิบุณยโตทัย	๕,๐๐๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๖๘	คุณอนันต์ ตุ้มคง	๕๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๖๙	คุณวิไล ยิ่งยืน	๕๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๗๐	คุณกนกกร กุลจิตติสมบัติ	๑๐๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๗๑	คุณธนพร ประสงค์มณีนิล	๑๐๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๗๒	คุณประทุม ศรีชาติ	๑๐๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๗๓	คุณฐิติรัตน์ วงษ์สมบูรณ์	๑๐๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๗๔	ร.พ.บ้านแพรก	๕๐๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๗๕	คุณธนาธิป รุ่งเรือง	๑๐๐	๑๒ ก.พ. ๑๑
๕๔๗๖	คณะ ๘ และ คณะ ๑๒ วัดสระเกศ	๒,๐๐๐	๑๖ ก.พ. ๑๑

๒๒ กองทุนธรรมทาน
ข้าวก้นบาตร
วัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์) ของหนู

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
๕๔๗๗	ร.ต เชิด คุ้มเขตต์	๑,๔๘๓	๑๖ ก.พ. ๑๑
๕๔๗๘	คุณณัฐพงศ์ - จุฑามาศ เที่ยงธรรม	๔๐๐	๑๖ ก.พ. ๑๑
๕๔๗๙	คุณสายชล สวัสดิ์วิชัยโสภิต	๐	๑๖ ก.พ. ๑๑
๕๔๘๐	คณะอุตสาหกรรมเกษตร - บางบัว	๔,๗๖๐	๑๖ ก.พ. ๑๑
๕๔๘๑	คุณปัทมาวดี ประดิพัทธ์นฤมล	๒๑๕	๒๔ ก.พ. ๑๑
๕๔๘๒	คุณสรณ์ปวีณ์,สังวาลย์ลนิชาตร ยอดสุวรรณ	๘๑๔	๒๔ ก.พ. ๑๑
๕๔๘๓	คุณสุริยศ พิริยะเบญจวัฒน์, คุณสมใจ ภูมิลำเนา, คุณพิสิษฐ์ พิริยะเบญจวัฒน์, คุณอักษร	๑,๗๒๒	๒๔ ก.พ. ๑๑
๕๔๘๔	ด.ช. วัชรพงษ์-ด.ญ. พัชราภรณ์ มนัสโสภณ	๒,๒๑๓	๒๔ ก.พ. ๑๑
๕๔๘๕	ด.ช. จิรวัฒน์ ดีจันทร์	๑๐๐	๒๔ ก.พ. ๑๑
๕๔๘๖	คุณนัทพร-ณัฐพล-ชัชชนม์ ทองอุ่ม	๑๐๐	๒๔ ก.พ. ๑๑
๕๔๘๗	คุณชัสมา เจริญวิจิตรศิลป์	๑,๔๔๒	๒๔ ก.พ. ๑๑

"เหนื่อยไหมครับ! พักบ้างนะครับ"

ในรอยเท้าพ่อ ๑๑๕
ภานุวัฒน์ รุ่งเลิศสิทธิกุล

"กินข้าวซะก่อนลูก"

"หิวไหมลูก มากินข้าว"

"เอาเงินนี่ติดตัวไป เอาไว้กินข้าว"

"รีบกินข้าวซะ จะได้ทำงานกันซะที"

ถ้อยคำนี้แสดงถึงความรักความเมตตาที่ ***'หลวงตา'*** มีต่อลูกหลานเป็นการให้ความรัก ความเมตตา ที่ไม่ได้ต้องการสิ่งตอบแทน หลวงตารักลูกๆ.. แต่หลวงตาจะรู้ไหมว่าพวกลูกๆ ก็รักหลวงตามากเช่นกัน! มีอะไรที่ลูกคนนี้จะช่วยหลวงตาได้บ้าง ลูกคนนี้ก็จะช่วยเต็มที่ นี่ไม่ใช่ความรู้สึกของผมคนเดียว ผมว่าลูกๆ ของหลวงตาก็คิดเช่นนี้เหมือนกัน "เหนื่อยไหมครับ! พักบ้างนะครับ" เป็นคำพูดที่ติดอยู่ในใจผมมาตลอด เมื่อได้รู้จักหลวงตาไม่ได้รู้จักในนามของหลวงตาแต่รู้จักในนามของพ่อที่ต้องดูแลลูกๆ ที่คำพูดนี้ติดอยู่ในใจผมก็เพราะส่วนใหญ่ที่ผมเห็น หลวงตาท่านจะทำงานอยู่ตลอด ไม่ว่าจะเป็นงานในวัดคือ ตรวจตรางานก่อสร้างภายในวัดก็ดี.. งานข้างนอกที่หลวงตาต้องออกไปตรวจก็ดี.. หรือออกไปหาปัจจัยมาเพื่อวัดก็ดี.. หลวงตาเลยไม่ค่อยมีเวลาได้พัก ไม่ค่อยมีเวลาพูดคุยกับลูกๆ แต่ลูกๆ ก็เข้าใจดี ลูกๆ จะทำตัวให้เป็นลูกที่ดีของพ่อ จะไม่สร้างปัญหาให้พ่อหนักใจ จะไม่ทำให้พ่อ

ภานุวัฒน์ รุ่งเลิศสิทธิกุล

ต้องเหนื่อยใจ ช่วงเข้าพรรษานี้หลวงตางานหนักอีกตามเคยไม่ว่าจะเป็นเรื่องการก่อสร้างห้องน้ำ ปรับปรุงถ้ำ ปลูกต้นไม้ ลูก ๆ เองก็ต้องไปเรียนนักธรรม พระที่บวชในช่วงเข้าพรรษาจะต้องเรียนนักธรรมทั้งหมด ลูก ๆ ก็ตั้งใจกันไม่ทำให้หลวงตาต้องผิดหวัง พระจากวัดเขาวงก็กวาดรางวัลมาทั้งหมด ๕ รางวัล จากนักธรรมตรี กวาดมาหมด ๔ รางวัล คือ อันดับที่ ๑ ๒ ๓ และชมเชย และรางวัลที่ ๑ อีก ๑ รางวัลจากนักธรรมโท (มีพระที่เรียนนักธรรมโทรูปเดียว) พระอาจารย์แซวกันว่า รางวัลจากวัดเขาวง พระจากวัดเขาวงก็กวาดไปเรียบเป็นที่รู้จักกันดีของพระอาจารย์ ว่าทุกรุ่นของวัดเขาวง พระตั้งใจเรียนและมักจะกวาดรางวัลอยู่เสมอ มันเป็นตำนานของวัดเขาวง ส่วนหนึ่งคือลูกๆ ทำเพื่อหลวงตา ลูก ๆ รักหลวงตาและก็รักวัดเขาวงด้วย เวลาที่ได้ฟังหลวงตาสนทนาธรรม ผมจะรู้สึกสบายใจ สุขใจ และซาบซึ้งใจ ในจิตที่เต็มไปด้วยความเมตตา ของหลวงตา นี่เป็นแค่ส่วนหนึ่งที่ทำให้ลูก ๆ ทุกคนรักหลวงตา.

ให้พอใจว่า..เรามีใจๆ เดียว กายๆ เดียว
แล้วเวลาวันนี้ วันสุดท้ายวันเดียว
แล้วเราจะทำให้ลือชา ลือลั่น
ขี้เกียจมาหลายภพหลายชาติแล้ว
ตั้งแต่เกิดมาจนปัจจุบันนี่ ก็ขี้เกียจมาตลอด
เชื่อความเลว เชื่อความดีสลับกันมาตลอด
แต่ตอนนี้จะเชื่อใจตัวเอง
กับเชื่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
ว่าขันธ์ ๕ อันนี้เป็นศัตรูของใจของเรา
เราจะมองให้เห็นความจริงให้มากที่สุด

"หนูเข้าใจความหมายแล้วค่ะ ต่อแต่นี้ไป..

ตราบใดที่ยังมีสติ หนูจะไม่ทิ้งคำๆ นี้อีก"

ผู้เขียนได้รู้จักหลวงตาวัชรชัย ตั้งแต่สมัยที่เรียนชั้น ม. ๕ โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จากอาจารย์สำอาง ดวงศรีแก้ว ซึ่งอาจารย์ได้เล่าประวัติของหลวงตาให้ฟัง จำได้ว่า ตอนนั้นอยากพบอยากเห็นหน้าหลวงตามาก แต่ก็ไม่มีโอกาสมากราบท่าน ทั้งๆ ที่บ้านของผู้เขียนกับวัดเขาวงไม่ไกลกันเลย จนกระทั่งเมื่อได้เข้ามาเรียนที่ธรรมศาสตร์ ปี ๒๕๔๕ ก็ได้มาวัดเขาวงเป็นครั้งแรก โดยมีพี่ตูน (สุชารัตน์ สุคนธวัฒน์) เป็นคนพามาที่วัด ตอนนั้นวัดเขาวงทางเดินยังเป็นลูกรัง เวลาฝนตกแต่ละครั้ง ทั้งคนทั้งถนนก็เละไปตามๆ กัน (สภาพต่างจากปัจจุบันนี้มาก) ผู้เขียนมาวัดเขาวงก็ช่วยงานเล็กๆ น้อยๆ ทำงานไป คุยไป เล่นไป หลวงตาท่านสอนธรรมะ ก็ตั้งใจฟังแต่ก็ไม่เคยได้นำไปปฏิบัติตาม ตอนนี้มานั่งคิดอีกทีรู้สึกเสียดายเวลาที่เสียไป ที่พลาดและประมาทในการปฏิบัติธรรม มาช่วยงานวัดอยู่ได้ ๒ ปี ก็แทบไม่ได้มาวัดเขาวงอีกเลย จะมาแค่ปีละครั้ง ซึ่งน้อยมาก แถมมาไม่ถึง ๑ ชั่วโมงก็กลับ ช่วงเวลานั้นหลายคนคงสงสัยว่า "หายไปไหนล่ะ" ถ้าตอบตามประสาของคนที่ชอบแก้ตัว ก็ตอบว่า "ติดเรียนค่ะ" แท้จริงแล้ว ตัวเองยังมองไม่เห็นความทุกข์ต่างหาก ด้วยความเพลิดเพลินทางโลก ทำให้ไม่

ค่อยทำบุญ สวดมนต์ นั่งสมาธิ จนกระทั่งประมาณปลายปี ๒๕๕๑ วิบากกรรมก็ได้เข้ามาทดสอบจิตใจ ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้มาทีละเรื่อง แต่มาพร้อมกันทีละหลาย ๆ เรื่อง ซึ่งตอนนั้นเราอาจไปยึดติดกับสภาวะดังกล่าวจึงดูว่ามันรุนแรง จิตใจร้อนรนเหมือนถูกไฟเผา พยายามหาคำตอบของเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่าทำไม.. ทำไม.. ทำไม..ทำไมต้องเป็นเรา ทำไมต้องเกิดขึ้นกับเรา ยิ่งพยายามหาคำตอบ สิ่งที่ได้กลับมาคือความทุกข์ ยิ่งพยายามแก้ไขบอกคนอื่นว่าเราไม่ได้ทำ เราไม่ผิด ก็ยิ่งโดนหนัก

ในช่วงเวลานั่นเอง... อาจจะเป็นบุญเก่าที่ยังเหลืออยู่เล็กน้อยของผู้เขียนก็เป็นได้ ที่มีโอกาสได้กลับมาช่วยงานวัดเขาวงและหลวงตาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นช่วงที่มีเวลาว่างเพราะทำวิทยานิพนธ์ มีอยู่วันหนึ่งสายตาก็เหลือบไปเห็นหนังสือธรรมะของพระเดชพระคุณหลวงพ่อฤาษีลิงดำ หนังสือเสียงจากถ้ำ และหนังสือธรรมะอีกหลายเล่ม วางรวมกันอยู่ที่บ้าน ก็มานั่งคิดว่าเรามีหนังสือธรรมะเยอะดีนะ..แต่ก็ไม่เคยหยิบอ่าน ใจก็คิดต่อไปว่าเอาเล่มไหนดี..มือก็ไปหยิบหนังสือเสียงจากถ้ำ...หน้าแรกที่ผู้เขียนอ่านก็คือ การ์ตูนเณรน้อย! หลังจากนั่งขำอยู่สักพักหนึ่ง ก็

ศุภรัตน์ ดิษบรรจง

เปิดไปอ่านอีกเรื่องหนึ่ง ก็คือ 'พูดตามพ่อสอน' ระหว่างที่อ่านหนังสือไป ก็นึกถึงตอนที่มาช่วยวัดเขาวงในสมัยก่อน และก็พิจารณาตามข้อความที่หลวงตาเขียน ซึ่งอ่านง่าย ตรงไปตรงมา ชัดเจนดี อ่านเพลินจนจบเล่ม พออ่านจบ ก็รู้สึกตัวขึ้นมาทันทีว่า เราลืมทำความดี ไปถึงขนาดนั้นเชียวหรือ? เวลาที่ผ่านมาเราทำอะไรอยู่? ก็นึกถึง คุณพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ นึกถึงหลวงพ่อฤๅษีลิงดำ.. นึกถึงหลวงตา.. และอธิษฐานว่าเราจะกลับมาช่วยงานวัดเขาวง ช่วยแบ่งเบาภาระหลวงตาเท่าที่จะทำได้ และจะกลับมารักษาใจตัวเอง ให้อยู่ในพระรัตนตรัย นึกถึงนิพพานเป็นอารมณ์ หลังจากนั้นไม่นาน ก็มีโอกาสได้กลับมาปฏิบัติธรรมที่วัด ๕ วันติดกัน วันแรกที่มาถึงวัด เป็นเวลาเย็นแล้ว ก็มาสังเกตวัดโดยรอบ และได้รู้ว่าวัดเปลี่ยนไปมาก (ก่อนหน้านี้ ที่มาวัดไม่เคยสังเกต มาทำบุญแล้วก็กลับไป ไม่เคยสนใจการเปลี่ยนแปลงรอบข้าง) จากผืนดินที่เคยเป็นลูกรัง ตอนนี้ปูตัวหนอนสวยงาม โบสถ์หลังใหม่ตอนนั้นสร้างเกือบเสร็จแล้ว เหลือตกแต่งอีกเล็กน้อย.. ก่อนทำวัตรเย็น ผู้เขียนก็ถอดรองเท้าออกแล้วมายืนอยู่หน้าโบสถ์ มองเห็นพระประธานงามจับใจ วินาทีนั้นเหมือนผู้ที่อยู่ในกองไฟ

มานาน กลับมีน้ำเย็นเทลงมาดับที่ใจ คำสอนที่หลวงตาได้เคยสอนไว้ หรือแม้กระทั่งตัวอักษรจากหนังสือก็ผุดขึ้นมาในใจอีกครั้ง **"ยึดพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ไว้นะลูก"** เมื่อเริ่มเดินไปหนึ่งก้าว ในใจก็คิดว่า "ฉันจะโยนความทุกข์ทิ้งไว้ที่นี่แหละ จะไม่แบกมันอีกแล้ว" พอก้าวที่สอง "ฉันจะเริ่มต้นใหม่ เริ่มชีวิตใหม่ เริ่มปฏิบัติธรรมใหม่" หลังจากนั้นก็สวดมนต์ในใจไปเรื่อย ๆ เมื่อเดินวนรอบโบสถ์ ก็มาหยุดที่เดิม ยิ้มแล้วตะโกนในใจ "หนูกลับมาแล้วค่ะ! มาเพื่อเริ่มปฏิบัติใหม่" ในตอนนั้นผู้เขียนก็ถือว่าสิ่งที่ได้เคยทำมาในอดีตต้องลืมไปทั้งหมด คิดว่าเราคือผู้มาปฏิบัติใหม่ไม่มีความรู้อะไรเลย เข้าร่วมทำวัตรเช้า-เย็น ปฏิบัติกรรมฐาน กวาดลานวัด ล้างห้องน้ำ และการเดินจงกรม ซึ่งการเดินจงกรมนี้ไม่ชอบเอาเสียเลย เลี่ยงได้เป็นเลี่ยง หลบได้เป็นหลบ พยายามบังคับให้ทำ ๑-๒ วันแรก ติดขัดมาก ขวาย่างหนอ ซ้ายย่างหนอ ไป ๆ มา ๆ กลายเป็น ข้างไหนหนอ เขาเดินกันไปไหนแล้วหนอ แต่พอฝึกไปได้สักระยะหนึ่ง เริ่มจับจุดได้ สติเริ่มกลับมา ก็พบว่าการฝึกเดินจงกรมนั้น เป็นการรวมสติที่ดีมาก ทำให้จิตใจสงบและเยือกเย็นขึ้น ซึ่งต่างจากเมื่อก่อนที่สติเราไม่เคยอยู่กับตัวเลย หลังจากอยู่วัด ๕

ศุภรัตน์ ดิษบรรจง

วัน ก็กลับมาสู่ทางโลก กลับมาสู่ความวุ่นวายอีกครั้ง แต่ครั้งนี้ได้นำแนวทางปฏิบัติมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและรู้จักยอมรับความเป็นจริงของโลกนี้มาขึ้น ปัญหาต่าง ๆ ที่เคยมีมาก็ค่อย ๆ คลี่คลายลงไป

จนวันนี้ ผู้เขียนเปรียบเหมือนมีชีวิตใหม่อีกครั้งหนึ่ง จากพระคุณของหลวงตาวัชรชัย ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับฟังคำสอนจากท่านมากนัก แต่ข้อความหนึ่งที่จะอยู่กับผู้เขียนและจำขึ้นใจไปจนวันตาย ซึ่งข้อความนี้เป็นข้อความง่าย ๆ ที่ใครก็สามารถจดจำได้ เป็นความหมายที่ลึกซึ้งซ่อนอยู่ภายในนั้น และบ่งบอกถึงความห่วงใยของหลวงตาที่มีต่อลูกหลานอย่างประมาณมิได้ ซึ่งผู้เขียนอยากบอกหลวงตาว่า "หนูเข้าใจความหมายแล้วค่ะ ต่อแต่นี้ไปตราบใดที่ยังมีสติ หนูจะไม่ทิ้งคำ ๆ นี้อีก" ข้อความนั้นก็คือ **"อย่าประมาทเลยลูก..."**

"วิธีแก้ไขความทุกข์คือให้เรามีสติรู้ตัวว่า

เราคือใจ.. กับร่างกายอาศัยอยู่ด้วยกัน

ทุกข์ที่เกิดขึ้นเป็นทุกข์ของร่างกายไม่ใช่ของใจ"

ฉันเป็นคนหนึ่งที่เข้ามาปฏิบัติธรรมที่วัดและฟังคำสอนของหลวงตาอยู่หลายปี จากคำแนะนำของเพื่อนเพราะฉันรู้สึกว่า ตัวเองมีความทุกข์มาก ไม่รู้จะแก้ปัญหาชีวิตอย่างไรเมื่อไรจะมีความสุขจริง ๆ เสียที หลวงตามักสอนฉันเสมอว่าความทุกข์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของฉันเป็นเรื่องธรรมดาของการเกิดมามีร่างกาย เป็นความทุกข์ตามวาระของกฎแห่งกรรมเดิมที่ใจเราทำผิดศีลไว้ พอเกิดมามีร่างกายก็ต้องรับผลของมัน

โทษใครไม่ได้ ต้องยอมรับ! วิธีแก้ไขความทุกข์คือให้เรามีสติรู้ตัวว่า เราคือใจ.. กับร่างกายอาศัยอยู่ด้วยกัน ทุกข์ที่เกิดขึ้นเป็นทุกข์ของร่างกายไม่ใช่ของใจ วิธีรับมือกับความทุกข์คือบริหารร่างกายที่เป็นทุกข์ด้วยศีล ๕ บริสุทธิ์ เปรียบเสมือนหนึ่งว่าเป็นวันสุดท้ายของชีวิตเรา จะไม่ประมาททำผิดศีลที่ทำให้มีเชื้อของการเกิดมามีร่างกายใหม่อีกต่อไป ความสุขของใจเรามีเพียงสิ่งเดียวคือให้เรามั่นใจว่าเรามีศีล ๕ บริสุทธิ์ เราปฏิบัติตามคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า(สมเด็จพ่อ)อย่างเข้าใจแล้วนึกถึงว่าเมื่อเราตายวันนี้ เราจะไม่ขอมีร่างกายใหม่และเอาใจที่ทิ้งร่างกายไปกราบสมเด็จพ่อที่พระนิพพานและขออยู่กับท่านเพราะ

เป็นที่เดียวที่จะไม่มีความทุกข์อีกต่อไป ให้คิดแบบนี้บ่อย ๆ อย่างน้อยวันละ ๗ ครั้ง เมื่อฉันทำตามฉันก็รู้สึกว่าความทุกข์เรื่องเดิม ๆ ก็ไม่ทำให้ฉันทุกข์มากเท่าเดิมอีกแล้วฉันมีความสุขง่ายขึ้นเพียงนึกตามที่หลวงตาสอน ถ้าฉันไม่ได้มากราบหลวงตาและถ้าท่านไม่เมตตาสอนฉัน ฉันคงไม่สามารถเข้าใจพระธรรมของสมเด็จพ่อและคงไม่ทราบวิธีที่จะออกจากความทุกข์ได้ ฉันจึงตั้งใจจะแสดงความกตัญญูต่อท่าน **โดยที่จะคิดและปฏิบัติตามคำสอนของท่านไปจนตาย.**

เรื่องจากปก

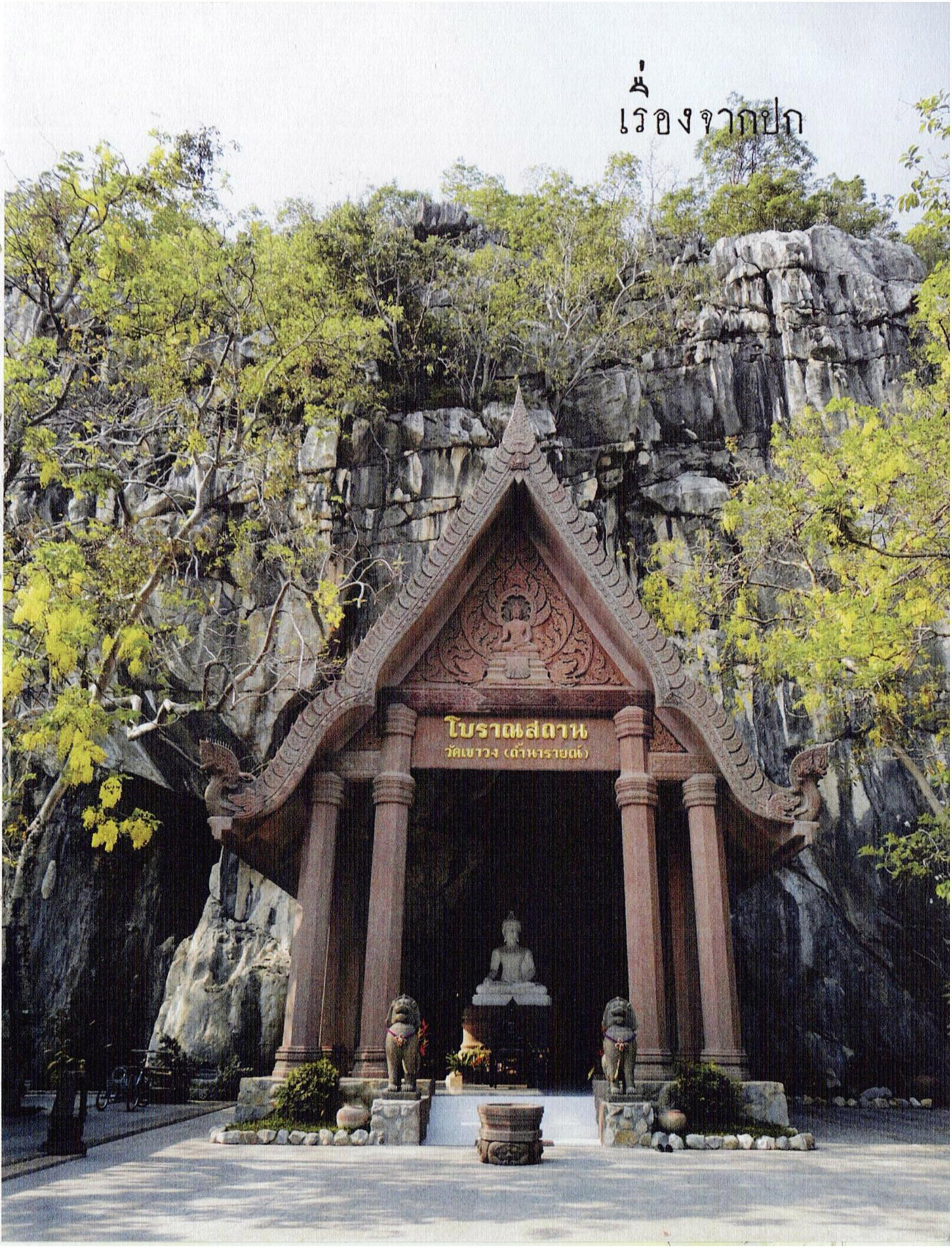

"ไม่ได้มาเดือนเดียว เปลี่ยนไปอีกแล้ว!" คำอุทานทำนองนี้ เรามักได้ยินได้บ่อย ๆ เวลาญาติโยมมาเยี่ยมเยียนวัดเขาวง เป็นธรรมชาติของที่นี่แล้วล่ะมังนะ เหตุผลของการเปลี่ยนก็มีอยู่ในตัวของงานแต่ละอย่าง อย่างวิหารหน้าถ้ำนี่ก็เช่นเดียวกัน.. เปลี่ยนแปลงไปด้วยเหตุ ๒-๓ ประการ

ผู้อ่านและผู้มาเยือนคงจะเห็นเสียงจากถ้ำฉบับก่อน มีหน้าปกเป็นศาลพระนารายณ์ ที่เปลี่ยนรูปโฉมมาก่อนหน้านี้เช่นกัน เพราะเหตุว่าพระรูปหล่อพระนารายณ์ทรงครุฑของวัดเขาวงแห่งนี้ เป็นศิลปะแบบลพบุรี-ทวารวดี เลยได้อิทธิพลการตกแต่ง

รูปแบบศาลเป็นศิลปะแบบลพบุรีอย่างที่เห็นกันมาแล้ว

หลวงตาท่านยืนเมียง ๆ มอง ๆ อยู่ ๓ เดือนเศษ หลังศาลพระนารายณ์ซ่อมสร้างปรับปรุงเสร็จ จำได้ว่าท่านปรารถทำนองนี้ว่า *"นี่ถ้า... เราบูรณะวิหารถวายสมเด็จพ่อองค์ใหญ่ให้สวยเหมือนของพระนารายณ์ คนจะมากราบไหว้ท่านมากขึ้น"* หลังคำปรารภนั้นไม่นานภาพในใจของท่านก็ปรากฏออกมาให้เห็น... แล้วท่านก็สั่งให้เริ่มลงมือร่างแบบ เอามาให้ท่านดูอยู่สองสามครั้ง ก็ได้แบบคร่าวๆ ดังภาพข้างล่างนี่แหละ!

ท่านให้ใช้โครงสร้างเดิม แต่ให้ปรับ ศิลปะจากปั้นลมแบบอยุธยาให้เลียนสมัยทวารวดีที่มีอิทธิพลจากนครวัดในสมัยที่ขยายอำนาจการปกครองมายังเขตแดนทวารวดี หลวงตาท่านยังบ่นเล่น ๆ ว่า

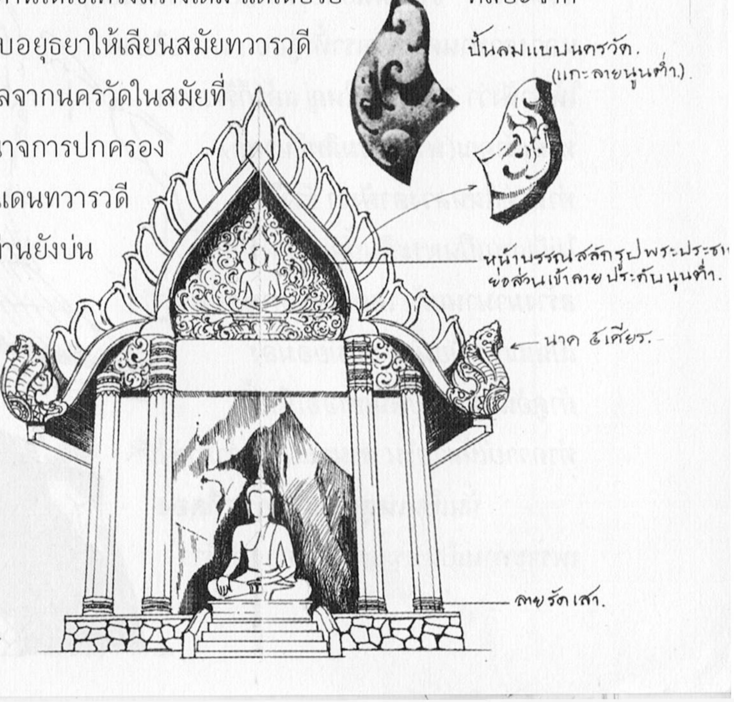

"นี่ใครเขาไม่รู้.. จะโดนหาว่าเป็นขอมมาเกิดไหมหว่า?.."

ก็เลยขอโอกาสตรงนี้ ชี้แจงแถลงไขว่า การปรับปรุงรูปแบบศิลปะของวิหารหน้าถ้ำนี้ ก็เพื่อให้เข้ากับยุคสมัยของรูปพระนารายณ์และจารึกอักษรที่ปากถ้ำเป็น**เหตุผลประการแรก** ใครมาตู่ว่าหลวงตาเป็นขอม ก็ไม่รู้ไม่ชี้ด้วยนา!

หลังจากเริ่มงานไปได้สองเดือนเศษ ประมาณต้นเดือนพฤศจิกายน ท่านก็ปรารถออกมาดัง ๆ (อีกแล้ว) ว่า *"เอ... นี่ถ้าเราจะอธิษฐานซ่อมสมเด็จท่านไปด้วยพร้อม ๆ กันเลยจะดีไหม?"* ช่างสมนึกกับเราก็มองตากันปริบ ๆ หลวงตาท่านคงแปลเราทั้งคู่ออก ท่านอธิบายให้เราฟังว่า *"องค์ท่านใหญ่ แล้วก็ร้าวมาก ท่านเจ้าคุณ(พระธรรมสิทธินายก) ท่านเล่าให้หลวงตาฟังว่า ข้างในไม่มีแกนเป็นพระดินปั้นพอกด้วยปูน สร้างมานานแล้ว เคยจะยุบท่านตอนเป็นเณร สมัยนั้นท่านไม่ยอมลง ถ้าดูอันตรายกับคนเข้าออกในถ้ำ ทำถวายให้สวยขึ้น ท่านจะบอกเจ้าภาพให้"*

นั่นเป็น**เหตุผลประการที่สอง** เพราะท่านเป็นพระเก่าที่มีรอยแตกร้าว

ตั้งแต่หัวเข่าขึ้นไปจนถึงขอบสบงที่เอวท่าน ด้วยแรงสะเทือนของผู้ประกอบการหรือด้วยอายุขององค์ท่านเอง ก็ไม่อาจคาดเดา แต่หลวงตาท่านคงเห็นว่าไหน ๆ ก็ลงมือบูรณะตัววิหารแล้วก็เลยตามเลยบูรณะองค์พระประธานในวิหารนี้ไปด้วยกันเลย *"ก่อสร้างวางร่างร้านให้เลอะเทอะมันไปซะทีเดียว!"* ท่านว่าอย่างนั้น เราก็คุยกันกับนายช่างสมนึก บุญปลีก ช่างคู่บุญหลวงตา.. ว่าทำเพิ่มขึ้นอีกงานหนึ่ง ทันไหม? นายช่างทำตาขาวโพลนเลย! บอกว่าหลวงตาสั่งยังไงก็ต้องทันล่ะครับ แล้วถามเรากลับทันทีว่า ท่านให้เสร็จเมื่อไหร่? เราก็บีบไหล่ช่างเบา ๆ บอกไปว่า... "วันที่ ๒๐ นี้วันกฐินจ้ะ!" ช่างนึกแกยืนขึ้น แล้วยื่นเกรียงฉาบปูนที่ปั้นลายอยู่ตรงหน้าให้เราบอกว่าพี่ฆ่าผมเหอะ! พระฆ่าคนไม่ได้เลยต้องไปกราบเรียนกับหลวงตา ขอต่อรองให้ช่างว่า... วันกฐินอีกยี่สิบวันขอแค่วิหารเสร็จ แล้วหลังกฐินก็จะเริ่มทำฐานพระทันที ท่านผู้อ่านหากจำได้วันงานกฐินที่ผ่านมา

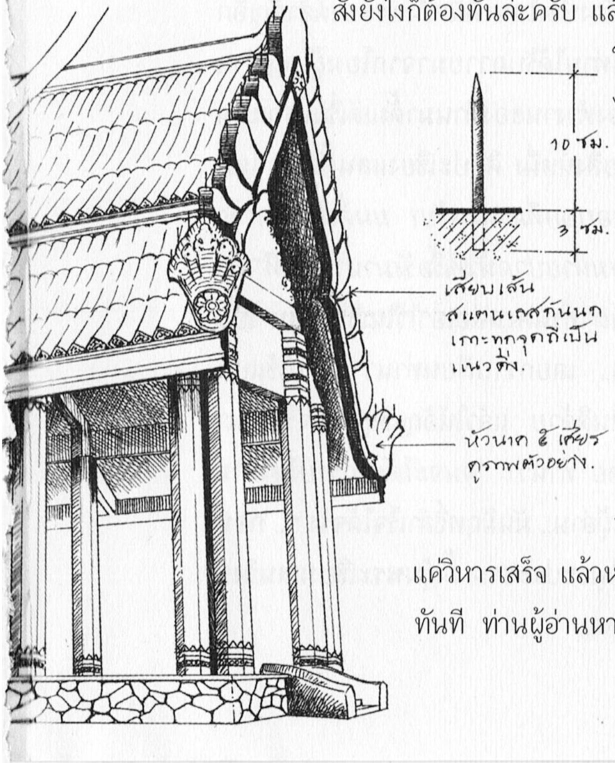

คงจะเห็นวิหารใหม่ แต่ไม่มีพระประธานท่านประดิษฐานอยู่!

พอกรานกฐินเสร็จ ผ้าจีวรยังไม่ได้ซักเลย! หลวงตาท่านก็ชวนเราร่างแบบพระประธานองค์ที่จะบูรณะใหม่แทนองค์เก่าที่ท่านได้บวงสรวงอธิษฐานต่อสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าขออนุญาตยุบองค์เดิมที่ชำรุดแตกร้าว เอาผิวองค์เก่าบรรจุไว้ใต้ฐานพระองค์ใหม่ แล้วสร้างท่านขึ้นที่เดิมให้พระรูปพระโฉมงดงามกว่าก่อน

ระหว่างนึกว่าจะสร้างปางไหน ก็นึกถึงพระองค์สำคัญอีกองค์หนึ่งขึ้นมาได้ที่หลวงตาท่านได้รับถวายมาจากโยมผู้ใหญ่ท่านหนึ่งนานมาแล้ว.. อยู่ในห้องทำงานของท่านมาตั้งแต่เริ่มบูรณะวัดใหม่ ๆ เป็นพระปางมารวิชัยสิงห์หนึ่ง ศิลปะเชียงแสนดั้งเดิม โยมคนถวายเคยบอกว่า *“ไม่ขอบอกที่มานะครับ! ผมตั้งใจจะถวายคืนวัดแล้ว แค่คิดจะถวายผมหายปวดหัวที่เรื้อรังมานานทันที”* เราก็คิดเล่น ๆ ว่า สงสัยหลวงตาท่านคงหล่อเอาไว้ในเชียงแสน เป็นเจ้าของเดิมพระองค์นี้ละมัง.. เลยกราบเรียนท่านว่าอยากใช้แบบพระของหลวงตา ท่านก็เห็นดีด้วย แล้วให้อัญเชิญองค์จริงลงมาประดิษฐานไว้ด้วยกันเสียเลย ท่านว่า *“คนจะได้มากราบไหว้ท่านมาก ๆ”* ใจคนเรานี่นะ ท่านผู้อ่าน.. มันมีฤทธิ์สำเร็จได้จริง ๆ.. ก่อนวันสิ้นปีเพียงวันเดียวทั้งองค์พระประธาน ทั้งซุ้มพระเชียงแสนสิงห์หนึ่ง เสร็จสวยงามใจหลวงตา..

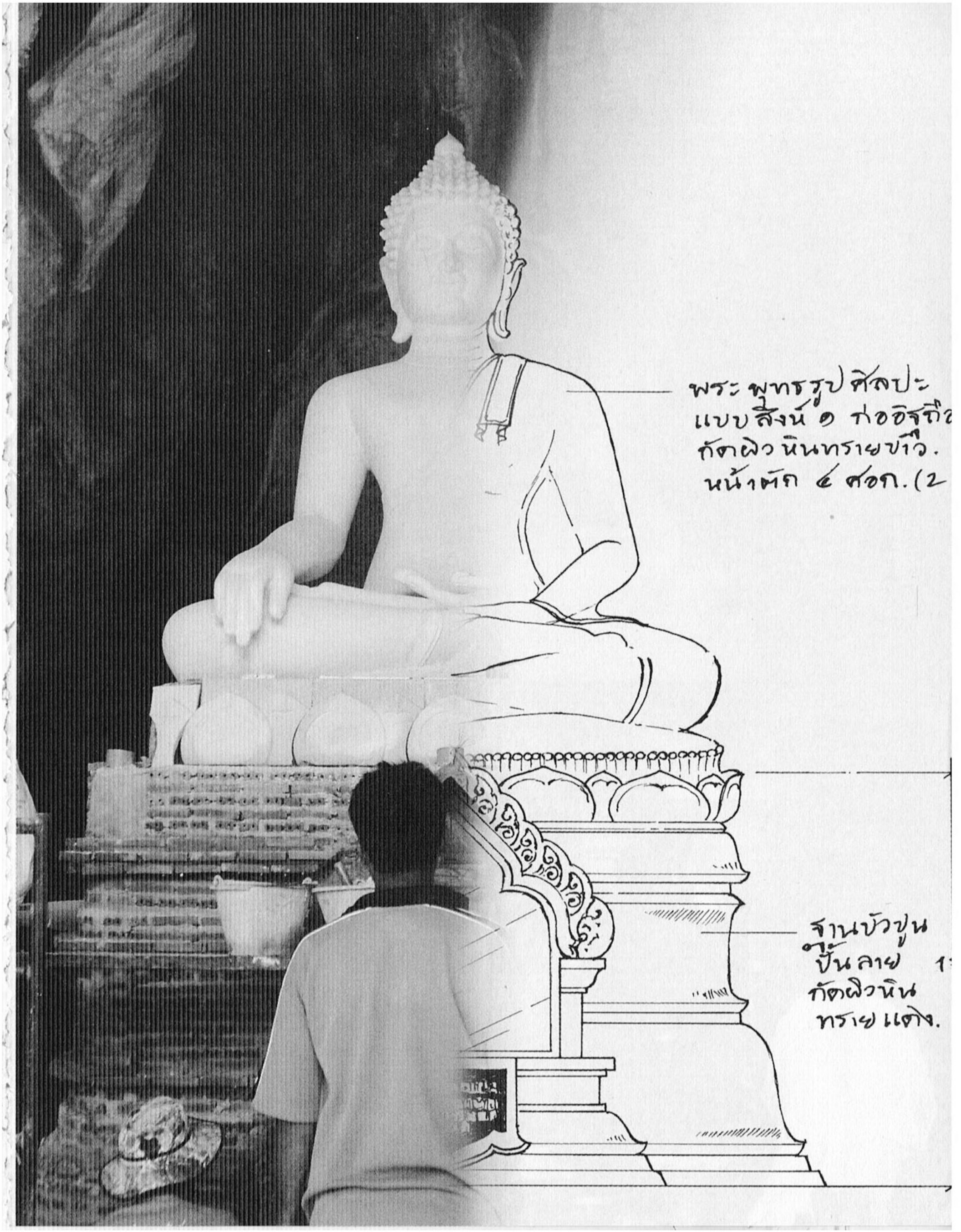
พระพุทธรูปศิลปะ
แบบสิงห์ ๑ ก่ออิฐถื
กัดผิวหินทรายขาว.
หน้าตัก ๔ ศอก. (2
จานบัวปูน
ปั้นลาย
กัดผิวหิน
ทรายแดง.

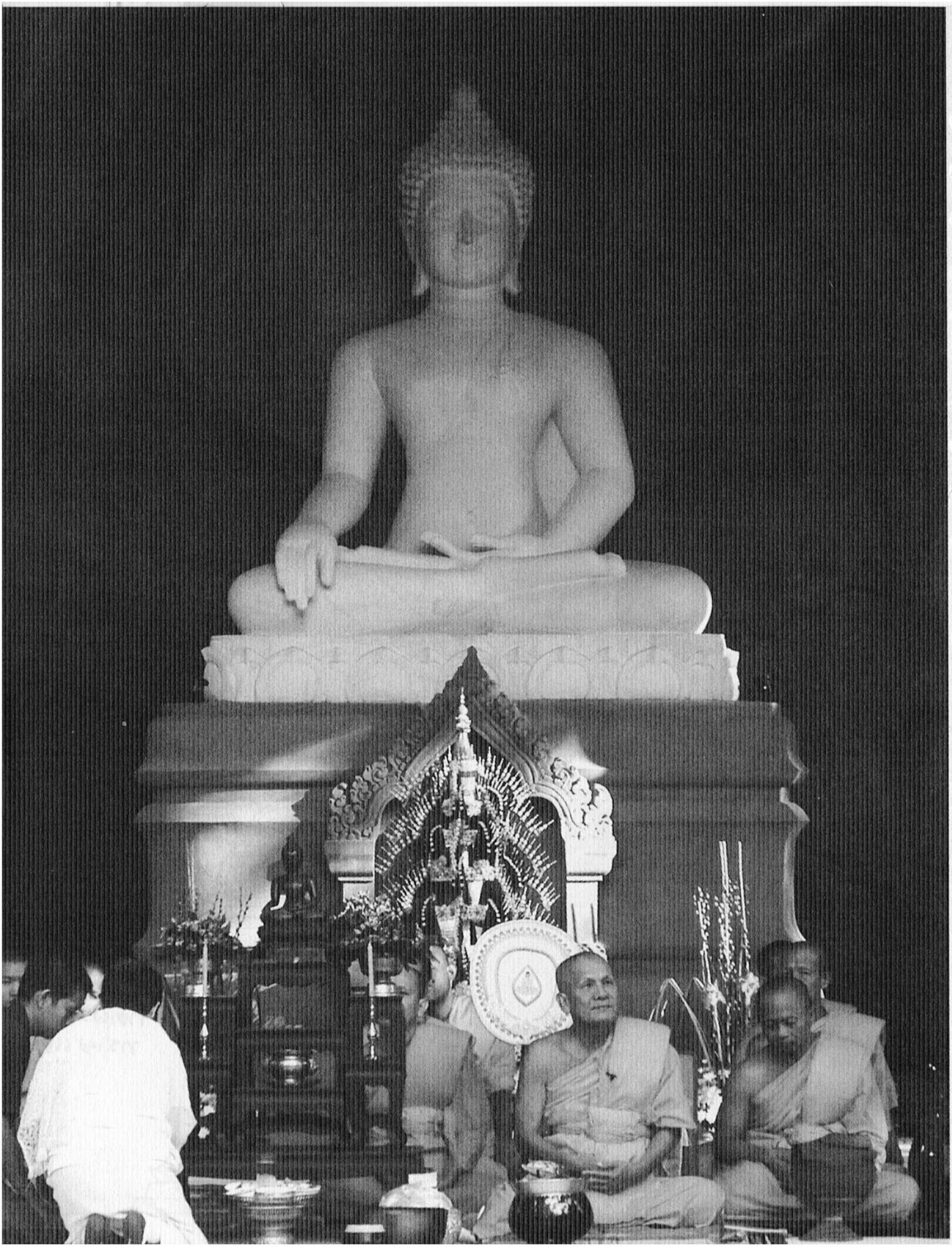

พระประธานองค์เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ปูนปั้น ช่างปั้นพระลงมือปั้นสด ขึ้นรูปตามแบบที่ร่างไว้ ไม่ได้เทปูนหล่อคอนกรีตเหมือนทั่วไป หน้าตัก ๔ ศอก สร้างด้วยซีเมนต์ขาวทั้งองค์ และด้วยความเมตตาของ **'ตระกูลธนสารศิลป์'** ที่ได้ดูแลวิหารหลังนี้มานานแสนนาน พอท่านเจ้าคุณพระธรรมสิทธินายกได้ออกปากให้เป็นเจ้าภาพวิหารหลังใหม่ ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ตระกูลนี้ได้ถวายเงินบูรณะศาลพระนารายณ์มาแล้วถึงสามแสนบาท ยังรับเป็นเจ้าภาพอุทิศให้ **คุณธนา–นางงามจิตต์ ธนสารศิลป์** ผู้เป็นบุพพการี จำนวนทั้งสิ้นหนึ่งล้านบาทถ้วน ร่วมโมทนามหากุศลนี้ด้วยกันนะ...ท่านผู้อ่าน

หน้ากระดาษจะหมด เอ้า! ลืม **เหตุผลประการสุดท้าย**เสียแล้ว.. หลวงตาท่านบอกว่าที่บูรณะพระประธานองค์นี้ให้ท่านเล็กกว่าองค์เก่า แต่ยังรักษาขนาดหน้าตักองค์พระตามพระวินัย ก็เพราะท่านต้องการฟื้นฟูโบราณสถาน ให้คนที่มากราบไหว้พระมองเห็นจารึกอักษรสมัยทวารวดีชัดเจนขึ้น ท่านผู้อ่าน.. สังเกตดูที่ป้ายคำแปลอักษรจารึกที่ปากถ้ำหลังองค์พระด้านขวามือ ก็จะเห็นที่ตั้งที่เด่นสะดุดตามากขึ้น

ป้ายคำแปลก็ปรับปรุงขึ้นให้เข้ากันกับรูปแบบวิหาร ทีนี้ก็มาถึงจุดสำคัญ! หลวงตาท่านก็ปรารภออกมาอีกครั้งว่า "อยากจะให้คนที่มาวัดได้ปิดทองคำเปลวบูชาองค์พระสิงห์ ๑ แต่ก็ไม่อยากปิดบังผิวสำริดเก่าแก่ของท่าน.. เอายังไงดี.." เหมือนเทวดาท่านได้ยินหลวงตา ไม่กี่วันก็มีคณะเจ้าภาพมาแจ้งความประสงค์อยากหล่อพระพุทธรูปปางมารวิชัยหน้าตักเท่าพระประธานถวายวัด เราก็ให้คำแนะนำ**คุณน้ามยุรีช์ อาจศิริ**และคณะเจ้าภาพนำโดย **พล.ต.ต.วินัย ทองสองและครอบครัว** ให้ทราบคำปรารภของหลวงตา จนกระทั่งตกลงกันจัดงานหล่อพระในวันมาฆบูชาที่ผ่านมาตามความประสงค์ของคณะเจ้าภาพ ที่ได้ร่วมทอดผ้าป่าถวายเงินหล่อพระองค์นี้ถึงเก้าแสนกว่าบาท..วิหารหน้าถ้ำใหม่นี้จึงมีพระพุทธรูปปางมารวิชัย ศิลปะแบบสิงห์ ๑ ขนาดหน้าตัก ๒๕ นิ้ว ให้พวกเราพุทธบริษัททั้งหลายมากราบไหว้บูชา และปิดทองคำเปลวที่องค์พระ

วิหารนี้ก็สำเร็จเสร็จสิ้นสมบูรณ์ตามกาลเวลา หลังจากนั้นมา.. ก็มีรูปเคารพอุบัติขึ้นอีกหลายพระองค์ แล้วก็สร้างได้เสร็จสิ้น รวดเร็วอย่างน่าอัศจรรย์ใจ! ฉบับหน้าคงได้มาเขียนเล่าให้ท่านผู้อ่านฟังกันอีก ถึงรูปหล่อองค์สำคัญก็คือรูปหล่อ ***'พ่อนั่งพัก'*** ที่มีเจ้าภาพร่วมสร้างกันด้วยศรัทธามหาศาล.

คุณมยุรีช์ อาจศิริ ปิดทองคำเปลวแผ่นแรก
ถวายองค์พระ ที่หล่อสำเร็จเสร็จแล้ว

ท้ายเล่ม

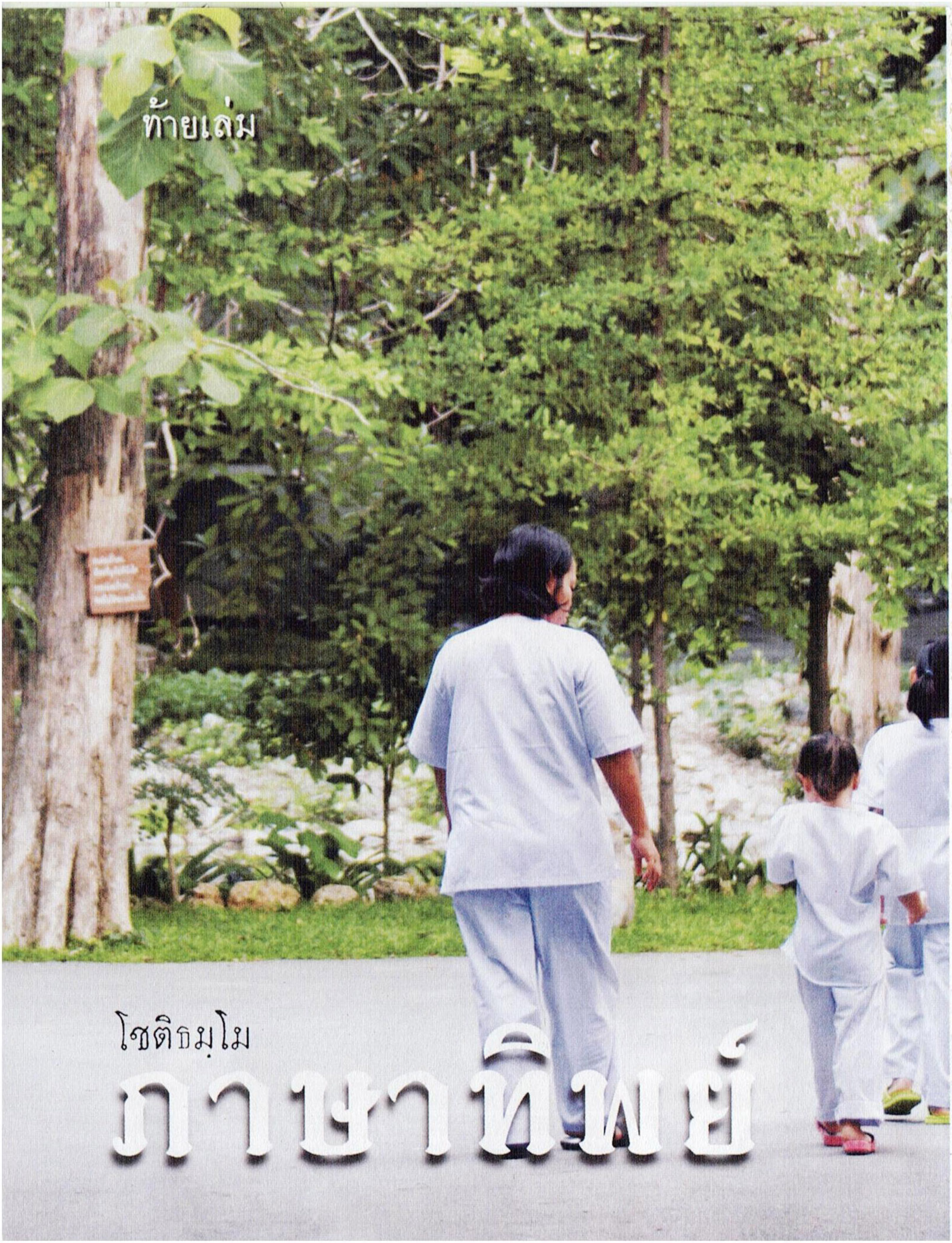

โชติธมฺโม

ภาษาทิพย์

เคยได้ยินนักปฏิบัติพูดคุยกัน ในช่วงเวลาผ่อนพักจากกิจกรรมประจำสำนัก ไปยืนฟังมาบ้าง.. เดินผ่านแว่วเข้าหูบ้าง.. หลาย ๆ เรื่องเป็นเรื่องน่ารักน่าชัง มีอยู่เรื่องหนึ่งที่อยากเก็บมาฝากท่านผู้อ่านในท้ายเล่มนี้ คือเรื่องของภาษา...

พวกเธอคุยกันในทำนองที่ว่า..ปฏิบัติไปบ่อย ๆ อาจจะเข้าใจภาษาสัตว์.. ภาษาทิพย์..

..ในปีนี้หลวงตาท่านปรับตารางเวลาบางช่วงให้เข้ากันกับที่วัดท่าซุง เวลาทำวัตรเช้าจากเดิมเวลา ๐๕.๐๐ น. ปรับมาเป็นช่วงหลังฉันอาหารเช้า ล้างบาตร ล้างจานของตัวเองกันเสร็จแล้ว ก็เดินมารอทำวัตรเช้าที่อุโบสถตอน ๐๘.๓๐ น. พระสงฆ์ผู้นำสวดก็จะนำพระนำโยมกล่าวสรรเสริญคุณพระรัตนตรัยและสาธยายมนต์อันว่าด้วยคำสอนของพระพุทธเจ้าผู้ทรงคุณอันประเสริฐ ..กล่าวโดยย่อคือ.. รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณนั้นไม่เที่ยง ไม่ใช่ตัวตน.. สังขารทั้งหลายทั้งปวงไม่เที่ยง.. ธรรมทั้งหลายทั้งปวงไม่ใช่ตัวตน.. พวกเราทั้งหลายเป็นผู้ถูกครอบงำมานานแสนนานด้วย ความเกิด ความแก่และความตาย ด้วยความเศร้าโศก ความร่ำไรรำพัน ความไม่สบายกายความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจ.. เป็นผู้ถูกความทุกข์ หยั่งเอาแล้ว เป็นผู้มีความทุกข์เป็นเบื้องหน้าแล้ว ทำอย่างไรหนอ.. เราจะถึงที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ได้..

ภาษาบาลีแปลความมาเป็นภาษาไทยให้เราให้พร่ำบ่น สาธยายมนต์ และทรงจำความหมายในใจมาได้จนถึงทุกวันนี้ วันที่พระศาสนาเจริญล่วงมาแล้ว ๒๕๕๔ ปี น่าแปลกใจไหม? ที่ภาษาหนึ่งไม่มีทั้งรูปพยัญชนะ ไม่มีทั้งเสียง กลับยังปรากฏชัดถ้อยคำในหลาย ๆ ถิ่นทั่วโลก ไทยก็ใช้พยัญชนะไทยสะกด ออกเสียงด้วยภาษาไทย ตัวอย่างเช่น**'ทุกขํ'**อ่านว่า ***'ทุก-ขัง'*** ละตินใช้รูปอย่างนี้ 'Dukkha' อ่านเหมือนกันว่า ***'ทุก-ขะ'*** ฝรั่งเศสใช้รูปนี้ 'Duḥkha' และในทำนองเดียวกันนี้ปรากฏอยู่ทั่วโลกในรูปแบบของภาษาแต่ละชาติ โดยออกเสียงคล้ายกันและแปลความหมายเดียวกันคือ**สภาพที่เราทนได้ยากและไม่อยากทน..**

นั่นคือ.. ภาษาอัศจรรย์ที่ปรากฏในโลกมนุษย์

ฟังพวกโยมเธอคุยกัน ในใจผู้เขียนก็อยากจะบอกพวกเธอว่า ที่พูดนั้นไม่ผิดหรอก.. หลวงตาท่านก็เคยบอกผู้เขียนให้รู้จักวิธีฟังภาษาทิพย์อีกแบบหนึ่ง..

อยากฟังด้วยกันไหม?

ลองนึกภาพตามไปด้วยกันว่า.. พวกเราทุกคนไม่ว่าจะเกิดมาในประเทศไหน มีตระกูลสูงต่ำอย่างไรก็ตาม ตั้งแต่เล็ก ๆ แล้ว มันเริ่มด้วยอาการทุกข์ของผู้เป็นแม่ อาการที่ถูกลมกำเนิดผลักดันให้ร่างกายของเด็กอย่างพวกเราออกมา ถูกบีบคั้นด้วย

พลังที่เราไม่อาจต้านทานได้ แว่บแรกที่ออกมาลืมตาดูโลก พวกเราหัวเราะหรือร้องไห้.. **นั่นสุขหรือทุกข์หนอ?** เวลาเราหิวและยังเดินออกไปหากินเองไม่ได้ นั่นสุขหรือ**ทุกข์?** ผู้ให้กำเนิดต้องดิ้นรนขนขวายเพื่อหาอาหารมาเลี้ยงดูเรา นั่นสุขหรือ**ทุกข์**หนอ? เมื่อเราอิ่ม.. อาหารจะอยู่ในร่างกายไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง ก็ต้องขับถ่ายออกมา อยากถ่ายไม่อยากถ่ายมันก็ออกมา สภาพอาหารใหม่ที่แปรเป็นอาการเก่า กลิ่นก็สุดแสนจะทนได้.. ใครที่มีลูกจะจำได้ดี! เรายังช่วยตัวเองไม่ได้ไม่เป็น วิธีที่จะทำให้เราพ้นสภาพความเหนอะหนะจากกองปฏิกูลของเราที่ทำได้ไม่ยากไม่ลำบาก ก็คือ..

ร้องไห้ออกมา.. เอาให้ให้ดังที่สุดเท่าที่จะดังได้.. เพื่อเรียกพ่อกับแม่ลุกขึ้นมาจากความอ่อนเพลียในหน้าที่การงานเมื่อตอนกลางวัน มาจัดการกับความเน่าเหม็นที่ท่านก็ไม่ได้ทำไว้สักหน่อยด้วยความรักไม่อยากให้ลูกของท่าน**ทุกข์..** อาการที่ท่านงัวเงียผลัดกันตื่น.. เกี่ยงกันบ้าง..ถูกใช้อำนาจข่มขู่กันบ้าง..ให้ลุกขึ้นแทนตน **นั่นสุขหรือทุกข์?**

เมื่อเราตัวโตขึ้น.. พ่อกับแม่ท่านก็ทำงานมากขึ้น นอกเหนือจากการเลี้ยงปากท้องสองคนแล้ว หลังจากมีลูก.. ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตท่านก็จะโอนเป็นของลูกท่านโดยอัตโนมัติ เวลาท่านกินดี ๆ ท่านก็จะนึกถึงลูก เวลาท่านมีความสุขก็อยากให้

ลูกมีความสุขด้วย เวลาท่านทุกข์ ท่านปรารถนาอยากให้ลูกไม่ทุกข์อย่างท่าน คอยเลี้ยงดูสั่งสอนประคับประคองให้อยู่ในเส้นทางชีวิตที่ท่านเห็นว่าดีที่สุดสำหรับเรา..ถ้าเราโตมาแล้วเป็นลูกที่ทำให้ท่านทั้งสองสมใจ ก็ดีไป.. แต่หากว่าเส้นทางทั้งหลายที่ท่านวางไว้ให้ เราไม่อยากเดินตามทางนั้นด้วยเหตุผลในใจของตัวเราเอง เราก็อาจทำให้ท่านทั้งสองนั้นเป็น**ทุกข์** ทุกข์เพราะผิดหวัง!

ลูกเรียนหนังสือต้องเรียนโรงเรียนที่ดี ชุดนักเรียนลูกต้องได้สวมใส่ชุดใหม่ หนังสือเรียนก็ต้องมีกลิ่นกระดาษใหม่ๆ จรดปากกาดินสอลงไปที่ปกหนังสือด้วยอาการครอบครองของที่พึงใจ กระเป๋านักเรียนมีกลิ่นหนังที่ใหม่เอี่ยม ทั้งหมดนั้นแลกมาด้วยความเหน็ดเหนื่อยของพ่อกับแม่ ต้องทำงานเพิ่มขึ้น ตื่นเช้ามากกว่าแต่ก่อน แข่งขันกันเดินทาง ใจหวังที่ปลายเดือนเพื่อรอรับค่าตอบแทน เอามาบริหารให้ลูก ๆ ไม่เป็น**ทุกข์..**

จากประถมขึ้นสู่มัธยม เริ่มให้ความสำคัญตัวเองมากขึ้น แต่งตัวมากขึ้น ใช้ทุนในการดูแลตัวเองมากกว่าการศึกษาเสียด้วยซ้ำ อยากให้เพศตรงข้ามยอมรับและสนใจ พยายามทุกทางเพื่อถูกเป็นที่สนใจ เมื่อไม่ได้ดังหวัง นั่นสุขหรือทุกข์? หรือเมื่อได้ดังหวังมาแล้ว ก็ต้องหมั่นเอาใจใส่ดูแล กลัวว่าของรักของชอบใจจะเสียไปสักวัน ความพยายามยิ่งยวดอย่างนั้น **นั่นสุขหรือทุกข์?**

เรียนจบแล้ว.. ได้งานทำ ทำงานด้วยความมุ่งมั่นใฝ่ฝันที่จะประสบความสำเร็จ หากไปไม่ถึงฝัน นั่นสุขหรือ**ทุกข์..** หรือหากประสบความสำเร็จ เราก็ต้องประคับประคอง สนองงาน รักษาระดับการทำงาน.. ระวังคลื่นลูกใหม่.. ศึกษาเพิ่มเติมพัฒนาตนเอง เพิ่มศักยภาพ.. เพื่อรักษาไว้ซึ่งตำแหน่งหน้าที่การงาน เหนื่อยไหม? นั่นสุขหรือทุกข์.. ไม่ต้องพูดถึงตกงาน ไม่มีงานทำหรือหางานที่ชอบไม่ได้เลย..**ทุกข์แน่นอน!**

รักเขาเข้าแล้วสิ! ทำอย่างไรล่ะ อยากได้มาซึ่งคนรักพยายามทุกทางเพื่อให้ได้มา ยอมเดินทางไกลแสนไกล.. เพียงเพื่อไปเห็นหน้าเขาหน่อยหนึ่ง ก็ยังดี.. พ่อแม่บ้านท่านอยู่ใกล้กว่านี้ไม่เคยแวะไปหา (อ้าว! หลอกด่าใครเข้าล่ะนี่) ไปนั่งเฝ้านอนเฝ้า ขอความรักเขา.. อันที่จริงต้องเรียกว่าไปขอความรักที่เผลอให้เขาไปแล้วเอาคืนมา พอไม่ได้มาดังใจหวัง นั่นสุขหรือ**ทุกข์..** เอ้า..! เอาใจกันหน่อย ลองสมหวังแล้วกัน หาเงินก่อน! ไปจ่ายค่าตัวลูกสาวเขาน่ะ อันนี้เขียนในฐานะผู้ชายไทย.. บางประเทศฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายให้สินสอดแทน หาเงินน่ะ! โดยสุจริตนะ เหนื่อยแน่.. นั่นสุขหรือ**ทุกข์..** ต้องเรียนรู้ของแถมประจำตัวของแต่ละฝ่าย ที่แอบปกปิดเอาไว้ตอนคบหากันใหม่ เพราะไม่มีใครมันยอมเผยด้านมืดออกมาตอนนั้นนี่นะ.. แบกรับทั้งความต้องการของตัวเอง ของคนรัก และของญาติสนิทมิตรสหายของ

สังคมกลุ่มใหม่ที่เราต้องเข้าไปเกี่ยวดองด้วย..

แล้วก็แต่งงานกัน.. ปรับตัวเข้าหากัน ทะเลาะเบาะแว้ง เรียนรู้.. ที่จะอภัยกันและมองข้ามบางสิ่งของแต่ละฝ่าย ร่วมสุขร่วมเศร้าใจไปอยู่อย่างนั้น จนกระทั่งมีลูก..

ณ จุดนี้เอง... ขอให้ท่านผู้อ่านย้อนกลับไปนึกภาพตามไปด้วยกันว่า.. พวกเราทุกคนไม่ว่าจะเกิดมาในประเทศไหน มีตระกูลสูงต่ำอย่างไรก็ตาม ตั้งแต่เล็กๆ แล้ว มันเริ่มด้วยอาการทุกข์ของผู้เป็นแม่ อาการที่ถูกลมกำเนิดผลักดันให้ร่างกายของเด็กอย่างพวกเราออกมา ถูกบีบคั้นด้วยพลังที่เราไม่อาจต้านทานได้ แว่บแรกที่ออกมาลืมตาดูโลก พวกเราหัวเราะหรือร้องไห้.. **นั่นสุขหรือทุกข์หนอ?.....**

วัฏจักรนี้.. วนเวียนอยู่ไม่รู้จบสิ้น

หลวงตาท่านเรียกสิ่งนี้ว่า **'วงจรอุบาทว์'**

นี่ยังไม่รวมถึงความทุกข์ที่เกิดขึ้นเพราะร่างกายของเราเอง ความหิว ความอยาก ความต้องการ และอื่นๆ อีกมากลืมป่วยไปเลย.. พวกเราทุกคนต้องป่วย หาได้น้อยมากในโลกนี้ที่เกิดมาแล้วไม่ป่วยไข้ อาการความป่วยไข้นั้น นั่นสุขหรือทุกข์หนอ? รักษาได้ก็เสียทรัพย์ไปกับการรักษา บำรุงดูแลขนาดไหน ขนานใดก็ตาม ก็ยังเห็นป่วยกันอยู่ทุกภาษา ทุกประเทศ

ทุกชาติพันธุ์ ไม่เว้นแม้กระทั่งสัตว์เดรัจฉานก็ป่วยเป็น เพราะอะไร? เพราะตราบเท่าที่เรามีร่างกาย ไม่ว่ากายใดก็ตาม มันก็จะทำหน้าที่ตามระบบ ตามวงจรที่ถูกเขียนมาด้วยกรรม กรรมของคนใช้ร่างกายแต่ละร่างนั่นเอง! คือกายทุกกายนั้นดำเนินไปด้วยความทุกข์ มี..***ทุกข์ประจำร่างกาย*** หิวข้าวหิวน้ำ ปวดท้องถ่ายอุจจาระและถ่ายปัสสาวะ.. ลองคิดดูเล่นๆ ว่า หากมีใครเอาเงินมากองตรงหน้าเราสิบล้าน และบอกเงื่อนไขว่าเธอจงอั้นอุจจาระปัสสาวะ อย่าให้มันเล็ดลอดออกมาแม้แต่หน่อยเดียว หากเธอทำได้เราจะยกเงินทองกองข้างหน้านี้ให้.. ถึงแม้อยากได้ใจจะขาด แต่ก็ไม่สามารถกลั้นอุจจาระเอาไว้ได้ นี่ทุกข์ประจำตัวหิว ปวดถ่าย หนาว ร้อน.. อย่างต่อมาคือ***ทุกข์เพราะเจ็บป่วย*** ขืนไปกลั้นอุจจาระเพื่อหวังเงินคนอื่นโดยไม่ยอมทำมาหากิน เราก็จะได้โรคทางทวารมาแทน ***ทุกข์เพราะการเลี้ยงปากท้อง*** ก็ด้วยหาใส่เข้าไปเท่าไหร่มันก็ออกมาหมด ถมไม่เคยเต็ม พระท่านถึงเรียกการกินว่า'ทิ้งเหว'.. ***ทุกข์ที่เกิดตามสภาวะ*** คือการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ทุกข์ประเภทนี้ไม่มีใครเลี่ยงได้ เป็นไปตามช่วงเวลาของมันตามระบบ.. ***ทุกข์เพราะกิเลสเผาลนเอา*** เช่น ความมีราคะ โทสะ โมหะ ทำให้ใจเราร้อนรนทุรนทุรายทั้งก่อนตายและหลังตาย.. อย่างต่อมาท่านเรียก***ทุกข์เพราะผลแห่งกรรมชั่ว*** เช่นเห็นรูปที่ไม่ชอบ ได้กลิ่นที่ไม่

ชอบ สัมผัสกับของที่ไม่ชอบ ได้ยินได้ฟังเรื่องที่ไม่ชอบ อารมณ์ที่ไม่ถูกต้องใจ หรือแม้กระทั่งการเกิดในทุคติทั้งหลาย.. ***มีทุกข์เพราะการขัดแย้ง*** ทะเลาะเบาะแว้ง.. ***ทุกข์ที่มีขึ้นและเสื่อมไปเป็นของคู่กัน*** คือโลกธรรมทั้งหลาย มีสุขคู่กับทุกข์ มีสรรเสริญและนินทา ได้ลาภเสื่อมลาภ ได้ยศเสื่อมยศ.. ***ทุกข์ที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว*** เวียนกันมาอยู่เรื่อยๆ คือความพลัดพราก ความโศกเสียใจพิไรรำพัน ความไม่สบายกายไม่สบายใจ ความคับแค้นใจทั้งหลาย และทุกข์กองสุดท้ายก็คือ***ความทุกข์ที่เกิดเพราะการมีร่างกาย***หรือที่เราเรียกว่าขันธ์ทั้ง ๕ นั่นเอง!

..เลยนึกขอบคุณโยมที่พูดคุยกันให้ผู้เขียนได้ยิน.. ทำให้ระลึกถึงคำสอนของหลวงตาที่ว่า.. ภาษาไหนเล่าจะเป็นภาษาพิเศษเป็นภาษาทิพย์ ได้เท่ากับภาษาทุกข์.. เพราะไม่ว่าสัตว์ประเภทไหนก็ตาม ตั้งแต่พรหม เทวดา ลงมาเมืองมนุษย์ และต่ำลงไปยังเดรัจฉาน.. ล่วงไปถึงอบายภูมิที่ต่ำสุด คืออเวจีมหานรก ที่ทุกคนได้ครองกายต่าง ๆ ตามกรรมดีกรรมชั่วนั้น ทุกท่านได้ฟังภาษานี้เหมือนกันทุกคน ทุกดวงจิต.. **มีแต่ทุกข์เท่านั้นที่เกิดขึ้น มีแต่ทุกข์ที่ตั้งอยู่ มีแต่ทุกข์ที่ดับไป นอกจากทุกข์แล้วไม่มีอะไรเกิด นอกจากทุกข์แล้วไม่มีอะไรดับ***

จึงกล่าวได้ว่าภาษาทิพย์ในโลกนี้ มีอยู่ และผู้ที่ได้ยินภาษานี้ ก็ไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะฟังเข้าใจ บางท่านทุกข์

*วชิราสูตร พระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๕

จนทนเรียนรู้ไม่ไหว ทำตัวตายไปก็มาก แล้วก็ต้องกลับมาเรียนทุกข์ใหม่.. ท่านผู้มีคุณของผู้เขียนเคยบอกเอาไว้ว่า.. "ความทุกข์ทั้งหลายนี้ เขาไม่เอาเราถึงตายหรอก ในความทุกข์นั้นมันไม่อัดแน่นไปด้วยทุกข์อย่างเดียว มักจะมีพื้นที่ว่าง เหลือให้เราได้ใช้ปัญญาไตร่ตรองถึงเหตุและผลของความทุกข์ทั้งหลาย ไม่มีทุกข์ใดทำเราถึงตาย เพราะความตายนั้น.. แท้ที่จริงก็เป็นเพียงระบบหนึ่งในวงจรนี้เท่านั้น.. หลวงพ่อ(พระคุณหลวงพ่อฤาษีฯ วัดท่าซุง)ท่านเคยบอกโยมว่า **ในขณะที่เราเรียนเรื่องทุกข์ ใจเราต้องไม่ทุกข์นะ!"**

ท้ายเล่มฉบับนี้.. ขอส่งท่านผู้อ่านด้วยภาษาทิพย์ คือภาษาที่กล่าวเรื่องของ**'ความทุกข์'** ที่พวกเราได้อัญเชิญคำสอนเรื่องทุกข์โดยพระโอษฐ์ของพระพุทธองค์ในทุกๆ เช้า เปล่งเสียงออกมาด้วยความเคารพ ลึกซึ้ง ตามความหมายอันเป็นทิพย์นั้น ทำวัตรเช้าอิ่มใจแล้ว ก็ออกมาเดินจงกรมตามหลวงตาหรือพระสงฆ์ผู้เดินนำ สักรอบหนึ่งพอให้ได้มีเวลาพิจารณาข้อธรรมของแต่ละคน **ขอเชิญมาเดินไปด้วยกัน.**

เวลา ๙.๓๐ น. เดินจงกรมใหญ่หลังทำวัตรเช้า เป็นกิจวัตรประจำสำนัก